

Suomen Puhallinorkesteriliiton jäsenlehti

Puhallinmusiikki.fi

Talvi 2023

**Ruskatrööttä
Kiippariklinikka
Kvartaalin kantaesityksiä
Näin puhalletaan Ruotsissa
5 vinkkiä: harjoittelu osaksi arkea**

Pääkirjoitus 4/2023

Hyvät puhallinmusiikin ystävät,

Vuosi on ollut hieno, ja viimein koemme paluun normaaliin koronapandemian jälkeen. Olemme saaneet nauttia lukuisista upeista konserteista. Olen päässyt itsekin mukaan moniin ikimuistisiin puhallinmusiikkitapahtumiin, kuten Ruskatröötään Joensuussa, Kokkolan Nuorisosoittokunnan 50-vuotisjuhlaan ja Ruotsin puhallinpäiviin.

On ollut ilo aistia se mahtava energia, joka syntyy, kun musiikki yhdistää meidät. Tässä lehdessä pääsette jälleen tutustumaan jäsenistömme kuulumisiin, syventymään puhallinmusiikin pedagogiikkaan ja saamaan vinkkejä musisointiin ja sen tukitoimiin. Tavoitteenamme on olla teille inspiraation ja tuen lähde.

Vaikka maailmanpoliittinen tilanne on haastava, Suomen Puhallinorkesteriliitossa vallitsee innostava "pöhinä". Ensi vuoden Hämeenlinnan puhallinpäivien ohjelma on erittäin mielenkiintoinen, joten suosittelen lämpimästi varaamaan kalenterista jo hyvissä ajoin tilaa viikonlopulle 15.–17.3.2024

Toivotan teille kaikille mukavaa joulunaikaa, ja unohtumattomia hetkiä konserttien parissa. Kiitos, että olette mukana tekemässä puhallinmusiikista entistäkin parempaa.

Kirkkonummella 19.11.2023

Sami Ruusuvuori
puheenjohtaja
Suomen Puhallinorkesteriliitto

Puhallinmusiikki.fi-lehti

Päätoimittaja: Sami Ruusuvuori
Toimittaja, sisällöntuottaja ja taitto:
Jukka Viitasaari

Painopaikka: Keuruun Laatupaino KLP Oy

Puhallinmusiikki.fi
ISSN 2954-2723 (painettu)
Puhallinmusiikki.fi
ISSN 2954-2731 (verkkojulkaisu)

Valtakunnalliset
puhallinpäivät
Hämeenlinnassa
15.–17.3.2024.

SPOL HALLITUS 2023

Puheenjohtaja, päätoimittaja
Sami Ruusuvuori, spol.pj(at)gmail.com,
040 5609308

Varapuheenjohtaja, nettisivut, some, PuhApp
Tiiu Tuominen, tiuu.tuominen(at)gmail.com,
040 9637701 (ei virka-aikaan)

Taloudenhoitaja, laskutus
Lassi Takanen, spol.talous(at)gmail.com,
040 7676237

Jäsenlehti, kansainväliset asiat, musiikkikustannus
Jukka Viitasaari, jukka.viitasaari(at)kolumbus.fi,
050 3233698

Some
Veera Karhu, veera.bear(at)gmail.com,
040 5647228

Some
Soila Takanen, soila.takanen(at)gmail.com,
040 5743173

Hallituksen jäsen
Arrigo Christian Blom, arrigo.blom(at)gmail.com,
0500 301620

Hallituksen jäsen
Juhani Valtasalmi, juhani.valtasalmi(at)gmail.com
050 5559880

Toiminnanjohtaja ja sihteeri
Mari Kaasinen spol.toiminnanjohtaja(at)gmail.com,
040 5530037
Jäsenrekisteri, tiedotus, ansiomerkit, koulutus,
nuottimyynti, musiikkikustannuksen sopimusasiat

Aineistot seuraavaan lehteen 10.2.2024 mennessä
viitasaurus@gmail.com

ILMOITUSHINNASTO:

Takakansi 450 €

Sisäsivut:

1/1 300 €

1/2 200 €

1/4 120 €

1/8 75 €

**Kolmesta peräkkäisestä 1/1 ilmoituksesta saa
neljännen ilmaiseksi.**

**Tarkemmat ohjeet spol.pj@gmail.com,
www.puhallinmusiikki.fi**

Kansikuva: Ilkka Karppanen

SPOL tiedote

Kurikan soittokunta ry Myöntöpäivä 24.9.2023

Kuparinen ansiomerkki

Karhu Lumina
Niemi Onerva
Puska Hanna
Äkkinen Samuel

Pronssinen ansiomerkki

Liinamaa Antti

Hopeinen ansiomerkki

Aaltonen Maija
Alaranta Kaisa
Iso-Koivisto Joni
Kuivamäki Timo
Latvala Hanna
Rinta-Harri Niilo
Siro Jenni
Siro Ville

Kultainen ansiomerkki

Hartikainen Janne
Korpinen Henna
Männikkö Harri
Niemi Pauliina
Parkkonen Jouni
Väätäinen Pekka

Varkauden Soittokunta ry Myöntöpäivä 1.10.2023

Erikoisansiomerkki

Juutilainen Janne

Outokummun Puhallinorkesteriyhdistys ry Myöntöpäivä 1.10.2023

Pienoislippu

Hattula Aimo
Heikkinen Jukka
Hirvonen Jouko
Kalinen Kari
Tiilikainen Pentti

Erikoisansiomerkki

Mika Hirvonen

Kultainen ansiomerkki

Hirvonen Mari
Hirvonen Heli
Hopeinen ansiomerkki
Tukiainen Juha
Väänänen Satu
Jolkkonen Riikka
Heikkinen Matti

Pronssinen ansiomerkki

Hirvonen Eino
Kinnunen Hannu

Kuparinen ansiomerkki

Hirvonen Emma
Hirvonen Hilja
Iloniemi Stiina
Myller Eija

Kokkolan Nuorisosoittokunta Myöntöpäivä 27.10.2023

Erikoisansiomerkki

Lidsle Minna
Viik Mika
Ojala Pasi
Kaasinen Mari

Kultainen ansiomerkki

Ojamaa Maria
Salo-Peltokoski Noora-Kaisa
Klapuri Esa
Ihajoki Sami

Hopeinen ansiomerkki

Pietilä Tiina
Sillanpää Anna
Porthén Minna

Pronssinen ansiomerkki

Kujala Laura
Olaussen Sirpa
Blomster Lasarus
Tuikka Kerttu
Airiola Silja

Olaussen Ellen
Vesisenaho Heini
Porio Samuli

Kuparinen ansiomerkki

Backman Kerttu
Broända Elias
Leppänen Venni
Mäki-Leppilampi Alina
Niemi-Korpi Olivia
Hakuntti Ellen
Ojakoski Jimi
Uusitalo Niilo
Pajunpää Meeri
Pulkkinen Helmi
Kauppila Olivia
Virkkala Joonas
Porvari Toivo
Salmi Lumia
Anttila Emmi
Hannula Enni
Koskinen Oiva
Lahtinen Anna
Tarvainen Joanna
Torvikoski Martti
Yli-Varo Vilhelmiina
Kinnunen Eino
Lukkarila Lotta
Mäkelä Sanni
Mölder Leo
Porthén Eeli
Päiväranta Helmi
Suonperä Jussi
Tuominen Kuutti

**SPOL on Suomen suurin
harrastajaorkesteriliitto.
Liiton jäsenorkestereissa on
n. 6000 soittajaa ja muuta
toimijaa. Tätä joukkoa me
yritämme yhdessä kasvattaa.
Toivomme teiltä aktiivista
yhteydenpitoa, ideoita ja
näkökulmia liiton toimintaan
ja osallistumista tapahtumiin.**

Liiton syyskokouksen päätöksiä

Suomen Puhallinorkesteriliitto ry:n sääntömääräinen syyskokous pidettiin Joensuussa 30.9.2023 Ruskatröötä-tapahtuman yhteydessä. Kokoukseen oli mahdollista osallistua myös etäyhteydellä. Syyskokouksen puheenjohtajana toimi **Minna Kajander**.

Liiton puheenjohtajana jatkaa **Sami Ruusuvuori**. Tulevaan hallitukseen valittiin jäseniä lippuäänestyksen kautta. Erovuoroisista hallituksen jäsenistä hallitustyössä jatkavat **Jukka Viitasaari** (Tampere) ja **Lassi Takanen** (Jyväskylä). Uusina jäseninä kaksivuotisen hallitustehtävänsä aloittavat **Ville Karjalainen** (Joensuu) ja **Hanna-Mari Lehtonen** (Lempäälä). Yhden vuoden hallitustehtävään valittiin **Anniina Peltonen** (Joensuu). Uuden hallituksen toimikausi alkaa 1.1.2024. Kokouksessa vahvistettiin vuoden 2024 toimintasuunnitelma ja talousarvio. Tilintarkastusyhteisö pysyy ennallaan.

Jäsenmaksuihin ei tullut muutoksia edelliseen vuoteen verrattuna, joten liiton jäsenmaksut vuonna 2024 ovat seuraavat:

Jäsenmäärä/ -laji	Jäsenmaksu	Äänimäärä
2–9 soittajaa	72 €	1
10–19 soittajaa	94 €	2
20–29 soittajaa	115 €	3
30–49 soittajaa	175 €	4
50– soittajaa	185 €	4 + 2 lehteä
yhteisöjäsen	115 €	1

SISÄLLYS – Puhallinmusiikki.fi 4/2023

3	SPOL tiedottaa
5	5 vinkkiä: harjoittelu osaksi arkea
6	Ruusuvuoren kynästä, osa 4: Japani
7	Tsekkiläistä laatutyötä
8–9	Kohta on jälleen se aika vuodesta!
10–11	Kaveriorkesteritoiminta musiikkioppilaitoksessa
12–13	Kippariklinikka 2.0 Joensuussa
14	Ruskatröötän ihme konkarin silmin
15	Soiton riemussa mukana elämistä
16	Syksyyn kuuluu Trööttä & Ruskatrööttä Joensuussa
17	Kolumni Omalla äänellä: Elinkautinen harrastus
18	Pohjoismaista yhteistyötä ja puhallinmusiikkifestivaali Ruotsissa
19	Säveltäjävieraana Ruotsin puhallinpäivillä
20–22	Haastattelu Ruotsin puhallinmusiikista
23	Suomalaisen ja norjalaisen puhallinmusiikin yhteistyötä
24–26	Hyvä käsiohjelma
26	Toivon tuulet - yhteistyötä pääkaupunkiseudulla
27	"Hei, siellä on tosi paljon yleisöä!"
28–29	Nuutisia/Yheter 4/2023
30	Kvartaalin kantaesityksiä - Juha Pisto: <i>Wellamo</i> ja <i>Fête</i>
31	Kvartaalin kantaesityksiä - Kari Pappinen- Juhla-alkusoitto KNS 50 vuotta "KLI-C in Bb"
32	Marssi seitsemään ihmeeseen – nuorisopuhallinmusiikin napakymppi Puolustusvoimilta
33	Kvartaalin kantaesityksiä - Timo Forsström: <i>Marssi seitsemään ihmeeseen</i> -teokset
34	Tampuhallus 2023 oli menestys!
35	Kvartaalin kantaesityksiä - Jukka Viitasaari: Tampun Tampuhallus-tilausteokset <i>Last of the Dinosaurs, Tetrix, the Robot Dog ja Tampu-sampa</i>
36	Puhallus-festivaali Tampereella
37	Ykspihlajan Työväen Soittajat 100 vuotta – juhlat jatkuu!
38	Bluesin ja jazzin juhlaa
39	Kymi Brass 2023
40–41	Varkauden soittokunta 110 vuotta
42–44	Kurikan Soittokunnan 125-vuotisjuhlakonsertti 4.11.2023 Kurikan Monnarilla
44	Kvartaalin kantaesityksiä - Albert Lenkiewicz: <i>Transsiinkutsu vol 1. / Invitation to trance vol 1.</i>
45	Orkesteri tai yhtye: vaikuta oman arjen tekijänoikeusasioissa!
46–47	Lotte Nybergin muistikirjoitus
48	Suomen Klarinettiseura - klarinetismin lipunkantaja jo 43 vuotta
49	Viisi kultamessinkistä vuosikymmentä - Suomen käyrätorviklubi ry. 50 vuotta
51	Puhallinorkesteriliitto sosiaalisessa mediassa

Ruskatröötän tunnelmia sivuilla 14–16.
Kuva: Ilkka Karppanen

Haluatko orkesterillesi useamman jäsenlehden?

Jäsenetuihin kuuluu jokaiselle jäsenelle yksi lehti, mutta lisälehtiä on mahdollista saada hintaan 35 €/lehden vuosikerta. Voit tilata samaan hintaan lehden myös esimerkiksi lahjaksi ahkeralle soittajalle suoraan kotiosoitteeseen.

Tee tilaus:

spol.toiminnanjohtaja@gmail.com.

5 vinkkiä

HARJOITTELU OSAKSI ARKEA

Soittamaan oppii soittamalla, ja harjoittelemisen on oppimisen ainoa keino. Aivot vaativat toistoja luodakseen oikeat hermoyhteydet soiton onnistumiseen. Hermoratojen muodostumisen ja oppimisen kannalta parasta on harjoitella vähän, usein ja laadukkaasti. Siksi harjoittelu on hyvä saada osaksi arkea. Vaikka aina ei huvitaisi harjoitella, voit haastaa itsesi harjoittelemaan. Kuvataiteilija Pablo Picasso on sanonut: ”Inspiraatio on olemassa, mutta sen täytyy löytää sinut työskentelemässä.”

1. Varaa aika harjoitteluun

- Merkkää harjoitteluhetket kalenteriisi tai lukujärjestykseesi. Jos harjoittelu ei onnistu ihan joka päivä, pyri kuitenkin harjoittelemaan useampana päivänä viikossa. On parempi harjoitella useampana päivänä vähän kuin yhtenä päivänä paljon.
- Liitä harjoittelu aika johonkin arkirutiiniin tai kohdistu selkälaiseen ajankohtaan vuorokaudta, jossa on mahdollisimman vähän häiriötekijöitä.
- Panosta laadukkaaseen harjoitteluun, koska laatu korvaa määrän. Vartissakin ehtii jo paljon.

2. Tee harjoittelun aloittaminen helpoksi

- Moni soitin voi olla soitintelineessä aina valmiina harjoittelua varten. Soitinta ei välttämättä tarvitse kotona purkaa kotoon päivän päätteeksi. Varmista vain, että soitin on turvallinen säilytyspaikka. Näin soittimeen voi tarttua helposti vaikka monta kertaa päivässä!
- Pidä nuotit esillä nuottitelineellä.

3. Aseta itsellesi tavoitteet

- Aseta itsellesi isoja ja pieniä tavoitteita. Pieni tavoite voi olla muutaman tahdin mittainen ja iso tavoite kokonainen konsertti. Tavoite voi myös liittyä soittamisen määrään: tavoitteena voi olla esimerkiksi soittaa viisi minuuttia kolme kertaa päivässä.
- Pyri lopettamaan harjoittelu onnistumiseen ja hyvään fiilikseen. Se motivoi jatkamaan seuraavana päivänä.

4. Harjoittele kaverin kanssa

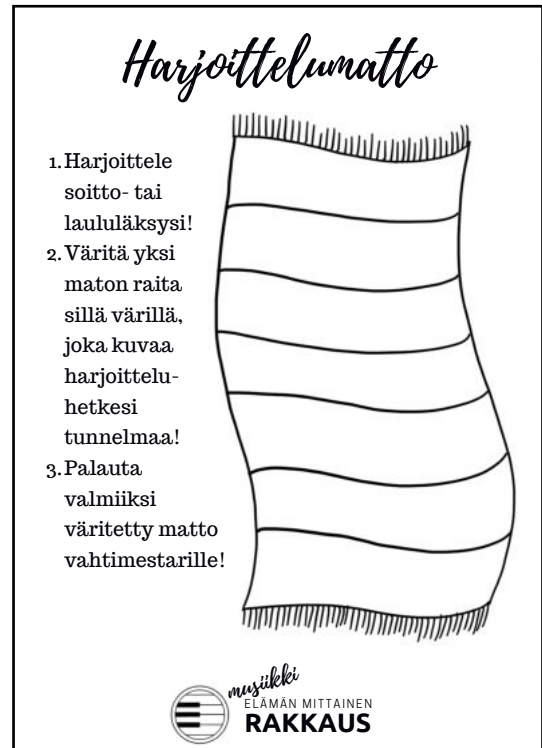
- Sovi yhteisharjoitukset kaverin kanssa. Soittakaa vaikka duettoja!
- Liity orkesteriin, jos et jo soita sellaisessa.

5. Haasta itsesi harjoittelemaan 100 päivää

- Harjoitteluhaasteita on monenlaisia, ja haasteeseen sitoutuminen helpottaa motivaation säilymistä.
- Pidä harjoittelupäiväkirjaa. Päiväkirjasta voit seurata mitä olet harjoitellut ja mitä vaikutusta sillä on ollut oppimiseen.
- Vaikka haasteen alku tuntuisi vaikealta, soittointo voi kasvaa ajan myötä.

Vinkit antoivat: Juhani Valtasalmi ja Hanna-Mari Lehtonen

Kuvat: Riihimäen musiikkiopisto

Riihimäen musiikkiopiston ja kansalaisopiston yhteinen Harjoittelumatto-projekti on Suomen musiikkioppilaitosten liiton Vuoden pedagoginen teko 2023: koko musiikkiopiston yhteisö osallistui maton tekoon harjoittele-malla tuntitolkulla ja kansalaisopiston taitavat kutojat kutoivat harjoittelun 6,4 metriä pitkäksi matoksi.

Ruusuvuoren kynästä osa 4 Japani

Sami Ruusuvuori

Tulevissa blogeissa käyn läpi puhallinorkesterin historiaa ja nykytilannetta maailmalla. Toivon näiden kirjoitusten myötä pystyvän tuomaan esille väläyksiä puhallinmusiikin historiasta ja nykytilanteesta sekä ohjelmistosta, eri puolilta maailmaa.

Japanissa puhallinorkesterit ovat erittäin suosittuja

Sotien jälkeen monessa maassa puhallinorkesterikulttuuri armeijan alas ajamisen myötä ainakin hetkellisesti romahti. Japanissa kävi päinvastoin. Vuonna 1912 maassa aloitettiin kouluorkesteriohjelmat, jotka saivat suuren suosion toisen maailmansodan jälkeen. Monissa kouluissa kaikki oppilaat pistetään soittamaan jotain instrumenttia ja nykyään Japanissa onkin tuhansia puhallinorkestereita, korkeatasoisia sovittajia ja säveltäjiä sekä soitinvalmistajia. Vaikka puhallinorkesterimusiikki on Japanissa hyvin suosittua niin kielimuurin ja kulttuurierojen takia emme juurikaan tunne heidän musiikkiaan. Vähitellen japanilaista puhallinmusiikkia on onneksi alettu esittää laajemmin.

School Band -ohjelmien perustaminen

Japanissa vierailivat 1860-luvulla brittien ja Ranskan sotilassoittokunnat, joiden mukaisesti perustettiin ensimmäiset Japanin sotilassoittokunnat. 1900-luvun taitteessa ensimmäiset kapellimestarit kävivät opiskelemassa puhallinorkesterin johtamista Ranskassa ja Saksassa. School Band -ohjelmat aloitettiin vuonna 1912 ja ne levisivät hyvin nopeasti. Ennen toisen maailmansodan puhkeamista Japanissa oli jo 1300 puhallinorkesteria, joista useimmat tosin pieniä kokoonpanoja. Sodan seurauksena laadukkaita instrumentteja ja opetusmateriaaleja ei ollut, joten japanilaiset alkoivat valmistaa itse soittimia sekä kustantaa nuotteja. Tänäkin päivänä Yamaha on yksi merkittävimmistä puhallinsoittimien valmistajista.

Kouluorkestereiden taso on Japanissa huomattavasti parempi kuin Euroopassa. Japanilaisten puhallinorkestereiden YouTube-videot ovat hämmästyttävää katsottavaa. Nuoret soittajat soittavat todella hyvin vaikeita teoksia – puhtaasti, musikaalisesti ja usein myös ilman nuotteja.

Maailman suurin musiikkikilpailu

Puhallinorkestereiden nykysuosioista Japanissa kertoo se, että siellä järjestetään maailman suurin musiikkikilpailu, vuonna 1939 perustettu The All Japan Band Association, johon osallistuu vuosittain jopa 800 000 soittajaa yli 14 000 orkesterista. Nykyään japanilaiset puhallinorkesterit edustavat maailman parhaimmistoa.

Ohjelmistoa

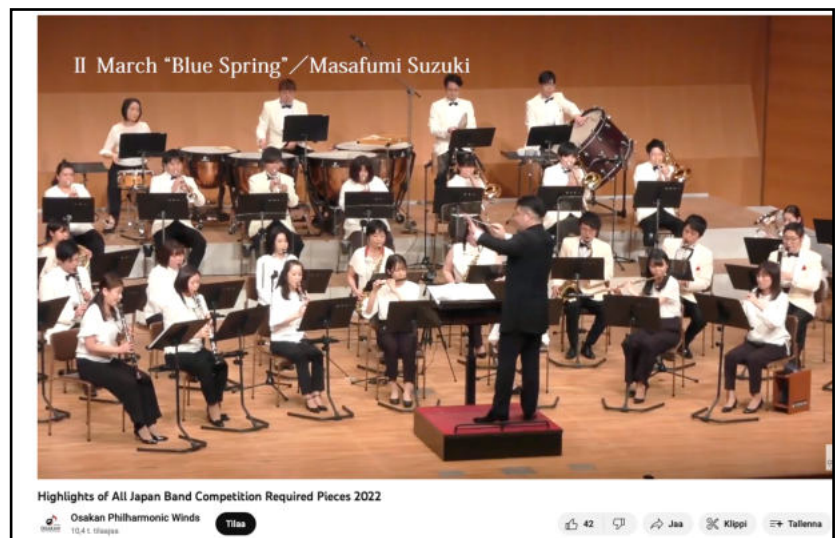
Japanissa tehdään paljon sekä korkeatasoisia sovituksia orkesteriteoksista että alkuperäistä puhallinmusiikkia, mutta japanilainen puhallinmusiikki on levinnyt valitettavan huonosti muualle maailmaan. Usein sävellykset ovat saaneet vahvasti vaikutteita ”Hollywood-sointikuvasta”. Tunnetuin japanilaisen puhallinmusiikin kansainvälinen kustantaja on Bravo Music. Kansainvälisesti tunnetuin japanilainen puhallinorkesteri on Tokyo Kosei Wind Orchestra (Tōkyō Kōsei Uindo Ōkesutora), joka sai kapellimestarikseen amerikkalaisen **Frederick Fennellin** (1914–2004) vuonna 1984. Orkesteri on tehnyt kymmenittäin erittäin korkeatasoisia levyjä.

Esimerkkejä sävellyksistä:

Itaru Sakai: [The seventh night of July](#)

Masanori Taruya: [The last letter from Murdoch](#)

Yasuhide Ito: [Gloriosa](#)

Tšekkiläistä laatutyötä!

Václav Blahunek johti taiten.

Kammottava aukko sivistyksessäni täyttyi, kun koin vihdoinkin sinfonista puhallinmusiikkia Tempeliaukion kivenkovassa kirkossa (engl. Rock Church). Asialla oli Helsingin Poliisisoittokunta vierailevana kapellimestarina eversti, fil.tri **Václav Blahunek** Tšekin tasavallasta. Hän johtaa Prahan linnankaartin ja Tšekin poliisisoittokuntaa.

Ehdin ennen konserttia huikata Václaville (olemme olleet yhtä aikaa WASBE:n hallituksessa) "Dobrý den, jak se máš?" ja sain tohtoroituneelta musiikkieverstiltä pikaisen kommentin: "Tästä tulee hieno konsertti, suomalaiset ymmärtävät hyvin tšekkiläistä musiikkia!".

Václav Blahunekista toden totta huokuu karisma, innostus, taito ja rakkaus tšekkiläistä musiikkia kohtaan. Se tarttui Poliisisoittokuntaan ja kirkon täyttäneeseen yleisöön. Ohjelmistovalinnat olivat oivia kattaen aikakausia romantiikasta melko moderniinkin sävelkieleen. Pollarit olivat iskussa, ainoastaan avausnumeron *Fanfaryn* harmonisesti haastava intro kolahti ajoittain Vltavan joen intervalliriuttaan. Blahunek nostatti ansiokkaita yksilösuorittajia ansaitusti esiin.

Solistit olivat hyvällä asialla, ja harvoin olen erottanut käyrätorvisoolon näin loistokkaasti kuin parven perille raikui. Oikeastaan ainoa asia, joka minua tässä konsertissa tökki, oli hölmö osittainen rumpusetisäestys Pavel Staněkin muuten oivassa sävelhistoriikissa *Columbus, The Great Journey 1492*. Se taas ei ollut kapellimestarin tahi orkesterin vika.

Poliisisoittokunnan ylikapellimestari **Sami Ruusuvuoren** rooli tässä konsertissa oli toimia Blahunekin tulkkina, (englanninkielestä, ei tšekistä...). Tämä toimi humoristisen mainiosti. Uusi Bläs Brothers (ent. Elias ja Raine) lienee syntynyt.

Oivana encorena kuultiin itseoikeutetusti Julius Fučíkin *Firenzalainen marssi*.

Teksti: Jukka Viitasaari

Kuvat: Helsingin Poliisisoittokunta ja Jukka Viitasaari

Leoš Janáček - *Symfonietta*, I movement "Fanfary"
Václav Nelhybel - *Prelude and Choral* (pasuunasoolo **Lauri Kilpinen**)
Antonín Dvořák - *Slavonic Dance No. 8 "Furiant"*
Karel Bělohoušek - *Bagatella for French Horn*, (käyrätorvisoolo **Mari Tirkkonen**)
Pavel Staněk - *Columbus, The Great Journey 1492*, a symphonic poem
Václav Nelhybel - *Prelude and Fugue*
Zdeněk Lukáš - *Kyrie Eleison*
Antonín Dvořák - *New World Symphony*, IV movement Allegro con fuoco

encore: Julius Fučík - *Florentiner March*

Kohta on jälleen se aika vuodesta!

Kevätaurinko kutsuu maaliskuussa Puhallinpäiville moikkaamaan tuttuja ja tutustumaan uusiin kasvuihin. Vuodesta 1992 järjestetyt Puhallinpäivät kajahtavat nyt ensimmäistä kertaa historiassa Hämeenlinnassa. Tapahtuma on tärkeä ja merkittävä säännöllinen kohtaamispaikka meille puhallinmusiikkialan ammattilaisille ja harrastajille. Hämeenlinnan seutu on puolestaan viime vuosina noussut aktiiviseksi puhallinmusiikin keskittymäksi, jossa erityisesti puhallinorkesteritoiminnan vetovoima on vain lisääntynyt.

Kevään 2024 Puhallinpäivät järjestetään 15.–17.3. ja tapahtumapaikkana on Hämeenlinnan kaupungin kulttuurikeskittymä, Verkatehtaan alue Vanajaveden rannalla. Puhallinpäivien konsertit pidetään pääosin Hämeenlinnan teatterin tiloissa. Teatterin ravintolasta ja aulatilasta löytyvät näyttelytilat messuosastolle ja pop up-lava. Samassa korttelissa toimivan Sibelius-opiston tiloissa järjestyvät viikonlopun työpajat, luennot ja kokoukset.

Puhallinsoitinten harrastajamäärän lasku on valtakunnallinen realiteetti niin lasten, nuorten kuin aikuistenkin osalta. Siksi tämän vuoden tapahtuman sisällössä ja teemoissa etsitään muun muassa keinoja, joilla ylläpitää, kehittää ja rakentaa harrastaja-puhallinorkesteritoimintaa sekä turvata osaltaan puhallinmusiikkikulttuurin tulevaisuutta mielekkään orkesteritoiminnan avulla. Viikonlopun ohjelma on sisällöltään vahvasti pedagoginen, unohtamatta

valtakunnallisesti merkittävien esiintyjien lukuisia konsertteja.

Puhallinpäivillä järjestetään useita ajankohtaisia ja mielenkiintoisia paneelikeskusteluja sekä luentoja. Keskusteluja johtaa Suomen Puhallinorkesteriliiton puheenjohtaja **Sami Ruusuvuori** ja keskustelijoiksi on

Paneelikeskustelut

Alustus: Tanja Ikonen

Jouni Auramo
Dimas Ruiz Santos
Anna-Leena Lumme
Juhani Valtasalmi
Petri Komulainen
Okko Kivikataja
Pasi Pirinen
Anne Kankare
Marja Ikonen
Anni Ollila-Nordström
Minna Kajander

Keskustelujen puheenjohtajana toimii Sami Ruusuvuori

kutsuttu puhallinmusiikkikentän arvostamia aktiivisia toimijoita. Perjantain ensimmäisessä paneelikeskustelussa pohditaan puhallinorkesteritoiminnan merkitystä musiikkioppilaitoksissa.

Kohta on jälleen se aika vuodesta!

Erityisesti rehtoreille ja puhallinopettajille suunnatuissa paneelissa viritellään keskustelua siitä, mikä merkitys toiminnalla on oppilaalle, opettajille, oppilaitokselle. Mitä orkesterisoiton perustaitoja halutaan opittavan musiikkiopisto-opintojen aikana? Mitä tämä kaikki vaatii oppilaitosorkesterin johtajalta? Mitä eri mahdollisuuksia on kouluttautua kapellimestariksi?

Päivän toisessa keskustelussa kuullaan onnistumistarinoita, joissa on löydetty keinoja puhallinoppilaiden määrän kasvattamiseksi ja onnistuttu mielekkään puhallinorkesteritoiminnan luomisessa.

Luentojen pääteemaksi on valittu pedagoginen osaaminen erilaisissa puhallinorkestereissa. Luennoimassa on puhallinorkestereiden johtajia, joilla on vahva osaaminen ja inspiroiva ote omassa työssään. Luennot tarjoavat orkesterinjohtajille uusia ideoita omaan työhön ja vasta työuraansa aloittaville perustietoa puhallinorkesterityöstä. Aiheiden kirjo kattaa improvisaation, vasta-alkajien orkesterin työmuodot, ryhmänhallinnan keinot, aikuisten puhallinorkesteritoiminnan, ohjelmiston valinnan ja hankkimisen, lyömäsoittinten erityispiirteet pedagogiikan näkökulmasta ja esiintymisvalmennuksen. Ja kaiken tämän jälkeen tiedät myös "how to make your band sound fabulous".

Luennoitsijat

Robert Ambrose
Tuija Sottinen
Tanja Karjalainen
Janne Ikonen
Saara Pitkänen
Anna-Leena Lumme
Jenni Hiipakka & Aino Kylmäperä

Puhallinpäivät avataan lauantaina 16.3.2024 juhlinv menoin, kun Puolustusvoimien rumpuryhmien ja Sibelius-opiston orkestereiden yhteinen paraati kulkee kaupungin halki Hämeenlinnan torilta tapahtumapaikalle Hämeenlinnan teatterille. Paraatin jälkeen avajais-konsertin ohjelmasta vastaa Kaartin soittokunta korkeatasoisella, sinfonisella ohjelmistolla. Lauantai-illan huipennus teatterilla on UMO Helsinki Jazz Orchestran & Club for Fiven konsertti. Ilta jatkuu vielä Verkatehtaan alueella Suisto-klubilla, jossa lauteille nousee hämeenlinnalainen showbändi UJO. Sunnuntain ilmaiskonsertissa on tarjolla elämys erityisesti lapsiperheille vaski- ja lyömäsoitinyhtye Quinsonituksen *Supersankari*-lastenkonsertin muodossa. Konserttiyhteistyötä on tiedossa myös korkeakouluopiskelijoiden kanssa.

Perinteisesti eniten kiinnostusta herättävät ohjelmisto-esittelykonsertit ovat tänäkin vuonna tärkeässä roolissa. "Oikean tasoinen ja mielekäs ohjelmisto, sen harjoittaminen ja perustyön ympärille suunniteltu toiminta ovat ratkaisevassa roolissa puhallinorkesteritoiminnan onnistumisen ja mielekkyyden kannalta", kertoo Sibelius-opiston puhallinorkestereiden johtaja **Anni Ollila-Nordström**.

Konsertteihin on saatu runsaasti uunituoreita suomalaisia puhallinorkesteriteoksia mm. **Heli Seppälältä, Anne Kankareelta, Hanna-Mari Lehtoselta ja Jukka Viitasaarelta**. Ohjelmistoon on lisäksi otettu hyväksi havaittuja ulkomaisia kappaleita sekä aikaisemmin Puhallinpäivillä kuulemattomia suomalaisia teoksia. Sibelius-opisto on myös pyytänyt sovituksia jousille sekä puhallinorkesterille **Janne Ikonen ja Antti Nissilän** tuotannosta. Kuudessa eri ohjelmistokonsertissa esitellään teoksia vasta-alkajien kappaleista aina korkeampien tasojen sinfoniseen puhallinorkesterimusiikkiin, ja onpa tiedossa oma konserttinsa joulumusiikillekin. Ohjelmistokonserttien orkestereina toimivat Sibelius-opiston puhallinorkesterit, maakunnallinen periodiorkesteri sekä Ruoholahti All Stars.

Kaikentasoisia pikkolonsoittajia kutsutaan mukaan lauantain paraatiin yhdessä Puolustusvoimien rumpuryhmien kanssa. Pikkolohuumaa on tiedossa myös Kaartin soittokunnan konsertissa ja myöhemmin iltapäivällä kaikille avoimessa Pikkolo-workshopissa.

Kevään tapahtumaa on Hämeenlinnassa valmisteltu suurella sydämellä ja innostuksella pitkään. Vaikka harmaita hiuksia on työryhmällä vähintään tuplasti entisestä, ja välillä yöunet ovat jääneet väliin loistavan idean synnyttyä aamuneljältä, on kuitenkin upeaa, että Puhallinpäivät tarjoaa hienoja esiintymiskokemuksia myös paikallisille lapsille, nuorille ja aikuisille harrastajille. Tapahtuma luo varmasti lisää yhteisöllisyyttä ja siltoja paikallisten toimijoiden välillä.

Työryhmä iloitsee tulevien Puhallinpäivien korkeatasoisesta ja runsaasta ohjelmasta. "Vaikka koulutuksellisen sisällön painopiste on puhallinorkesteripedagogiikassa, on tapahtuman sisältö haluttu tehdä kiinnostavaksi ihan jokaiselle puhallinmusiikin parissa työskentelevälle ja siitä kiinnostuneelle", kertoo tapahtuman yksi vetovastaava **Jenni Hiipakka**.

Lämpimästi tervetuloa inspiroitumaan, oppimaan, keskustelemaan ja toteamaan yhdessä, miten mahtava ja ennen kaikkea hyödyllinen ja tärkeä laji puhallinorkesterissa soittaminen on!

Teksti: Hämeenlinnan Puhallinpäivien tiimi
Kuvat: Sirkku Gummerus, Hanna Lindroos

Kaveriorkesteritoiminta musiikkioppilaitoksessa edistää saavutettavuutta, kulttuurista moninaisuutta ja mahdollisuuksien tasa-arvoa

Taiteen perusopetuksen piirissä tarjottavan laadukkaan ja ammattitaitoisen musiikkikasvatuksen ulkopuolelle jää paljon lapsia ja nuoria eri syistä. Oppilaitosten lukukausimaksut, alueellinen saavutettavuus ja esimerkiksi tiedon puute harrastamisen mahdollisuuksista voivat olla esteinä opintoihin hakeutumiselle. Turun konservatorio on saanut yhteistyökumppanikseen Monikulttuurinen musiikkikasvatus ry:n, joka tarjoaa turkulaisessa Varissuon lähiössä apurahojen turvin ilmaista puhallinopetusta. Yhteistyökumppanuus on mahdollistanut eri taustoista tulevien lasten ja nuorten kohtaamiset ja elämykset puhallinmusiikin parissa. Kaveriorkesteriensa ensiesiintyminen yhdessä nähtiin ja kuultiin puhallinpäivillä maaliskuussa 2023.

Monet musiikkiopistot kehittävät parhaillaan strategioitaan vastaamaan musiikkikasvatuksen tämänhetkistä arvopohjaa, jossa korostuvat saavutettavuuden edistämispyrkimykset, kulttuurisen moninaisuuden arvostus sekä mahdollisuuksien tasa-arvoon pyrkiminen kaikessa toiminnassa. Turun ammattikorkeakoulun kulttuurihyvinvoinnin YAMK – opinnoissani oman opinäytetyöni lähtökohdaksi muodostui pohdinta siitä, kuinka musiikkioppilaitoksessa toimiva musiikkipedagogi, soitonopettaja ja orkesterinjohtaja voisi edistää strategisen arvopohjan toteutumista oman opistonsa arjessa ja kuinka saada mm. orkesteritoimintaan mukaan tahoja, jotka jäävät taiteen perusopetuksen ulkopuolelle. Halusin edistää myös monikulttuurisuuden näkymistä organisaationi arjessa sekä mahdollisuuksien tasa-arvon toteutumista taiteen perusopetuksen ryhmätoiminnassa.

Kulttuurihyvinvointi osana taidekasvatusta

Mitä se kulttuurihyvinvointi sitten on ja miten se liittyy musiikkikasvatukseen? Saan usein vastata tähän kysymykseen, kun kerron menneiden opintojeni suuntautumisvaihtoehdosta. Musiikkiopistot ja taidelaitokset voidaan nähdä tänä päivänä myös osana kansallisia kulttuurihyvinvointipalveluita. Kulttuurihyvinvoinnin käsite on myös uusi ja moniulotteinen ja kaipaa usein selvennystä.

Kulttuurin, taiteen ja hyvinvoinnin yhdyspinta on ollut viime vuosina vahvan kehittämistyön kohteena sekä Suomessa että kansainvälisesti. Suomalainen Taikusydän -yhteistyöverkosto toimii aktiivisena kulttuurihyvinvointialan kokoajana ja edistää alaa sen monissa muodoissa. (Lilja-Viherlampi 2021, 74.)

Asiaan vihkiytyneet Lilja-Viherlampi ja Rosenlöf (2019, 20) kuvaavat kulttuurihyvinvoinnin ulottuvuuksia monitahoisena ilmiönä, jonka ytimessä on taiteen parissa ja sen kautta koettu hyvä elämä sekä hyvinvointi. Käsitteen alle liittyvät heidän mukaansa myös kansalaisten kulttuuriset oikeudet ja tarpeet. Kulttuurihyvinvointia ovat myös elämän merkitykselliset sisällöt, mm. taideharrastukset, joissa painopiste on oman luovuuden ja taipumusten ilmaisussa, johon voi liittyä myös vuorovaikutuksellisia ulottuvuuksia.

Lilja-Viherlampi (2021, 75) nostaa esiin kulttuurihyvinvoinnin ohella myös musiikkihyvinvoinnin, jonka puitteissa voi puhua siitä, miten hyvinvointi ja musiikki voivat kietoutua toisiinsa ja kuinka sen avulla voidaan löytää ajattelun, tunteiden, mielikuvien, elämysten kommunikaation sekä vuorovaikutuksen väyliä. ”Musiikissa voi levätä, tai virkistyä, innostua tai kohdata.”

Kulttuurihyvinvointia voi tarkastella eri näkökulmista, jotta sen moniulotteisuus olisi helpommin ymmärrettävissä. Yksilön näkökulmasta puhuttaessa kulttuurihyvinvoinnin voi nähdä osana omaa taidesuhdetta, elinikäistä oppimista, hyvää elämänlaatua ja sen tuottamaa hyvinvointia. Kulttuurihyvinvointi uutena toimialana taas viittaa toiminnan kehittämiseen, koulutuksen ja tutkimuksen kenttään, jossa rakennetaan ja sovelletaan eri taiteenalojen ja sosiaali-, terveys- ja hyvinvointialojen yhteistyöstä syntyviä sisältöjä ja menetelmiä sekä niihin kytkeytyvää tietoa. Lisäksi on kehitetty kulttuurihyvinvointipalveluita, jotka ovat asiakas- ja tarvelähtöisiä, matalan kynnyksen räätälöitäviä palveluita, joilla on terveyttä ja hyvinvointia edistäviä tavoitteita. Kulttuurihyvinvointipalveluita kehittävät ja toteuttavat taiteen, kulttuurin, sosiaali-, terveys- ja kasvatustyön ammattilaiset moniammatillisissa yhteistyöissä. (Lilja-Viherlampi 2021, 77-81.)

Yhteistyössä syntyi kaveriorkesteritoimintaa

Löysin musiikkipedagogina oman tulokulmani kulttuurihyvinvointialaan taiteen perusopetuksen saavutettavuuteen liittyvistä kysymyksistä. Turkulainen Varissuon lähiö on Suomen mittakaavassa monikulttuurisin. Vuonna 2014 tehdyn tutkimuksen mukaan noin 40 % väestöstä puhuu äidinkielenään jotakin muuta, kuin suomea tai ruotsia. (Rasinkangas 2014, 1-2.) Turkulainen Monikulttuurinen musiikkikasvatus ry:n perustama Varissuon Iloiset Puhaltajat (V.I.P.) -orkesteri tarjoaa lähiössä asuville lapsille ja nuorille ilmaista orkesteritoimintaa sekä soitonopetusta.

Kaveriorkesteritoiminta musiikkioppilaitoksessa...

Monikulttuurinen musiikkikasvatus ry. on perustettu Varissuon normaalikoulun musiikinopettajien, **Tomi Oravalan ja Susanna Mäkinen-Önsoyn** aloitteesta ja yhdistys toteuttaa apurahojen turvin orkesteri- ja soitonopetustoimintaa koulun tiloissa ilta- ja päivätoiminnan tapaan.

Näin Oravalan ja Mäkinen-Önsoyn työn tärkeänä avauksena edistää musiikkiharrastuksen ja erityisesti puhallinharrastuksen saavutettavuutta Turussa ja halusin ottaa heidät mukaan Turun konservatorion puhallinorkesteritoimintaan. Ajattelin opinnäytetyöni aiheita pohtiessani, että V.I.P. -orkesterin toimintamalli liittyy vahvasti opiskelemaani kulttuurihyvinvointialaan ja voisimme yhteistyössä kenties vastata joihinkin taiteen perusopetuksen piirissä esille tulleisiin saavutettavuuden haasteisiin.

Yhteistyössä Turun konservatorion puhallinorkestereiden kanssa luotiin siis kaveriorkesteritoimintaa, jonka kautta on mahdollistettu eri taustoista tulevien lasten ja nuorten kohtaamisia ja elämyksiä puhallinmusiikin parissa. Kaveriorkesterit vierailivat vuoden 2023 aikana toistensa harjoituksissa ja lisäksi järjestettiin kaksi pidempää leiripäivää, joissa myös ryhmäytymistä ja vuorovaikutusta tuettiin erilaisten musiikillisten lämmittelyleikkien avulla ennen varsinaisia orkesteriharjoituksia. Orkesterilaisilta kerättiin tutkimuksen nimissä kuvallista ja sanallista palautetta, jotta moninaiseen havaintoihin ja haastatteluihin perustuvaan tutkimusaineistoon saatiin myös soittajien näkökulmaa.

Kaveriorkesteritoiminnan kautta edistettiin saavutettavuutta, mahdollisuuksien tasa-arvoa ja kulttuurisen moninaisuuden näkymistä Turun konservatoriossa ja tuettiin samalla musiikin harrastamisen kulttuuria sekä musiikillisten taitojen kehittymistä. Esiintyminen puhallinpäivillä maaliskuussa 2023 koettiin merkittäväksi kannustimeksi ja se edisti toimintaan sitoutumista, pitkäjänteisyyttä ja yhdessä taiteellisen tavoitteen vuoksi ponnistelua.

Kaksi orkesteria yhdessä on enemmän, mutta haasteitakin oli

Laajamittainen puhallinorkesteri kokoonpanona, monipuolinen soitinjakauma, uudet soittokaverit ja moniäänisyys toivat orkesteriharrastukseen uutta intoa ja sitoutuneisuutta. Ryhmäytymistä tuettiin orkesteriharjoitusten alussa yhteisten musiikillisten lämmittelyleikkien avulla, mutta todellista musiikillista toveruutta syntyi kuitenkin yhdessä soittamalla. Konsertti valtakunnallisten puhallinpäivien yhteydessä Turussa maaliskuussa 2023 oli merkittävä yhteinen ponnistus ja mahdollisti ikimuistoisten musiikillisten elämysten kokemukset kaveriorkestereiden soittajille.

Kaveriorkesteritoiminnan kehittämisen kautta havaitsin myös haasteita, jotka vaikuttavat taiteen perusopetuksen piirissä tapahtuvan musiikkiharrastuksen saavutettavuuden toteutumiseen. Maahanmuuttaja-taustaisille perheille liikkuminen pois omasta lähiöstään voi koitua merkittäväksi haasteeksi harrastamisen mahdollisuuksille taloudellisten syiden lisäksi. Kaveriorkesteritoiminnan onnistuminen edellytti kuljetusten järjestämistä orkesterilaisille, mutta ne olivat lopulta kuitenkin melko pieni rahallinen ponnistus Turun konservatorion kaltaiselle suurelle oppilaitokselle, jotta kuvatus kaltaisen yhteistyö saatiin toteutettua.

Konserttiin osallistumisen mahdollisuus haluttiin taata myös kaikille perheille saavutettavuuden parantamiseksi. Konsertin livestriimaus toi mahdollisuuden osallistua konserttiin myös etäyhteyden kautta.

Olen iloinen siitä, kuinka valtakunnalliset puhallinpäivät kokosivat jälleen yhteen puhallinsoittajat ympäri Suomen ja liitti myös Varissuon Iloiset Puhaltajat Suomessa toimivien puhallinorkestereiden laajaan verkostoon. Puhallinpäivillä esitetyt suomalaisten säveltäjien alkeistason puhallinorkesterisävellykset toivat orkestereiden harjoitteluun sopivasti haastetta ja uusia sävyjä. Yhteistyö V.I.P. -orkesterin ja Turun konservatorion välillä jatkuu keväällä 2024, jolloin esiintyminen Turussa järjestettävillä Lasten musiikkijuhlilla toimii jälleen hyvänä kannustimena ja soittoharrastukseen sitouttajana.

Musiikkipedagogi kehittäjänä työyhteisössä

Kulttuurihyvinvoinnin YAMK –opintojen parissa saatu tutkimuksellisen kehittämistyön kokemus ja ymmärrys kulttuurihyvinvointialan moniulotteisuudesta on synnyttänyt uudenlaista asennetta ja suhtautumista oman työhön musiikkipedagogina ja sen yhteiskunnalliseen vaikuttavuuteen. Oma ja oppilaitoksen strateginen arvopohja ovat kirkastaneet musiikkikasvatuksen parissa tehtävän työn tavoitteita. Yhteistyöverkostojen laajentaminen musiikkioppilaitosten ulkopuolelle on myös rikastuttanut Turun konservatorion ryhmätoimintaa sekä omaa työtä orkesterinjohtajana ja musiikkikasvattajana. Toivon voivani vaikuttaa opinnäytetyöni kautta saavutettavuuden, kulttuurisen moninaisuuden sekä mahdollisuuksien tasa-arvon teemojen näkyvyyteen myös musiikkiopistokentällä ja puhallinorkesteripiireissä.

Mia Pertola, Musiikkipedagogi YAMK, Kulttuurihyvinvointi, Turun konservatorio

Kuvat Tuomas Kourula ja Teemu Simula

Opinnäytetyöni on ladattavissa ja luettavissa Theseus-tietokannassa osoitteessa: <https://www.theseus.fi/handle/10024/808032>

Lähteet:

Lilja-Viherlampi, L. - M. 2021. Mitä on kulttuurihyvinvointi? Musiikki, 51(4). <https://doi.org/10.51816/musiikki.113252> (Original work published 29.12.2021)

Lilja-Viherlampi & L. M.; Rosenlöf, A- M. 2019. Moninäkökulmainen kulttuurihyvinvointi. Teoksessa I. Tanskanen. (toim.) Taide töissä – Näkökulmia taiteen opetukseen sekä taiteilijan rooliin yhteisöissä. Turun ammattikorkeakoulun raportteja 256. Turku: Turun ammattikorkeakoulu, 20–39

Rasinkangas, J. 2014. Maahanmuuttajien asumisen keskittyminen Turussa, Tutkimuskatsauksia 2014/3, Turun kaupunki, Kaupunkitutkimusohjelma.

Kippariklinikka 2.0 Joensuussa

Kippariklinikka 2.0 -seminaari järjestettiin Joensuussa 30.9.2023. Ruskatröötän yhteydessä järjestettyä seminaaria isännöi Suomen puhallinorkesteriliiton puheenjohtaja Sami Ruusuvaari. Aiheina olivat vanhempainyhdistyksen toiminta Rantasalmella eli miten Rantasalmella saadaan uusia soittajia orkestereihin ja kuinka Rantasalmen puhallinorkesteriyhdistyksessä aktivoidaan perheet mukaan toimintaan. Toisena seminaarin aiheena oli mielenkiintoisen konserttiohjelman rakentaminen. Rantasalmen vanhempainyhdistyksen toiminnasta kertoi yhdistyksen toiminnanjohtaja Petteri Koskikallio ja mielenkiintoisen konserttiohjelman rakentamisesta esitelmöi Sami Ruusuvaari.

Näin Rantasalmella saadaan uusia soittajia orkestereihin

Kiinnostus soittamista kohtaan ja soittoharrastuksen tukeminen lähtee Petteri Koskikallion näkemyksen mukaan perheestä itsestään. Jos lapsi ilmaisee kiinnostuksensa soittamista kohtaan, Koskikallio muistuttaa kuinka tärkeää on kodin antama tuki ja kuinka suuri vaikutus sillä on kiinnostuksen jatkumiselle ja ylläpitämiselle. Koskikallio itse innostui aikoinaan soittamisesta, kun omat lapset aloittivat soittamisen. Hän nimittäin opetteli samalla itsensäkin soittamaan. Mutta homma voi mennä toisinkin päin: kun aikuinen aloittaa soittoharrastuksen, niin lapsikin saattaa innostua.

Rantasalmella lapset päätyvät soittoharrastuksen pariin pitkälti peruskoulun musiikinopettajan toimesta. Musiikinopetuksella onkin keskeinen osuus orkesteritoimintaan ohjaamisessa. Uusi C-orkesteri aloittaa parin vuoden välein Järvi-Suomen kansalaisopiston kursseina. C-orkesteri harjoittelee koululla, ja kapellimestarina toimii tällä hetkellä koulun musiikinopettaja. Tämä toimintatapa on nähty tarpeelliseksi, koska paikkakunta on pieni. Pienen paikkakunnan etu on tosin se, että kaikki tuntevat toinen toisensa.

Musiikkileikkikoulutoiminta herätettiin uudestaan henkiin vuonna 2021. Toiminnan opetusjärjestelyistä vastaa yhdistys itse. Musiikkileikkikoulusta lapset johdatetaan soitinvalmennuksen kautta orkesteritoimintaan. Rantasalmella yhteissoittopainotus koskee kaikenikäisiä, vaikka Järvi-Suomen kansalaisopiston yksilöopetus kuuluu lähes kaikille orkestereissa soittaville osana harrastuspaikkaa.

Soittoharrastuksen jatkumista ylläpitävät erilaiset tavoitteet. Yhdistyksen pyrkimyksenä on, että jokainen orkesteri pääsisi ulkomaille esiintymään. Toistaiseksi vain A-

orkesteri on matkustanut ulkomaille taloudellisista syistä. Eräs kaikkia koskeva tavoite on musikaalitoiminta, joka on ollut Rantasalmella jo pitkään aktiivista. Musikaaleja on tehty jo noin 30 vuoden ajan, yksi tuotanto vuodessa. Yhtä tuotantoa varten erilaisia harjoituksia on kolme kertaa viikossa: maanantaisin harjoittelevat näyttelijät, keskiviikkoisin bändit ja torstaisin tanssijat. Harjoitukset kestävät 45 minuuttia kerrallaan.

Perheet mukaan orkesterien toimintaan

Vanhempien ajanpuutteen vuoksi talkootahti on hiipunut Rantasalmella. Siksi yhdistys innostaa aktiivisesti vanhempia itseäänkin aloittamaan soittoharrastuksen joko C-orkesterissa tai aikuiskokoonpanoissa. Näistä aikuiskokoonpanoissa soittaminen on todettu toimivimmaksi perheen sitouttamistavaksi.

Yhdistys järjestää vuosittain infotilaisuuksia etenkin C-orkesterilaisten ja nuorisoteatterilaisten vanhemmille. Orkesterissa ja teatterissa on mukana myös Rantasalmen lukioon muilta paikkakunnilta tulleita ja ulkomaalaisopiskelijoita. Vanhempaininfoissa on hyvä antaa vanhemmille selvä kuva soittoharrastuksen kustannuksista vuositasolla. Soittoharrastus kun ei saa olla perheellemme liian kallis harrastus, Koskikallio painottaa. Koskikallion mukaan musiikkiharrastuksen elittisen aseman tietoinen välttäminen on tärkeää, koska pienellä paikkakunnalla pitää olla ok, jos joku haluaa soittamisen lisäksi pelata lätkeä. On tärkeää pitää hyvät välit muiden harrastustoimijoiden kanssa ja välttää vastakkainasettelua.

Orkesterisoittajille järjestetään Rantasalmella aktiivista kummitoimintaa. Lukioikäiset soittajat tukevat nuorempia soittajia (3.–4.-luokkalaisia) harjoituksissa. Tavoitteena on nuorten soittajien oppimisen helpottaminen. Kummitoiminnassa on myös eräs etu: sillä saadaan täytettyä C-orkesterin puuttuvat instrumentit vanhemmilla soittajilla. Kummit toimivat myös kapellimestarin apulaisina esimerkiksi nuottiasioissa. Toiminnassa on mukana viisi lukioilaista, ja heille maksetaan tuntipalkkaa.

Kun kouluopetus päättyy iltapäivällä, yhdistys järjestää lapsille omissa tiloissaan omakustanteisen välipalan koulun ja iltapäiväharjoitusten välissä. Yksi aikuinen järjestää ruokailun koululaisille. Harjoittelupäiviä on 3–4 kertaa viikossa. Välipalahetkellä on tärkeä rooli ryhmädynamiikan kehittämisessä. Tällainen välipalan tarjoaminen on ollut yhdistyksellä käytössä jo noin 15 vuotta.

Yhdistys on kiinnostunut nuorten soittajien ja toiminnan vetäjien hyvinvoinnista, minkä vuoksi yhdistys järjestää kerran vuodessa harrastajakeskustelut. Keskusteluissa kartoitetaan niin nuorten kuin aikuissoittajien elämäntilannetta. Yhdistys haluaa näin tukea soittoharrastusta ja haluaa tietää, jos nuorella on ongelmia soitossaan. Vanhemmat voivat myös osallistua näihin harrastajakeskusteluihin. Koskikallion mukaan on tärkeää myös seurata, kuinka moni soittaja on lopettanut harrastuksen, miten orkesterin vetäjät jaksavat sekä onko työmäärä jaettu tasan tai sopivasti tekijöiden kesken.

Rantasalmen puhallinorkesteriyhdistyksen toiminnan haasteet

Rantasalmen puhallinorkesteriyhdistys on perustettu vuonna 1979. Aluksi toiminta oli aikuispainotteista ja myöhemmin toiminta painottui lapsille suunnattuun toimintaan. Nykyään toiminta on lapsi- ja aikuispainotteista.

Kippariklinikka 2.0:n osallistujia

Toiminnan haasteena on kuitenkin pienentyvät ikäluokat, koska väkiluku pienenee jatkuvasti Rantasalmella. Tällä hetkellä kunnassa asuu noin 3 300 ihmistä. Orkestereissa harrastajia on noin 90 henkilöä ja nuorisoteatterissa noin 30 harrastajaa. Aikuisten osuus on kasvanut orkestereissa nuorten ikäluokkien pienentyessä. Tämä on ollut yhdistyksen tietoinen strategia, ja tällä hetkellä noin 40 % soittajista on aikuisia.

Puhallinorkesteriyhdistyksen toiminnanjohtajan tehtävänä on koordinoida yhdistyksen kulttuuritoimintaa. Rantasalmi on tunnettu aktiivisena puhallinmusiikkipaikkakuntana, ja kulttuuritoimintaan tarvitaan rahaa. Yhdistys on Rantasalmen suurin kulttuurintuottaja, ja tätä toimintaa tukee rahallisesti Rantasalmen kunta. Yhdistyksen liikevaihto on yli 200 000 euroa, mutta taloudellinen tilanne on siitä huolimatta tiukka. Esimerkiksi esiintymisiin ei ole varaa ottaa ulkopuolisia soittajia avustajiksi. Toisaalta avustajille ei ole niin suurta tarvetta, koska harjoituksia on pitkin vuotta siinä määrin, että kaikki oppivat musiikin ennen ensimmäistä esiintymistä. Musikaalien ääni- ja valoteknikoina käytetään ulkopuolista toimijaa, jonka kustannukset maksetaan yhdistyksen varoista.

Yhdistyksen on haettava apurahoja jatkuvasti. Oman musiikki- ja teatterisalin kustannukset ovat vuosi vuodelta kasvaneet, ja pelkästään sähkölaskun osuus koko budjetista on suuri. Koronaepidemiakin vei yleisön, joka ei ole vielä palannut takaisin paikallisiin tapahtumiin. Konserttien vetovoima ei myöskään ole samaa luokkaa kuin kerran vuodessa toteutettavissa musikaaliesityksissä, joissa 200 istumapaikan sali on täynnä. Toiminnan rahoittamista varten on keksitty erilaisia rahoitusmalleja. On löydetty esimerkiksi yritys- ja henkilökummeja, joiden tuki mainitaan avoimesti muun muassa painattamalla heidän nimensä käsiohjelmiin. Vuoden tukija saa myös nimensä seinäplakaattiin.

Mielenkiintoisen konserttiohjelman rakentaminen

Kippariklinikka 2.0:n toinen aihe oli mielenkiintoisen konserttiohjelman rakentaminen. Tästä aiheesta esitelmoi liiton puheenjohtaja Sami Ruusuvuori.

Ruusuvuoren mukaan konserttiohjelman tulisi olla mielenkiintoinen yleisölle, soittajille ja myös kapellimestarille itselleen. Konserttipaikka vaikuttaa olennaisesti teosten valintaan. Ulkolavalle tulee valita lähtökohtaisesti erilaista ohjelmistoa kuin kirkkoon tai konserttisaliin akustiikan takia. Samoin kohdeyleisö ja tilaisuuden luonne vaikuttavat kappalevalintoihin. Pohdittavaksi tulee myös konsertin sisältö: sinfonista puhallinmusiikkia, viihdemusiikkia vai molempia. On tärkeää tiedostaa ohjelmaa suunniteltaessa soittajien taso ja paljonko harjoitusaikaa on käytössä. On myös hyvä hyödyntää jotain, mitä aiemmin on soitettu.

Tässä kymmenen vinkkiä konserttiohjelman rakentamiseen:

1. Hyödynnä soittajiesi vahvuuksia: sooloja, laulua ja muita showelementtejä (valot, kirjoitus-kone tai polkupyörä ja sen soittokello).
2. Mieti konsertille hyvä ja mielenkiintoinen nimi/teema.
3. Hyödynnä solistia. Se tuo mukavaa vaihtelua.
4. Mieti kuinka kauan konsertti kestää. Ei aina-kaan liian pitkä. Onko väliaikaa? Huomioi soi-

Rantasalmen puhallinorkesteriyhdistys ry

- Perustettu vuonna 1979
- Viisi puhallinkokoonpanoa:
 - A-orkesteri
 - B-orkesteri
 - C-orkesteri
 - Aikuisten puhallinorkesteri
 - Aikuisten Viihdeorkesteri
- Aakkosorkestereissa mukana sekä aikuisia että nuoria
- Omistaa paikallisen musiikki- ja teatterisali Tornadon
- Vastaa musiikkileikkikoulun järjestämisestä

**Suomen Puhallinorkesteriliiton puheenjohtaja
Sami Ruusuvuori**

van ajan lisäksi nuottien vaihtamiset ja juonnot. Ne vievät yllättävän paljon aikaa.

5. Mieti konsertin draaman kaari. Mihin väliin vaikea kappale tai solistibiisi? Ennen väliaikaa on hyvä saada yleisölle jotain puhuttavaa.
6. Mieti aloitusbiisi. Ei liian vaikea, koska kaikkia jännittää aluksi. "Aloitusmarssi".
7. Kaikkien kappaleiden ei tarvitse olla haastavia tai raskaita. On tärkeää niin soittajille kuin yleisölle, että onnistumisia koetaan yhdessä.
8. Anna konserttijärjestys esimerkiksi trumpetinsoittajille kommentoitavaksi, jotta he pääsevät ilmaisemaan soittojärjestyksen haastavuudet. Yleensä vaskisoittajat väsyvät ensimmäisenä, ja varsinkin trumpetit.
9. Ohjelmiston on hyvä myös kouluttaa kaikkia. Viihdekonsertin ohjelmakin voi sisältää jotain soittajille haastavaa tai yleisöä kouluttavaa.
10. Valitse konsertin loppuun kappale, jolla saat yleisön vaatimaan encorea.

**Teksti: Juhani Valtasalmi
Kuvat: Ilkka Karppanen**

Ruskatröötän ihme konkarin silmin

Oli mukava lähteä pitkästä aikaa kuhmolaisten puhallinsoittajien kanssa kohti *Ruskatröötä* -tapahtumaa, joka tällä kertaa järjestettiin Joensuussa. *Ruskatröötä* -tapahtumaa on järjestetty 25 kertaa. Edellisestä kerrasta on kulunut jo aikaa. Korona-aikana tapahtumaa ei järjestetty ollenkaan ja viime vuonna *Ruskatröötä* -paikkakuntana oli Orivesi, joka kuhmolaisittain oli liian kaukana. Viimeksi olin mukana Kajaanissa vuonna 2019.

Kuhmolaisten *Ruskatröötä* alkaa aina pitkällä bussimatalla, joka toki on jo elämys sinänsä. Ilmapiiri bussissa oli iloinen ja välitön sekä myös pientä jännitystä oli havaittavissa – olihan mukana useita soittajia, joille tällainen retki oli ensimmäinen kerta.

Bussi saapui hyvissä ajoin Joensuuhun, jossa matkanjohtajat, siskokset **Tiina** ja **Sanna** kävivät ilmoittamassa meidän porukan ja jakoivat sitten jokaiselle leiripassin, jossa oli osallistujan nimi, orkesteri sekä aikataulu.

Majoittuminen tapahtui Länsikadun normaalikoulun luokkien lattialla omilla patjoilla ja liinavaatteilla. Oli liikuttavaa katsoa eri paikkakunnilta tulevia soittajia, jotka raahautuivat patjojensa, soittimiensa ja matkalaukkujensa kanssa bussilta majoitustiloihin – monet varmaan kiittivät: ”miksi ihmeessä en valinnut piccolo soittimekseni?”

Majoittumisen jälkeen lähdimme Joensuun konservatorion uuteen hienoon saliin, joka valitettavasti kävi pieneksi, sillä osallistujia oli tälläkin kertaa huppea määrä. Avajaistilaisuudessa osallistujia viihdyttivät ja tanssittivat mm. Rytmihäiriköt **TT Passin** johdolla. Sen jälkeen oli **Taina Viinisolon** antamien ohjeiden opastamana helppo lähteä kohti oman orkesterin harjoituksia.

Itse suuntasin kohti **Mika Hirvosen** johtamaa D-orkesteria katsomaan kuinka pienimmät kuhmolaiset soittajat pärjäävät. Hyvin näyttivät jo paikkansa löytäneen, vaikkakaan vielä ei kuitenkaan vieruskaverin kanssa uskallettu keskustella. Melu oli hurjaa ja sekasorto kovin perinteistä. Tämä oli kuitenkin minulle tuttua, koska olen osallistunut lähes jokaiseen *Ruskatröötään* ja kolmesti myös kapellimestarina. **Mikan** tiedustellessa nuotteja osoitautui, että eräs soittaja oli eksynyt väärään orkesteriin ja lähdin häntä opastamaan kohti C-orkesterin harjoituksia. Häly ja melu C-orkesterissa, jossa soittajia oli lähes sata, oli päätä huumaava. C-orkesterin kapellimestari **Anni Ollilan** sitkeät ohjeistukset ”älä puhu, älä soita” tulivat kuin tulivatkin pikkuhiljaa ymmärretyksi ja päästiin varsinaiseen asiaan eli harjoittelemaan. Ajatukseni ”ei tästä voi tulla mitään” olivat myöskin perinteisiä, mutta

konkarina luotin *Ruskatröötän* ihmeeseen, joka tapahtuu lauantaina iltapäivällä ja kulminoituu sunnuntain konsertissa. Harjoitusten jälkeen oli perinteinen kipparipalaveri, jossa kävimme läpi eri orkestereiden mahdollisuudet ja puuttuvat osaset. Luottavaisin mielin suuntasin nukkumaan, sillä tiesin lauantain olevan pitkä ja työntäyteinen päivä.

Luantaina kiertelin katselemassa kaikkia orkestereita, josko apuani tarvittaisiin. Hienoa oli havaita, että team Joensuu oli hyvin suunniteltu ja järjestänyt kaiken ja joka orkesterissa toteutui tekemisen meininki. *Ruskatröötän* ihme toteutui jälleen kerran, iltapäivällä nuoriso oli löytänyt uusia kavereita ja valitut kappaleet alkoivat jo kuulostaa melko hyviltä, kaaos oli voitettu ja oli odotettavissa hieno konsertti sunnuntaiksi. Luottavaisin mielin kello 15 jälkeen vaihdoin roolia ja aloin keskittyä tulevaan **SPOL:in** syyskokoukseen ja jälkeen alkaneeseen *Kippariklinikkaan* ja sunnuntaiaamun hallituksen kokoukseen.

Valitettavasti tänä vuonna ei voitu palkata teemasäveltäjää. Toivottavasti ensi vuonna teemasäveltäjä taas on ja soittajat pääsevät tutustumaan uuteen oman tasoiseen suomalaiseen puhallinmusiikkiin ja tapaamaan elävän säveltäjän. Myös säveltäjä pääsee näin tutustumaan suomalaisen puhallinsoittamisen nykytilanteeseen ja siihen mitä tasot A,B,C,D,E tai Gradet 1-5 käytännössä tarkoittavat. *Ruskatröötä* on tuottanut 77 kantaesitystä. Tätä perinnettä ei saa päästää häviämään ja sen puolesta on taisteltava kynsin ja hampain.

Sunnuntaina *Ruskatröötän* ihme tapahtui jälleen. Konsertti oli onnistunut ja hieno. Kiitokset saivat kapellimestarit, soittajat, kaikki tapahtumaan osallistuneet sekä varsinkin **Sirkka-Liisa Röppänen**, yksi tapahtuman perustajista.

Sitten oli edessä haikeiden halausten ja kyyneleiden säestämänä uusien kavereiden hyvästely: ”Nähdään viimeistään ensi vuonna – *Ruskatröötässä!*”

Tunnelma bussissa matkalla Kuhmoon oli uninen mutta onnellinen. Lämpimät kiitokset kaikille *Ruskatröötässä* mukana olleille ja varsinkin tapahtuman puuhakkaille **Taina Viinisololle** ja **Marjo Vattulaiselle**.

Minun sekä oppilaideni yksi suurimmista palkinnoista *Ruskatröötästä* on jälleen kerran se, että seuraavina viikkoina osaaminen ja innostuneisuus soitotunneilla on aivan omaa luokkaansa.

Teksti: Arrigo Christian Blom
Kuva: Ilkka Karppanen

Soiton riemussa mukana elämistä

Jännitystä on ilmassa ja leirikirjeen pakkauslista tulee tarkastettua vielä kerran. Onhan nuottitelineessä nimitarra ja klarinettilaukussa nuotit mukana?

Lopulta koittaa aika, kun voi suunnata kotipihasta kohti Kuhmo-taloa. Linja-auto on jo valmiina ja tavarat siirretään sen kyytiin. Sopiva paikka linja-autosta löytyy **Saaran** valitsemana melko edestä. Tämä on ensimmäinen kerta meille molemmille, olemme lähdössä kohti Joensuuta puhallisoittajien *Ruskatröötään*. 8-vuotiaalle oli selvää, että leirille lähdetään, mutta yhtä selvää oli sekin, että äiti on otettava mukaan. Lähdin ihan mielelläni, vaikka koulun lattialla nukkuminen monien muiden kanssa vähän mietityttiin.

Viikonloppu käynnistyi Joensuuhun päästyämme vauhdilla. Meille varatun majoitustilan reunapaikat oli jo varattu, mutta korkealta patjalta keskellä liikuntasalia oli minun huoltajana hyvä vahtia nuorempia. Aloitustilaisuus ja alkukonsertti johdattivat tehokkaasti puhallinmusiikin äärelle. Ensimmäiset harjoitukset lapsilla olivat jo samana iltana. **Saara** löysi paikkansa uudesta orkesterista ja harjoittelu sunnuntain konserttia varten pääsi alkuun.

Mari ja Saara Heikura

Huoltajana saatoin lapsen harjoituksiin, jonka jälkeen oli muutama tunti aikaa tehdä omia juttuja, muun muassa kävelin ympäri Joensuun keskustaa. Kolmannen harjoituksen jälkeen tuli lapselta ohje, että kyllä hän osaa tulla majoituskoululle yksinkin tai muiden mukana. Kaikki sujui suunnitelmien mukaan, eikä koulun lattialla nukkuminen niin paha ollut. Lapsen into olla mukana orkesterissa on paras kiitos. Vaikka oman ikäisiä kavereita ei Kuhmosta tällä kertaa lähtenyt matkaan, niin sunnuntiaamu meni jo mukavasti uusien orkesterikavereiden kanssa leikkiessä. Muutenkin oli ilo olla hyvin käyttäytyvän porukan matkassa, eikä keskeisellä valvontapaikalla liikuntasalissa ollut tarvetta. Mukana oli toistakymmentä kuhmolaista lasta ja nuorta, omani taisi olla nuorin. Nuoret kertoivat, jos lähtivät jonnekin ja kaikki olivat ajallaan siellä missä pitikin. Oli helppoa olla tuollaisessa porukassa huoltajana.

Yhdessä soittaminen on lapselle tärkeä osa harrastusta ja on ilo nähdä miten sosiaaliset suhteet kehittyvät ja löytyy uusia ystäviä harrastuksen parista. Pitkistä harjoituksista huolimatta intoa riitti aivan loppuun asti.

Kiitokset myös tapahtuman järjestäjille, kaikki sujui hyvin ja saattaapa olla, että olemme mukana seuraavallakin kerralla.

Teksti: pienen klarinetistin äiti, Mari Heikura
Alakuva: Ilkka Karppanen

Ruskatröötän D-orkesteri ja Mika Hirvonen.

Syksyn kuuluu Trööttä

Minulle *Ruskatrööttä* on kuulunut syksyn ohjelmaan ensimmäisestä puhallinharrastusvuodestani lähtien. Ensimmäinen trööttäkokemukseni on kuuden vuoden takaa Lieksasta - olin aloittanut tenorifoniharrastukseni saman vuoden keväällä. Jo ensimmäinen kerta - hapuilevat sormitukset 80 soittajan E-orkesterissa - teki niin suuren vaikutuksen, että seuraavaa syksyä alkoi jo melkein odottaa kotimatalla linja-autossa.

Seuraavaksi tulivat Kuopio ja Kajaani, edelleen yhtä hienoja kokemuksia. Satojen samanhenkisten, nuorten ja varttuneempienkin asian harrastajien yhteinen musiikin tekeminen upeiden johtajien johdolla luo jonkinlaisen hurmoksen. Koronavuosien aiheuttama katkos omaan, lyhyehköön trööttäperinteeseen aiheutti tyhjyyden tunteen. Mikä on syksy ilman *Ruskatrööttää*? Ei tarvinnut pettyä Joensuussakaan. Tunnelmaan virittäytyminen alkoi viimeistään siitä, kun soittajaparvi toinen toisensa jälkeen - meidän kainulaisjoukkomme muiden mukana - purkautui kulkuneuvostaan ja vaelsi ilmoittautumispaikkaan. Näin se alkoi jälleen, suunnitellusti ja hyvässä järjestyksessä. Eri paikkakunnilta saapuneet soittajat hajaantuivat viikonlopun ajaksi kukin oman tasoisensa orkesterin treeneihin. Stemmoja availtiin tuokio jo perjantaina illan pimetessä.

Lauantai, leirin ainoa kokonainen päivä, oli kovaa puurtamista tavoitteena saada ohjelmisto esityskuntoon. Suuvärkkien säästämiseksi ja muutenkin virkistykseksi lauantai oli perinteisesti tauotettu mukavalla oheishjelmalla. Paussit jonkin muun asian äärellä helpottavat erityisesti pienimpiä soittoniekkvoja suuntaamaan keskittymistään jälleen soittamiseen. Ja kyllä me vähän isommatkin ihan mielellään välillä vähän huokaisimme. Omassa orkesterissani (B) kertyi siltikin lauantaipäivänä noin 5 tuntia soittamista.

Ruskatröötän huipennus oli - kuten aina - päätöskonsertti, jossa orkesterit E:stä A:han pääsivät esittelemään yleisölle viikonlopun harjoittelun tuotokset. Sitä musisoinnin ja onnistumisen riemua, joka paistaa erityisesti pienimpien orkesterilaisten olemuksesta, ei koskaan lakkaa ihastelemasta. Esitykset olivat upeita, osa aivan liikuttavan hienoja. Kun muistelee sitä älämölöä, jolta kappaleet ensisoittamalla kuulostivat, ei voi kuin ihaila orkesterinjohtajien kykyjä jalostaa niistä konserttikelpoista aineistoa. Olette kyllä melko velhoja!

Teksti: Janne Mattila

Ruskatrööttä Joensuussa

Väsänyt – mutta edelleen onnellinen! Näissä tunnelmissa katsoo järjestäjä tapahtumaan taaksepäin jälkipyykin ääreltä.

Kauan Joensuun vuoroaan odotellut *Ruskatrööttä* lunasti jälleen odotukset sen tärkeimmän päämääränsä suhteen; yhdessä soittamisen riemu ja onni onnistumisista orkesterin voimalla olivat nähtävissä soittajien kasvoilta ja kuultavissa loppukonsertin hienoissa esityksissä.

Yhteisen asian äärelle saapui noin 300 soittajaa ja 50 huoltajaa ja opettajaa. Tuvat olivat siis täysiä, mikä kertoo siitä, että *Ruskatrööttä* ja sen kaltaisille tapahtumille on todellakin tilausta! Koko viikonlopun kirkkaimman ytimen kiteytti tapahtumassa huoltajana mukana ollut toimittaja **Ilkka Taavitsainen** Savon Sanomien kolumnissaan 3.10. – tähän ei asian tärkeyden ja merkityksen tiimoilta ole lisättävää.

Pandemian jälkimainingeissa ja maailman myllerryksessä on tapahtumien järjestäminenkin kohdannut uusia haasteita, näin myös juhluvuoden tröötän kohdalla. Pidimme kuitenkin ensiarvoisen tärkeänä, että tapahtuma toteutetaan tavalla tai toisella, käytettävissä olevilla resursseilla. Tätä ajatusta vahvisti puhallinväki monelta taholta uskoa valaen ja uutta toimijaa järjestelyissä neuvoen. Ponnistus oli yhteinen – taustajoukoille lähellä ja kaukaa kuuluvakin iso kiitos. Säädön ja väistämättömien vastoin suunnitelmia menneiden asioiden ollessa ilmeisen vakio, oli läpi viikonlopun aistittavissa loistava tekemisen tahto ja meininki!

Teemasäveltäjän ja tilausteosten vajetta paikkaamaan valjastettiin kapellimestareista kaksi: D-orkesterin johtaja **Mika Hirvonen** ja A:n kippari **Sauli Saarinen**. Näistä ensimmäinen kasasi koko ohjelmiston omista kappaleistaan ja jälkimmäinen toi tullessaan oman sävellyksensä lisäksi varsin riemastuttavan näkemysensä perinteisestä marssista. Mikän kappaleita on koeponnistettu omilla kulmilla ennen tätä, mutta suurelle yleisölle nämä saivat ensiesityksensä.

Allekirjoittaneen ”palkka” ylityölisineen kilahti tilille loppukonsertissa, jossa istuin sydän sykkäryllä onnesta, huikeista esityksistä nauttien! Rakkaus lajiin vie pitkälle, niin soittajat kuin kaikki tahot, jotka sen puolesta ponnistelevat. Kohti seuraavia juhluvuosia siis!

Teksti: Taina Viinisalo,
Joensuun konservatorio

PS: Striimattu loppukonsertti on edelleen katsottavissa Joensuun Konservatorion You Tube -kanavalla.

Konsertin ohjelma:

E-orkesteri, kapellimestari **Tuija Sottinen**
trad. sov. Tuija Sottinen: *Kuunnelkaa*
Matt Kingston & Steve Legge: *Samba party*
Matt Kingston & Steve Legge: *Heavy metal*
Heli Seppälä: *Karkkipussi*

D-orkesteri, kapellimestari Mika Hirvonen
Mika Hirvonen: *Pisaroiita*
Mika Hirvonen: *Säättiedotus*
Mika Hirvonen: *RokkiOrkka*

C-orkesteri, kapellimestari **Anni Ollila-Nordström**
Robert W. Smith: *The Tempest*
Klaus Badelt (sov. Michael Sweeney): *Pirates of the Caribbean*
Sov. Michael Sweeney: *Superheroes R Us*
Robert Buckley: *Bigfoot Stomp*

B-orkesteri, kapellimestari **Sini Korhonen**
Patrick Roszell: *Dance of the Garden Gnomes*
Eric Rath: *Where morning dawns, where evening fades*
Sov. Adam Anders ja Tim Davis / Ted Ricketts: *Music from Glee*

A-orkesteri, kapellimestari Sauli Saarinen
Robert W. Smith: *Into the Storm*
Saarinen: *Concert Overture*
Sousa: *Stars and Stripes Forever March*
Sihvo/Saarinen: *Muhjola*

Kolumni: Omalla äänellä

Elinkautinen harrastus

Putosin puhallinmusiikkipataan 50 vuotta sitten. Aloitin puhaltamisen kansakoulun neljännellä luokalla vuonna 1973 kansakoulunopettajani **Martti Peltomäen** tokaisusta "Isä on totinen torvensoittaja, eikä poika ymmärrä nuatiista mitään!". Kiitos Peltsi! Kotona sanoin isälleni Henteelle: "Opetammu soittamahan". Henteehän opetti trumpetin alkeet ja monille muillekin eri puhaltimia huilusta tenoritorveen. Kuortaneen soittokunnan hirmuisen vanha baritonisti, sodan käynyt viisikymppinen Jouko sanoi leikillään serkkuani Timoa "poikasoittajaksi".

Kaikki soittokuntalaiset (6–50+ vuotta) olivat ensin saaneet oppia joltain vanhemmalta soittajalta. Tuki jatkui pultissa, minun tapauksessani muutamaa vuotta vanhempi trumpetisti **Hannu Ylinen** otti minut suojaansa. Minun ikäpolveni pääsi jo musiikkioppilaitokseen jatkamaan opintojaan. Vaikka opettajaksi päädyin minäkin, tuli puhallinmusiikin säveltämisestä päätyöni. Ei olisi ollut mahdollista ilman Kuortaneen soittokuntaa ja myöhemmin Puhkupillejä.

Olin Keski-suomalaisen kulttuuritoimituksen avustajana 17 vuotta ja sain läpi useita puhallinmusiikkiaiheisia juttuja, ensimmäinen niistä oli kolumni "Torvisoittoa vai puhallinmusiikkia?". Kirjoitusmahdollisuuksia sikisi, jopa Rondon. SPOL:n jäsenlehteen kirjoitin vuonna 2017 artikkelin, jossa julistin seuraavasti:

"Supisuomalainen soittokunta on kuitenkin maamme ainoa todellinen jokamiesluokan ja jokasään orkesteri, jonka pulteissa kaikenikäiset ja eri soittotaidolla siunatut henkilöt voivat nauttia elinikäisesti yhteissoiton riemusta ja haasteista. Hyvin usein soittokunta on paikkakunnan ainoa edes jollain tavalla orkesteria muistuttava kokoonpano".

Tiistaina 3.10.2023 klo 5:00 aloitti voittokulkunsa somessa Savon sanomien **likka Taavitsaisen** kolumni "On eräs ryhmä, joka edustaa puhtaimmillaan sitä, mitä tarkoittaa olla me".

Siteeraan (muutamalla poiminnalla) Joensuussa järjestettyä Ruskatröötää ylistävää tekstiä:

"Vanhan sanonnan mukaan lapsen kasvattamiseen tarvitaan koko kylä. Koska harvalla on enää ympärillään sellaista kylää, muokkaisin sanontaa niin, että lapsen kasvattamiseen tarvitaan kokonainen orkesteri.

Samalla orkesteri on osoitus siitä, miten maagisiin suoriin ihmiset pystyvät yhdessä. Esimerkiksi Ruskatröötässä pienimmät, vasta pari kuukautta soittimiaan harjoitelleet muusikointaimet saivat vain parilla nuotilla muodostettua kokonaisa teoksia. Yksittäisten soittajien kohdalla tämä ei olisi mahdollista.

Samaa taikaa on kokeneempien soittajien kohdalla. Kun puhallinorkesteri myrskyää ensin joka suuntaan ja sitten rauhoittuu sanattomalla sopimuksella hengittämään täysin samaan tahtiin, samanlaista ihmisten välistä harmoniaa on vaikea kuvitella löytävänsä muualta yhteiskunnasta.

Ja mikä parasta: ikinä ei ole liian myöhäistä aloittaa orkesterissa soittamista."

Kehoitan kaikkia lukemaan tämän historiallisen tekstin kokonaisuudessaan, joka toivottavasti on alkusoittoa puhallinorkesteiden arvon tunnustamiselle valtakunnallisesti!

https://www.savonsanomat.fi/paakirjoitus-mielipide/6250865fbclid=IwAR0unma7pGVIV7bh5PVZTO98F4_j8SQonSzlysYsMjBtxWm0y0oLaYCGJRc

Kuortaneen soittokunta 1974, kirjoittaja Jukka Viitasaari verkkareissaan oikeassa yläkulmassa.

Pohjoismaista yhteistyötä ja puhallinmusiikkifestivaali Ruotsissa

Vierailin tämän vuoden syyskuussa *Ruotsin puhallinmusiikkifestivaaleilla*. Tapahtuma järjestettiin yhdeksättä kertaa Linköpingissä. Festivaalin olemassaolo näkyy tässä pienessä kaupungissa laajalti ja tänä vuonna osallistujia oli ennätysmäärä: 1500 ilmoittautunutta. Puhallinmusiikki täyttää kaupungin paraateilla sekä tori- ja katukonserteilla. Festivaalille osallistuu monenlaisia puhallinyhtyeitä ja niissä soittaa niin ammatti- ja harrastajamusikoita kuin nuoriakin. Ei tarvitse kuin astua kadulle, niin vastassa ovat kaunis puhallinmusiikki ja lämmitävä syksyn aurinko.

Löysin Linköpingin kaduilta myös FSSMF:n (Finlands svenska sång-och musikförbund) jäsenorkesterien jäseniä. Maarianhaminan nuoriso-orkesteri ja Närpiön koulusoittokunta ovat matkustaneet Linköpingiin osallistuakseen festivaalille. Juttelin joidenkin osallistujien kanssa selvittääkseni, mitä heidän lauantai-iltapäiväänsä kuuluu.

Ennen esiintymistä tapasin Linköping Koncert & Kongress -keskuksen ulkopuolella joukon iloisia nuoria Närpiöstä. Kun kysyn heiltä, ovatko he valmistautuneet festivaaliin jollain erityisellä tavalla, he vastaavat harjoitelleensa ohjelmistoa normaaleissa harjoituksissaan ja että orkesteri on hyvässä kunnossa, joten festivaalille lähteminen tuntuu hyvältä. He sanovat, että orkesterin tunnelma on ollut matkan aikana todella hyvä. Nuoret ovat yhtä mieltä siitä, että mahtavinta festivaalilla on ollut tavata muita orkestereita ja nähdä heidän univormunsa. He odottavat innolla illan konserttia, jossa esiintyvät Tukholman puhallinorkesteri solistinaan "Klarinetten Yngwie Malmsteen", **Emil Jonason**.

Vas. Lovisa Svedjebäck ja Cecilia Stenfors Närpiön koulusoittokunnasta

Seuraavaksi kiirehdin Farbror Melin -aukiolle, jossa Maarianhaminan nuoriso-orkesteri esiintyy hetken kuluttua. Aukiolla minua vastaan tulee kolme riemukasta ja iloista puhaltajaa, jotka kertovat mielellään kokemuksistaan viikonlopusta. Maarianhaminan nuoriso-orkesteri osallistui puhallinorkesterien *Ruotsin mestaruuskilpailujen* avoimeen sarjaan. "Aloitimme harjoituskauden tänä vuonna viikkoa aikaisemmin harjoitellaksemme kilpailuohjelmistoa ja meillä on ollut hieman tavallista pidemmät harjoitukset. On niin hauskaa ja inspiroivaa nähdä, mitä kaikkea orkesterit soittavat ja tekevät. Täällä festivaalilla tapahtuu niin paljon, täällä on elämää ja liikehdintää, täysi ohjelma - ja paljon nuoria! Eilinen konsertti oli upea ja olemme saaneet soittaa niin hienoissa paikoissa.", he kertovat. Kun kysyn, mitä he vielä odottavat festivaalilta, saan yksimielisen vastauksen: sunnuntain yhteiskonsertti Östgöta blåsarssymfoniker:in kanssa on kohokohta.

Oik. Dace Rudzite, Jennifer Nordberg ja Sara Andersson Maarianhaminan nuoriso-orkesterista

Lukuisten sisä- ja ulkoilmakonserttien sekä kilpailujen lisäksi järjestettiin myös säveltäjäseminaari yhteistyössä Pohjoismaisen orkesterimusiikkiliiton (NOMU) kanssa. NOMU ja festivaali ovat yhdessä lanseeranneet pohjoismaisia säveltäjiä esittelevän konseptin. Tänä vuonna oli vuorossa suomalaisen säveltäjän, **Ilari Hylkilän** säveltäjäpotretti. Säveltäjän teoksia kuultiin festivaalin aikana useissa eri konserteissa sekä seminaarissa, jossa Hylkilä itse esitteli teoksiaan Ingesundin musiikkiakatemian opiskelijoiden esittämänä. Musiikki oli menestys ja ruotsalaiset ottivat sen lämpimästi ja innostuneesti vastaan. Voit katsoa nauhoitetun luennon osoitteessa: <https://www.youtube.com/watch?v=7PFoRA1XDZl>.

NOMU on pohjoismaisten musiikin harrastejärjestöjen kattojärjestö, jonka jäsen myös FSSMF on. Festivaalin yhteydessä NOMU piti vuosittaisen syyskokouksensa. Tässä kokouksessa NOMU:lla oli ilo toivottaa tervetulleeksi uusi jäsen, Suomen Puhallinorkesteriliitto. Spol:ia edusti sen puheenjohtaja **Sami Ruusuvuori**, joka kertoi kokouksessa suomalaisesta puhallinmusiikkikentästä, sen haasteista ja vahvuuksista. "Oli ilo tutustua muiden järjestöjen puheenjohtajiin ja sain vahvan tunteen siitä, että voimme auttaa toinen toistamme jakamalla kokemuksia, tietoa ja yhteisiä hankkeita. Pyörää ei tarvitse joka kerran keksiä uudelleen. Uskon, että NOMU:n kautta myös SPOL:n ja FSSMF:n yhteistyö tiivistyy. Vaihdoin paljon ideoita ja ajatuksia **Ronnie Jaakkolan** ja **Jannicke Ingelinin** kanssa. Kaiken kaikkiaan Ruotsin puhallinpäivät olivat erittäin positiivinen kokemus." sanoo Sami Ruusuvuori.

Tämän kokemuksen innoittamana FSSMF jatkaa työtä liiton uudella panostuksella puhallinmusiikkiin: Blåsllyftet 2023-2024-hankkeella. Hankkeessa perustetaan valtakunnallinen projektipuhallinorkesteri nuorille ja järjestetään puhallinmusiikkiviikonloppu Windfest Tampereella 4.-6.10.2024. Hankkeesta voit lukea lisää blasmusik.fi -sivustolta. Toisin sanoen, luvassa on paljon hienoa yhteistyötä. Yhdessä luomme elinvoimaisen ja dynaamisen puhallinmusiikkikentän, jossa tunnemme yhteenkuuluvuuden tunnetta ja jossa meillä on mahdollisuus inspiroitua ja rohkaistua toisistamme.

**Teksti ja kuvat: Jannicke Ingelin,
puhallinmusiikkikoordinaattori
ja projektipäällikkö**

Suomen ruotsinkielinen laulu- ja musiikkiliitto ry

Ilari Hylkilä presenterar sin musik.

Säveltäjävierana Ruotsin puhallinpäivillä

Minulla oli ilo olla Ruotsin vuoden 2023 puhallinpäivien (*Svensk Blåsmusikfestival*) säveltäjävieras. Säveltäjävieraksi kutsuminen tarkoitti, että sävellyksiäni esitettiin useissa tapahtuman konserteista. Pääsin myös pitämään runsaan tunnin mittaisen workshopin, jossa elävien musiikkinäytteiden kera sain avata säveltämisen saloja.

Tapahtumaan oli ainakin kerran aiemmin kutsuttu pohjoismaisia säveltäjiä. Vuonna 2022 suomalaista puhallinmusiikkia oli kutsuttu edustamaan, kukapa muukaan kuin säveltäjäkonkari Jukka Viitasaari. Vuosi 2023 oli kuitenkin ensimmäinen, jolloin tapahtumassa oli yksi virallinen säveltäjävieras.

Tapahtuma oli minulle suuri elämys, mutta valmistautuminen ei ollut ihan helppoa. Olin nimittäin luvannut, että esitelmöin ruotsiksi. Kielitaitoni ei ollut pelkän koulussa opitun ruotsin varassa, olinhan ollut Göteborgissa lyhyen aikaa vaihto-opiskelijana keväällä 2004. Kieli oli kuitenkin päässyt pahasti ruostumaan lähes 20:n käyttämättömän vuoden aikana, eikä kielen opiskeluun ollut oikein aikaa, sillä tapahtumaa edeltävään kesään osui useita mittavia sävellysprojeekteja ja muita töitä.

Ruotsin kieli haltuun radiota kuuntelemalla

Aloitin ruotsin kertaamisen lataamalla kännykkääni kielenopetteluapplikaation, Duolingo. Sen ilmaisversio vei vain 10 minuuttia päivässä. Muutaman viikon kuluttua totesin, ettei kieli kehittynyt Duolingo avulla riittävän nopeasti. Piti keksiä toinen ratkaisu. Aloin kuunnella juoksulenkeillä, siivotessa ja kokatessa ruotsinkielisiä radio-ohjelmia. Latasin kännykkääni Sveriges Radio -applikaation. Sen avulla saatoin harjoittaa korvaani myös riikinruotsin erilaisille varianteille. Huomasin, että ymmärsin ruotsia päivä päivältä paremmin, mutta minulla ei ollut käsitystä, palautuiko kyky puhua ruotsia.

Mitä tahansa voi tapahtua

Puhallinpäivät piti säveltäjävierasta kuin kukkaa kämmenellä. Konserteissa sai lavalle nousta useaan otteeseen. Pääsin pitämään pienimuotoisia puheita. Oli hienoa huomata, että ruotsalaisyleisöllä oli samankaltainen huumorintaju kuin minulla. ”Terveisiä Suomesta. Olen suomenkielinen suomalainen. Ja kun puhun ruotsia, mitä tahansa voi tapahtua”. Tuon viimeisen lauseen kohdalla sain yleisöltä ensimmäisen myötäelävän naurun ja pian toisenkin, kun jatkoin tarinointia hieman kieli poskessa. Tuntui, että olemme samaa porukkaa.

Nuoriso-orkestereille säveltäminen kiinnosti

Tapahtumassa kävi selväksi, ettei Ruotsissa ole Suomen tavoin laajaa säveltäjien joukkoa, joka kirjoittaa myös nuoriso-orkestereille ja vasta-alkajille. Sävellysesitelmäni pääpaino olikin sekä nuoriso-orkesterisävellysteni esittelyssä että siinä, millaisia seikkoja eritasoisille orkestereille säveltäessä tulee ottaa huomioon. Tämä vaikutti kiinnostavan. Upeaksi tilaisuuden teki se, että valitsemani esimerkkiteokset esitti tilaisuudessa mainio Musikhögskolan Ingesunds Blåsorkester **Berit Palmquistin** johdolla.

Koko esitelmä löytyy YouTubesta. Itse en sitä aio katsoa, koska en halua tuhota illuusiotani sujuvasti menneestä esiintymisestä ruotsiksi.

Nuorilla oli hauskaa

Yksi merkille pantava seikka Ruotsin puhallinpäivillä oli se, että tapahtumassa oli erittäin laaja joukko nuoria puhallinharrastajia eri puolilta Ruotsia – joitakin Suomestakin, kenties muistakin Pohjoismaista. Nuorisobändit esiintyivät muun muassa eri puolilla kaupungin keskustaa. Heitä näkyi myös ammattilaissoittajien konserteissa sekä yhteisessä iltaohjelmassa. Ilmeinen selitys tähän lienee se, että Ruotsin puhallinpäivien yhteydessä järjestettiin puhallinorkestereiden Ruotsin mestaruuskisat, joihin nuoriso-orkesterit osallistuivat.

Kuulin eräiltä suomalaisnuorilta, että heillä oli tapahtumassa erittäin hauskaa. Ymmärsin, että suurelta osin kai siksi, että he olivat päässeet tapahtumassa tutustumaan uusiin ihmisiin ja viettämään aikaa samanhenkisten ikätovereiden kanssa. Tapahtumaan osallistuneilla nuorilla taisi olla yhteismajoituskin eräässä suuressa koulurakennuksessa. Jos nuoret eivät tavanneet konserteissa, niin viimeistään yhteisessä majapaikassa.

Uskon, että tällaiset tapahtumat, joissa nuoret pääsevät viettämään aikaa kaltaistensa nuorten kanssa, kannustavat heitä jatkamaan puhallinmusiikin parissa. Nuorelle, ja miksei vanhemmallekin, puhallinmusiikki voikin parhaimmillaan tarjota uusia ystäviä, ikimuistoisia reissuja ja kokemuksia. Kyse ei ole pelkästään yhteisestä musisoinnista. Tämä kannattaa pitää mielessä, kun mietimme, miten pidämme puhallinmusiikkikseen elinvoimaisena täällä Suomessa.

Kirjoittaja on suomalainen säveltäjä Ilari Hylkilä. Hän on kirjoittanut 32 teosta puhallinorkesterille. Hänet on palkittu useissa sävellyskilpailuissa. Tuorein voitto (jaettu) tuli vuoden 2023 Markku Johansson -sävellyskilpailusta.

Haastattelu Ruotsin puhallinmusiikista: Kaisa Ström ja Mikko Iskanius

1. Esittele lyhyesti itsesi

Kaisa Ström, kotoisin Kokkolasta. Oulussa viihdyin reilut 10 vuotta, mutta viimeiset 7 vuotta olen asunut Norrtäljessä. Koulutukseltani olen musiikinopettaja, mutta olen aina ajautunut klarinettiopettajaksi. Puhallinorkesterit kiinnostavat ja niiden eteen on tullut tehtyä paljon töitä niin koululaitoksissa kuin amatööriorkesterienkin puolella.

Mikko Iskanius, kotoisin Kuhmosta. Olen vaskisoiton opettaja, orkesteriopettaja ja multi-instrumentalisti freelancemusikko, asunut Ruotsissa vuodesta 1998 jolloin aloitin jazzmusiikin ammattiopiskelun. Opettajan työtä olen tehnyt vuodesta 2007. Vuodesta 2019 olen ollut vakituinen jäsen Süperstar Orkestar -balkanmusiikkiyhtyeessä. Ammattimaisen musisoinnin lisäksi harrastan soittamista amatöörisinfoniaorkesterissa ja erilaisissa vaskikokoonpanoissa.

2. Kerro Ruotsin puhallinorkesterikulttuurista

Kaisa: Pääpiirteittäin hyvin samanlainen kuin Suomessa.

Mikko: Pienemmillä paikkakunnilla puhallinorkesteritoiminta muistuttaa Suomea, mutta Tukholman alueella puhallinorkesteritoiminta ei ole kovin vireää. Sitä vastoin brittityyliä brass bandeja sekä big bandeja on todella paljon.

3. Kerro työstäsi siellä?

Kaisa: Opetan klarinettia ja johdan puhallinorkestereita Roslagens Kulturskolanissa, joka vastaa musiikkiopistoa. Olen toiminut Musiikkikoulun linjanjohtajana kolmisen vuotta. Johdan viikoittain kahta puhallinorkesteria, Norrtälje Musikkår:ia ja Brännäslåset:ia sekä Klaff -klarinetiiorkesteria. Näiden lisäksi toimin taiteellisena johtajana Svenska Barnsymfonikerna -projektiiorkesterissa, jonka periodit järjestetään kaksi kertaa vuodessa. Nyt on meneillään viides vuosi ja kysyntä on ollut hurjaa! Osallistujat tulevat ympäri Ruotsia, myös suomalaiset ruotsinkielentaitoiset ovat tervetulleita. Paikat täyttyvät hirtittävän nopeasti.

Mikko: Työskentelen Tukholman Kulttuurikoululla, joka on ilmeisesti Euroopan suurin vastaavanlainen koulu. Opetan trumpettia, pasuunaa, käyrätorvea, tuubaa ja baritonia sekä johdan vaskiyhtyettä ja yhteistyössä puhallin- ja lyömäsoitinkollegoideni kanssa kolmea oppilasorkesteria. Viikoittain tunteja on n. 70 soitto-oppilaalle, sekä lisäksi tapaan n. 50 orkesterioppilasta viikossa. Työskentelen kolmen peruskoulun tiloissa kouluajan jälkeen. Vuokraamme myös opetustiloja paikalliselta seurakunnalta. Viime aikoina painotus on muuttunut koko lukukauden kestävästä kurssista lyhyisiin, 3–6 päivän kursseihin, joita on esimerkiksi koulujen lomilla tai viikonloppuisin.

4. Jos 10-vuotias poikani aloittaisi siellä tuuban soiton. Miten koulutus etenisi? Orkesteri, soittotunnit, teoria. Koulussa vai musiikkiopistoissa?

Kaisa: Ei ole pääsykokeita eivätkä opinnot sisällä tasokokeita. Soittotunnilla on yhtä aikaa kolme oppilasta ja tunti kestää yhteensä 30 min tai vaihtoehtoisesti 20 min yksityistunti. On myös mahdollista ostaa tuplatunnit = tuplahinta. Meillä on teoriatunteja tarjolla vapaaehtoisille eli teoriaopetus ei ole pakollista. Puhallinorkesterissa soitto alkaa heti kun osaa viisi ääntä.

Mikko: Ruotsissahan ei ole yhtenäistä koulutussysteemiä, vaan kaikki kunnat järjestävät opetuksen omalla tavallaan. Meidän koulussamme soittotunnit ovat ryhmätunteja, mutta opettajat saavat itse määritellä metodit ja eri opettajien tunneilla saa hyvinkin erilaista opetusta. Saiton aloittaminen tapahtuu koulussamme seuraavasti: aloitamme 4–8 oppilaan ryhmässä ja soittotunti on 30–45 minuuttia riippuen ryhmän koosta. Ensimmäisen lukukauden aikana kokeillaan tasapuolisesti kaikkia vaskisoittimia ja kaikki soitto tapahtuu paikan päällä. Lainaan suukappaleita kotiin, jos kiinnostusta löytyy. Yleensä mukava, itselle sopiva soitin löytyy kuukauden tai parin aikana ja sen jälkeen tilataan vuokrasoitin meidän soitinvarastoltamme.

Ensimmäisen lukukauden loppupuolella pidämme kolme orkesterilauantaita, joissa opetellaan orkesterissa olemista ja soitetaan yksinkertaisia kappaleita yhdessä. Suurin osa oppilaista jatkaa sitten seuraavalla lukukaudella aloittelijaorkesterissa. Teoria ja säveltapailu tehdään soittotunneilla, meillä ei ole mitään erillisiä teoriatunteja.

5. Mikä siinä on hyvää, mitä suositteletis myös Suomeen? Mitä kaipaavat Suomesta?

Kaisa:

Ruotsin plussat:

- Pehmeämpi, oppilaslähtöisempi opetus.
- Halpaa! 900kr/lukukausi: soittotunnit, teoria, orkesteri, bändit, tarvittaessa pianistin kanssa soitto. On myös paikkakuntia joissa soittoharrastus on ilmaista.
- Ei (pelottavia) kurssitutkintoja

Kaipaamaan Suomesta:

- Pidempiä soittotunteja
- Selkeitä tavoitteita oppilaitoksen puolesta
- Arvostusta soittoharrastusta kohtaan! Täällä soitinta vaihdetaan helposti, eikä lopettaminen ole mitenkään ihmeellistä.

Mikko:

Ruotsin plussat:

- Opettajan vapaus tehdä omalla tyylillään tuo tietenkin mahdollisuuksia. Kun opiskelin itse Suomessa, niin koulussa oli erittäin vahva erittely kevyen musiikin ja klassisen musiikin välillä. Nuorella iällähän kaikki musiikki on kiinnostavaa ja opettajan tehtävä on avata ovia maailmaan.
- Tasokkeet soitossa on asia, jota en kaipaakaan Suomen järjestelmästä, juuri edellämainitusta jaottelusta johtuen.

Kaipaamaan Suomesta:

- kaipaamaan Suomesta musiikin teorian ja säveltapailun opetusjärjestelmää. Siihen tasokkeet ovat erinomainen systeemi.

Yksityistunnit. Meidän koulun säännöt ryhmäopetuksen pakollisuudesta ovat vieneet mahdollisuudet kehittymiseen niiltä jotka oikeasti haluavat oppia soittamaan. Mielestäni on hyvä, jos opettaja voi kokemukseensa nojaten tarjota ryhmäopetusta niille, joille se sopii ja yksityisopetusta niille, jotka sitä tarvitsevat.

Brännäsläset, Skansen 2022

6. Vanhempien rooli lasten harrastuksessa?

Kaisa: En keksi mitään eroa Suomeen verrattuna.

Oppilaat, joiden vanhemmat ovat kiinnostuneita harrastuksesta pärjäävät paremmin. Urheilussa osataan hyödyntää ja aktivoida vanhempia paremmin. Meillä olisi varmasti paljon opittavaa.

Mikko: Vanhempia on erilaisia. Osa on aktiivisesti mukana orkesteritoiminnassa, kun taas toiset lähinnä kускаavat oppilaan paikan päälle. Opettajana toivoisin, että kotona kannustetaan ja keuhataan.

7. Miten uusia soittajia rekrytoidaan?

Kaisa: Kaikin mahdollisin tavoin!

- Kierretään kouluilla soittamassa opettaja -bändillä
- oppilasorkestereilla
- avoimet ovet
- iltapäiväkerhoissa esittelyä ja soitinkokeilua
- soitinkarusellia pienille
- *prova på -leiri* syyslomalla
- menemme musiikintunneille muutamaksi viikoksi, kaikille soitin käteen ja soittamaan! Jokainen 5.luokkalainen oppii muutaman äänen vaikkapa klarinetista. Mahdollisimman vähän puhetta, paljon soittoa!

Mikko: Vierailut peruskouluilla ovat meidän ylivoimaisesti tärkein metodimme rekrytointiin. Meillä on hyvät kontaktit koulujen musiikinopettajiin ja heille tietysti on helpottavaa, että me Kulttuurikoululta tulemme pitämään ne tunnit, joilla esitellään orkesterisoittimia. Joka vuosi käymme pitämässä oppitunnin kaikille 2. tai 3.-luokkalaisille. Esittelemme puhallinsoittimet ja kerromme yleisesti Kulttuurikoulustamme.

8. Ovatko orkesterit yhdistysten pyörittämiä vai musiikkioppilaitosten?

Kaisa: Nuoriso-orkesterit toimivat musiikkiopiston alla ja amatööriorkesterit ovat yleensä omia yhdistyksiään.

Mikko: Meillä Tukholman Kulttuurikoululla on omat oppilasorkesterit, joihin aikuisilla ei ole asiaa. Pienemmillä paikkakunnilla toki on orkestereita, joissa soittaa kaikki kynnelle kykenevät.

9. Missä orkesterit esiintyvät? Onko jotain suuria valtakunnallisesti näkyviä tapahtumia?

Kaisa: Paljon peruskeikkoja toreilla, kylätapahtumissa, avajaisissa, *blåsmusikens dag* toukokuussa, *Linköpingin puhallinpäivät*...

Soitin-Frossat! Olin äidin roolissa viime tammikuussa Tukholmassa Blåsarsymfonikeiden järjestämässä *TrumpetFrossa* -tapahtumassa. Kaiken tasoiset ja ikäiset trumpettistit saivat osallistua viikonlopun leirille Musikaliska rakennukseen Tukholman keskustaan. Iltaisin oli tarjolla tasokkaita konsertteja. Kaikki 120 ilmoittautunutta trumpettistia saivat etukäteen nuotit tilaisuutta varten sovitettuun biisiin, johon oli koottu pätkiä trumpettistien klassikkokappaleista. Kappale esitettiin loppukonsertissa Blåsarsymfonikoiden säestyksellä. Paikalla oli kaikki Ruotsin ykköstrumpettistit + Bond leffoista tunnettu **Mike Lovatt**, joka upealla soundillaan soitti muut suohon! Loistava tapahtuma verkostoitumiselle ja uusien ideoiden kehittämiselle. Tammikuussa -24 on vuorossa *KlarinettFrossa*! Tuskin maltan odottaa!

Mikko: Orkesterimme esiintyvät lähinnä meidän omissa konserteissamme. Lisäksi on satunnaisia keikkoja erilaisissa tapahtumissa, mutta niitä on valitettavan vähän, koska meillä opettajilla ei ole juurikaan aikaa osallistua ulkopuolisten keikkojen järjestelyyn.

10. Aikuisbändit?

Kaisa: Kyllä niitäkin on. Suurin ero toiminnassa on avustukset, joita kulttuurialalle jaetaan. Jos on toimintaa, niin minun kokemukseni mukaan varat löytyvät. Aina on voinut tilata nuotteja, vuokrata tai varata konserttisaleja, soittajia/ solistivierailijoita on voinut tarvittaessa ostaa keikalle + ajantasaiset univormut.

Mikko: Orkesteriyhdistyksiä on Tukholmassa monia, mutta ne ovat yleensä sinfoniaorkestereita, big bandeja ja brass bandeja. Muutama aikuisten harrastajapuhallinorkesterikin tosin löytyy.

11. Suosittele joitain ruotsalaisia puhallinorkesterikappaleita

Kaisa: Aika vähän törmää ruotsalaiseen puhallinmusiikkiin. Enemmänkin olen ostattanut suomalaista musiikkia. Toki Ruotsissa on pitkät perinteet sotilasmusiikissa ja täällä on paljon hyviä marsseja, esim. *Under blågul fana*.

Jerker Johansson = Ruotsin Timo Forsström, eli jos tuon nimen näkee niin todennäköisesti on tarjolla laatukamaa! Per-Olof Ukkonen, Blåsarsymfonikerna orkesterin sovittaja, tekee mahtavia sovituksia ja säveltää kappaleita. Vinkkinä: *Big blue eyes*, trumpettisoolo, taso 4.

Mikko: Ruotsissa ei ole yhtä aktiivinen puhallinorkesterikulttuuri kuin Suomessa, joten puhallinorkestereille sävelletään vähän. Näin opettajana voin kuitenkin kehua esimerkiksi Jan Utbultin *Blåsbanken-sarjan* sovituksia. Helposti soitettavaa materiaalia, joka sopii erilaisille puhallinyhtyeille.

12. Mitä muuta haluaisit sanoa?

Kaisa: Puhallinorkesterissa soitto on jalo harrastus, joka sopii kaikille. Toivottavasti tässä ei eletä viimeisiä vuosikymmeniä, ennen kuin amatööriorkesterit häviävät. Sivusta seuranneena: Suomessa on herätty uhkakuviin, nyt vain käytännön toimiin ja päättäjät mukaan. Heja heja!

Mikko: Haluaisin kehua Suomen puhallinorkesterikulttuuria ja kulttuurin arvostusta yleensäkin. Ruotsista puuttuu kokonaan poliittiset päätökset toimintaamme liittyen ja sen takia musiikkikoulujen suunta on muuttunut viimeisten kymmenen vuoden aikana radikaalisti. Poliitikot eivät näe meitä osana koulutusjärjestelmää, vaan meidän halutaan tekevän enemmänkin yleistä vapaa-ajan toimintaa lyhytkestoisten kurssien muodossa.

Ruotsissa on kuusi ammattipuhallinorkesteria:

Arméns musikkår
Marinens musikkår
Göteborg wind orchestra
Blåsarsymfonikerna
Östgötamusiken
Gotlandsmusiken

sekä

Dragonmusikkår (pelkät vasket)
Norrbotten bigband
Bohuslän bigband

Linkit:

https://www.musikaliskaakademien.se/verksamhet/natverkforblasmusik.2340.html?fbclid=IwAR0cqjbyOo0zUhC5z2k8BjpZeax_U2Paa8rhAHmKcQ8RBYscbgya82iNJPA
<https://www.orkester.nu/>

Haastattelu: Sami Ruusu vuori

Norrtälje Musikkår puistokeikalla 2023.

Suomalaisen ja norjalaisen puhallinmusiikin yhteistyötä

Norjalainen valtakunnallinen periodeittain toimiva HOKK-nuorisopuhallinorkesteri käväisi vierailulla Helsingissä 6.–9.10.2023. HOKK eli Hedmark Oppland Krets Korps on norjalaisen puhallinorkesteriyhdistyksen alaisuudessa toimiva kokoonpano, jota johtaa kapellimestari **Maria Molund**, Sibelius-Akatemian alumni. Soittajia tässä orkesterissa on noin 60. Vierailijat vastaanotti RAS eli Ruoholahti All Stars, myös periodeittain toimiva, pitkällä olevien pääkaupunkiseudun musiikkiopistojen, Helsingin konservatorion ja Sibelius-Akatemian nuoriso-osaston opiskelijoista koostuva sinfoninen puhallinorkesteri. RAS:n kapellimestarina toimii **Marjo Riihimäki**. Vastavierailu Norjaan toteutetaan 16.–19.5.2024. Vierailulle oli saatu EU-apuraha, ja apurahaan kuuluu myös yhteistyön syventäminen ja jatkosuunnitelmien tekeminen apurahaperiodin aikana.

Sunnuntaina 8.10.2023 klo 18.00 soi HOKK:n & RAS:n yhteiskonsertti Tempeliaukion kirkossa. Yhteis-numeroina olivat *Vuorenpölkön tanssi* sarjasta Peer Gynt (Edvard Grieg, säv. H.R. Kent) ja Timo Forsströmin *Sons of the Midnight Sun*.

Musiikkitalon Black Boxissa pidettiin seminaari maanantaina 9.10. klo 10.30–13.00. Suomalaiset puheenvuorot kuultiin Puolustusvoimilta (mus.maj. **Timo Kotilainen**), SPOL:n puheenjohtaja **Sami Ruusuvoorelta**, sekä Sibelius-Akatemian professori **Harri Mäeltä** ja lehtori **Petri Komulaiselta**. Eniten hyviä kysymyksiä norskeilta kirvoitti Sibelius Akatemian sotilaskapellimestarilinjalta opiskelevan SPOL:n hallituksen jäsenen **Soila Takasen** ”koppalakista vedetty” esitelmä (yläkuvasa) opinahjostaan. Soila ja suomalaiset professorit antoivat asiantuntevat vastaukset!

Black Boxin seminaari oli kyllä jäänyt pimentoon pääkaupunkiseudun puhallinväeltä. Muuta Suomea edusti lisäksi SPOL:n edellinen pj. **Anu Koskinen**, Itä-Helsinkiä alan grand lady **Helena Sinisalo** ja Helsingin konservatoriota rehtori **Rea Warne-Korpinen**. Paikalla oli myös Sveitsistä syyslomalle saapunut **Annika Granlund** (Lehrperson für Tuba, Euphonium, Posaune und Xylophon yrityksessä Musikschule Dallenwil).

Norjan puhallinorkesteriyhdistyksen (Norges Musikkorps Forbund, NMF) puheenjohtaja **Rita Hirsum Lystad** kertoi tarkemmin yhdistyksen toiminnasta ja norjalaisesta puhallinorkesterikentästä. Tälle hankkeelle saadusta EU-apurahasta kertoi puolestaan projektijohtaja **Liv Bjerke**. Maria Molund kertoi yksityiskohtaisemmin sinfonisesta puhallinorkesterikulttuurista Norjassa.

Samoja ongelmia kuin Suomessa on kuulemma Norjassakin, mittakaava on vain toinen. Maassa kun on enää vain noin 1600 puhallinorkesteria. Vielä vuonna 2003 Murikan puhallinleirin saunassa **Egil Lysebo** kertoi minulle niitä olevan sellaiset 2300. Soittajisto on myös ikääntymässä ja nuorison keskeyttämisprosentti on suuri. Mukavan intiimi seminaari kumminkin oli, ja Helena Sinisalo otti ansiokkaasti osaa keskusteluun kertoen Itä-Helsingin musiikkiopiston onnistuneesta puhallinorkesterien ”kasvojenkohoitusohjelmasta”. Konsensus oli, että menestyvä puhkuminen on usein yhdestä hurmahengestä kiinni. Tähän liittyen lahjoitinkin sitten vieraille FinnBand ry:n nuottilahjapaketin ml. Kari Laitisen öljynarvoinen artikkeli *A Shape of Finns to come* prosyyrimuodossa.

Teksti: Jukka Viitasaari
Kuvat: Jukka Viitasaari
ja Marjo Riihimäki

Maria Molund johtamassa yhdistettyjä orkestereita.

Hyvä käsiohjelma

Ei ole olemassa yhtä oikeaa tapaa tehdä käsiohjelmaa. Käsiohjelma on luovan työn tuotos, jossa näkyy tekijöidensä kädenjälki. Käsiohjelmaa saattaa tehdä useampi eri henkilö: joku hoitaa graafisen suunnittelun työt ja joku toinen tuottaa tekstit. Tämä artikkeli kannustaa kiinnittämään käsiohjelmaa tehdessä huomiota tiettyihin asioihin: antaahan jo pelkkä käsiohjelma orkesterista tietyn mielikuvan yleisölle.

Paperin valinta

80 grammaa painavaa A4-kokoista kopiopaperia on yleisesti saatavilla, mutta se ei ole paras valinta käsiohjelmaa varten. 100–120 gramman painoista paperia käyttämällä saa käsiohjelman tuntumaan jo laadukkaammalta. Jämäkämpi paperi pysyy varmemmin kädessä ja on näin luettavampi. Paperin paksuudella on merkitystä myös kaksipuolisessa tulostuksessa, sillä ohuesta paperista teksti ja kuva näkyvät läpi. Kaksipuolisessa kuvatulostuksessa suositellaan käytettävän vähintään 100-grammaista paperia.

Taittaminen

Käsiohjelman voi taistaa tekstinkäsittelyohjelmalla, mutta paremmin hommaan soveltuu taittamista varten suunnitellut ohjelmat. Tekstinkäsittelyohjelmia ovat esimerkiksi Microsoft Word (Windows/Mac), Pages (Mac) ja LibreOffice Writer (Windows/Mac). Ilmaisia taitto-ohjelmia ovat esimerkiksi Scribus ja Canva, tosin Canvasta on myös saatavilla maksullinen Pro-versio. Maksullisia ja monipuolisia ominaisuuksia sisältäviä ohjelmia ovat Adobe InDesign ja Affinity Publisher.

Käsiohjelman etusivu tukee parhaimmillaan muuta konsertin markkinointia. Visuaalinen ilme kannattaa olla yhteneväinen jokaisessa markkinointituotteessa.

Käsiohjelman sisältö

Käsiohjelma antaa yleisölle ensivaikutelman konsertista ja yleensäkin orkesterista. Käsiohjelma esittelee yleisölle, miten konsertti etenee. Se voi myös avata teosten taustoja teosesittelyin. Painetusta käsiohjelmasta jää myös mukava muisto konserttiin osallistuneille.

A4-kokoisesta paperista saa nelisivuisen A5-kokoisen käsiohjelman taittamalla paperin pitkältä sivulta. Nelisivuiseen käsiohjelmaan ei mahdu paljoakaan informaatiota, joten on päätettävä, mitä sivuille tulee. Kahdeksansivuiseen käsiohjelmaan mahtuu jo enemmän tietoa.

Hyvä käsiohjelma

Etusivu

Etusivulla on hyvä mainita vähintään konsertin nimi, päiväys ja kellonaika, esiintymispaikka sekä orkesterin, kapellimestarin ja solistien nimet. Solistien nimien kanssa on hyvä mainita myös heidän instrumenttinsa. Esiintyjien nimet ja toimet voi kirjoittaa esimerkiksi seuraavasti:

- Johtaja Janatuinen, kapellimestari
- Laulaja Liimatainen, solisti
- Laulaja Lahtinen, sopraano (klassisessa musiikissa kerrotaan laulajan ääniala)
- Soittaja Sorjonen, saksofoni

Sisäsivut

Sisäsivuilla tärkeää on kertoa vähintään konsertin ohjelma. Kerro säveltäjä ja halutessasi hänen elinvuotensa. Mainitse sovitus- tai orkestrointien kohdalla sovittajan tai orkestroijan nimi. Jos teos on laulu, tulee myös sanoittajan ja suomen-tajan nimi mainita. Tekijänoikeuslakikin edellyttää, että tekijät ilmaistaan asianmukaisella tavalla.

Jos ohjelma mahtuu yhdelle sivulle, on toisella sivulla tilaa listata esimerkiksi orkesterin soittajien nimet. Sukunimen mukaisen aakkosjärjestyksen sijaan voi soittajat listata partituuri- ja pulttijärjestyksessä. Näin yleisö kykenee päättämään esimerkiksi kolmesta pasunistista, kuka soittaa mitäkin stemmaa.

Jos käsiohjelmassa on tilaa useammalle sivulle, voi sivuja käyttää teosesittelyihin ja kapellimestarin sekä orkesterin ansioluetteloon. Ansioluetteloa kirjoittaessa kannattaa huomioida asioiden tärkeysjärjestys. Usein käytössä olevan kronologisen järjestyksen sijaan esittelyn voikin aloittaa tuomalla esiin ensin tuoreimmat uutiset ja saavutukset. Name-droppingin kanssa on syytä pohtia nimilistan pituutta. Pitkä lista ei välttämättä lisää ansioiden kiinnostavuutta, vaan saattaa toimia itseään vastaan.

Jos esiintyminen juonnetaan, voi teosesittelyt jättää pois ja antaa tehtävä juontajalle. Siinä tapauksessa nelisivuinen käsiohjelma voi olla riittävä.

Takasivu

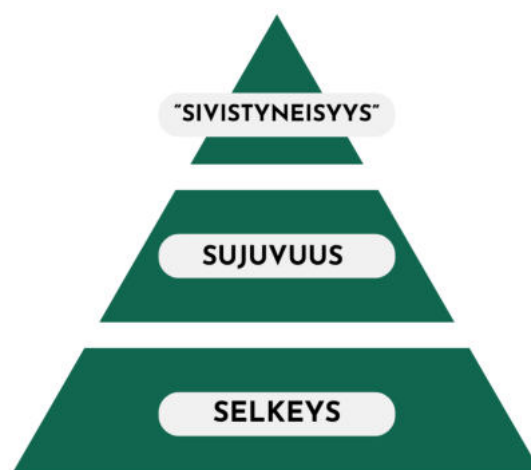
Jos esiintyminen on saanut sponsorirahaa tai se on tehty yhteistyössä jonkun tahon kanssa, voi käsiohjelman takasivua käyttää logojen ja nimien esiintuomiseen. Takasivuun voi sijoittaa myös listan tulevista konserteista. Jos materiaalia ei kuitenkaan riitä takasivua myöten, on ihan tyylikästä jättää koko sivu tyhjäksi.

Kielenhuoltoa

Kielenhuollon tiedotuslehti Kielikellon nettisivuilla (www.kielikello.fi) kielenhuoltaja ja viestinnän asiantuntija Eeva Öörni on kirjoittanut kielenhuollon merkityksestä viestinnän kirkastamisesta. Hän esittelee kirjoituksessaan 3S-mallin eli kielenhuollon kerrokset, jotka huomioimalla kulloisenkin tekstin saa toimivammaksi. Nämä ”kolme ässä” ovat: selkeys, sujuvuus ja ”sivistyneisyys”.

Seuraavaksi muutamia nostoja Öörnin kirjoituksesta 3S-mallin osista. Tekstin selkeys on perusedellytys sanoman välittymiselle. Tekstin sujuvuus puolestaan vahvistaa sen positiivista vastaanottoa. Sujuva teksti on vaivatonta luettavaa, kielellisesti kiinnostavaa ja tarkoituksenmukaisen tiivistä. Tekstin ”sivistyneisyys” viimeistelee uskottavuuden. ”Tekstin ”sivistyneisyydellä” viitataan sellaisiin oikeakielisyy- ja oikeinkirjoitusasioihin, joilla ei ole suoraa selkeyttävää tai sujuvoittavaa vaikutusta yksittäisen tekstin kontekstissa”, Öörni avaa. Tekstin viimeistelyllä kirjoittaja osoittaa arvostusta lukijaa kohtaan.

On aina tekstistä riippuvaista, mikä Öörnin esittelemän mallin osa-alue tekstissä painottuu: sanomalehden uutisteksti edustaa yleensä neutraalia asiatyylä, kun taas blogitekstissä painottuu enemmän sujuva ja kiinnostava kielenkäyttö.

3S-malli eli kielenhuollon kerrokset

Hyvä käsiohjelma

Käsiohjelmassa tärkeimmiksi nousevat selkeys ja informatiivisuus. Faktat tulee olla oikein. Teoksen ja sen tekijöiden sekä esittäjien nimet ja muut tiedot on ohjelmatekstissä oltava huolellisesti ja selkeästi kirjoitettu. Vaikka 3S-mallissa esitellään eri tekstin kirjoittamisen osa-alueet rajattuina kerroksina, Öörni muistuttaa, että on huomioitava kielen ja tekstin piirteet sekä se, että näiden kerrosten rajat joustavat. Esimerkiksi oikeinkirjoitus on asia, joka läpäisee kaikki kerrokset. Käsiohjelmassa oikeinkirjoitus korostuu käsiohjelman erityisesti pidemmissä teksteissä, esimerkiksi solistin esittelytekstissä, mutta myös teostiedoissa on oltava huolellinen.

Käsiohjelmaan liittyviä oikeinkirjoitusknoppeja

Päiväyksiä kirjoitettaessa suomen kielessä kuukauden perään kuuluu aina piste. Kellonajoissa tasatuntien kanssa nollat eivät ole välttämättömiä tai tuo lisäarvoa – nollat voi jättää pois. Huomioi, että klo-lyhenteessä ei käytetä pistettä ja kellon aikaa merkittäessä tunnit ja minuutit erotetaan toisistaan pisteellä. Tunteihin ei myöskään merkitä etunollia. Viikonpäivän mainitseminen päivämäärän yhteydessä voi helpottaa oikean päivän hahmottamista, mutta sen mainitseminen ei ole pakollista.

- 8.3.2024 klo 19
- su 15.10. klo 9.30

Soittimien nimien ja toimien oikeinkirjoituksessa toisinaan törmää haasteisiin:

- kapellimestari vs. kapelimestari → kaksi l-kirjainta
- saksofoni vs. saxofoni → suomalaisittain saksofoni: muista myös tarkentaa, mikä saksofoni on kyseessä
- eufonium vs. euphonium → suomen kielessä voi käyttää eufonium-muotoa

Teosten nimissä kirjoitusasu riippuu kielestä:

- suomeksi: lauseen ensimmäinen kirjain isolla, muut pienellä
- englanniksi: kaikki sanat isolla alkukirjaimella, mutta ei konjunktioita, prepositioita ja artikkeleita (paitsi, jos lause alkaa artikkelilla)
- ranskaksi: kirjoita kaikki sanat isolla alkukirjaimella ensimmäiseen substantiiviin asti; kaikki sanat ensimmäisen substantiivin jälkeen alkavat pienellä kirjaimella (paitsi erisnimet)
- saksaksi: kirjoita ensimmäinen sana isolla alkukirjaimella ja kaikki substantiivit
- italiaksi ja espanjaksi: kirjoita ensimmäinen sana isoilla kirjaimilla; kaikki muut sanat pienillä kirjaimilla, paitsi erisnimet isoilla alkukirjaimilla

Teoksen osien kohdalla merkitään tarkat tiedot. Jos osien numeroinnissa käytetään meidän järjestelmämme (arabialaisia) numeroita, käytetään niiden kanssa järjestyslukua merkitsevää pistettä perässä. Mikäli käytetään roomalaisia numeroita, järjestyslukupistettä ei käytetä. Seuraavassa esimerkki:

Ludwig van Beethoven (1770–1827)

Sinfonia nro 3 Es-duuri op. 55 *Eroica*

1. Allegro con brio
 2. Marcia funebre: Adagio assai
 3. Scherzo: Allegro vivace
 4. Finale: Allegro molto – Poco andante – Presto
- tai

- I Allegro con brio
- II Marcia funebre: Adagio assai
- III Scherzo: Allegro vivace
- IV Finale: Allegro molto – Poco andante – Presto

Lähteet:

Öörni, E. (2016). Kielenhuolto kirkastaa viestintää. Kielikello.

Saatavilla 9.11.2023

<https://www.kielikello.fi/-/kielenhuolto-kirkastaa-viestintaa>

Teksti ja kuvat: Soila Takanen ja Juhani Valtasalmi

MUISTILISTA KÄSIOHJELMAN TEKÖÖN

Varaa tekemiseen tarpeeksi aikaa.

Muista huoliteltu kokonaisuus.
Käsiohjelma edustaa aina esiintyjää.

Ole tarkka teostiedoissa.
Huolehdi oikeinkirjoituksesta.

Jos et ole varma, kysy neuvoa
tai tutki lähteitä netistä.

Anna ohjelma oikoluettavaksi.

Lähes aina jotain jää huomaamatta.
Se on inhimillistä.

"Hei, siellä on tosi paljon yleisöä!"

Näin hihkaisi Mikkelin musiikkiopiston pieni puhallin-orkesterilainen syyslomaa edeltävän *Syyspuhallus*-konsertin h-hetkellä 17.10.2023. Hihkaisijalle esiintyminen oli ensimmäinen orkesteritaipaleella ja sali toden totta täynnä.

Tämän syksyn *Syyspuhallus*-konsertissa sekä soolo-soittajat että puhallinorkesterit pääsivät esittämään hyvin harjoiteltua ohjelmistoaan. Sooloesityksissä kuultiin huilua, klarinetteja, saksofonia ja baritonitorvia, Debussystä Donjoniin ja Merikannosta Manciniin. Saksofonisti **Liisa Haverinen** soitti muiden solistien tavoin pianisti **Mirva Helskeen** säestyksellä. Liisan seuraava isompi keikka on marraskuussa Mikkelin kaupunginorkesterin solistina, kun hän esiintyy *Estradilla nuoret solistit* -konsertissa.

Orkestreista ensimmäisenä lavalle pääsi ABC-Winds, jossa aloitti tänä syksynä peräti 12 uutta soittajaa. Rivistä löytyi huilujen, klarinettien ja trumpettien lisäksi myös käyrätorvi, vetopasuuna, kaksi tenoritorvea sekä tuuban virkaa hoitava sähköbasso. Yhdessä soittamisen saloihin on ehditty syksyn mittaan tutustua jo *Premiere*-marssia (Jseph Compello) ja Antti Nissilän *Menoks!*-kappaletta soittaen. Molemmat teokset kuultiin myös upeasti kajahtaen syksyn konsertissa. Orkesteria johti **Marika**

Lindstedt, kuten myös konsertissa seuraavaksi esiintynyttä Juniore Windsiä. Tämän kokoonpanon soittajat ovat jo hieman pidemmälle ehtineitä orkesterilaisia. Heidän ohjelmistossaan oli konsertissa suomalaista musiikkia: *Saunavihdät* sekä *Päivänsäde ja menninkäinen*.

Konsertin päätti Mikkeli Winds **Jukka Korhosen** johdolla. Uuden kapellimestarin kanssa syksyllä aloittanut orkesteri soi upeasti; tässä konsertissa kuultiin Abbaa sekä suomalaista musiikkia.

Mikkelin musiikkiopiston puhaltajat aloittivat syyslukukauden vauhdilla monen muun puhallinsoittajan tavoin Puolustusvoimien *Marssi seitsemään ihmeseen* -show'n merkeissä. Opiston kolmesta puhallinorkesterista Juniore Winds ja Mikkeli Winds soittivat Mikkelin jäähallilla 5.9.2023 yhdessä kaikkien Suomen sotilassoittokuntien kanssa. Päivä oli mielenkiintoinen, jännä ja mieleen-painuva – tätä muistellaan vielä pitkään.

Suuri kiitos kaikille tapahtuman mahdollistaneille!

Teksti: Marika Lindstedt
Kuvat: Terhi Savo-Helske ja Marika Lindstedt

ABC Winds

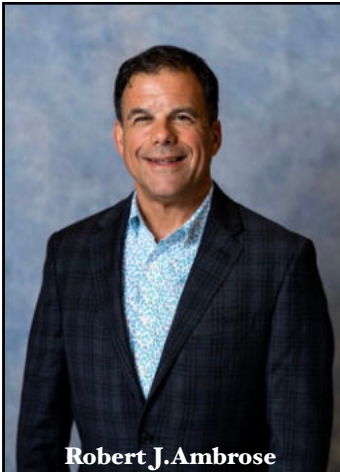
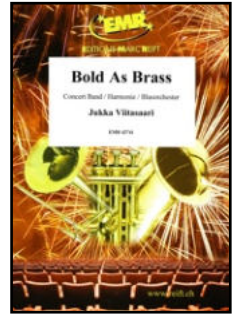

Saksofonisti Liisa Haverinen

Quintessia/Yhter

Viitasaurusta Editions Marc Reift -kustantamolle

Sveitsiläinen kustantamo Editions Marc Reift on ottanut listoilleen **Jukka Viitasan** teokset *Bold as Brass*, *Enter the Band!* ja *Fair Play*. Teoksista julkaistaan versiot sekä brass bandille että puhallin-orkesterille ja ne tallennetaan helmikuussa 2024 Prahassa itsensä **Marc Reiftin** johtamana. "Ensimmäinen kerta, kun oikein pyydetään kustannettavaa", kommentoi Viitasaari. **Bertrand Moren** otti yhteyttä 10.10.2023, nopeaa toimintaa!"

Varaa Robert J. Ambrose orkesterillesi kouluttajaksi!

Nyt olisi mahdollisuus saada orkesterillesi kuipputason kansainvälinen kouluttaja **Robert J. Ambrosen** puhallinpäivävierailun yhteydessä!

American conductor Robert Ambrose is a frequent guest conductor and clinician in Finland and a true friend to Finnish wind bands. Robert will be giving a presentation at the 2024 Puhallinpäivät. He is planning to arrive in Finland earlier in the week and is interested in working with bands on Tuesday, Wednesday, and Thursday (12, 13 and 14 March, 2024).

An honorarium is appreciated, but not expected. However, Robert would ask for his lodging and local transportation expenses to be paid for by the host ensemble. If you are interested in having Robert work with your ensemble, please contact him directly at robertjambrose@gmail.com or by SMS at +1.404.617.9410.

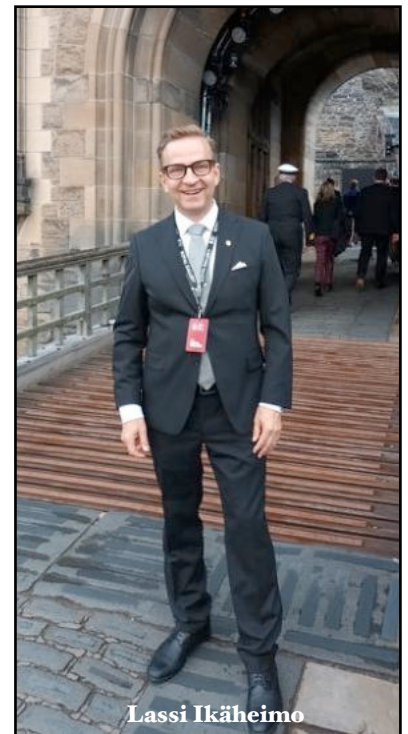
Iloisia kuulumisia Helsingin poliisisoittokunnasta

Helsingin poliisilaitokseen on perustettu uusi intendentin virka. Viranhaltijana tässä poliisisoittokunnan hallintojohtajan tehtävässä aloitti 6. marraskuuta **Lassi Ikäheimo**.

"Helsingin poliisisoittokunta tekee todella hienoa valtakunnallista työtä. Soittokunnan kaikkialle Suomeen suuntautuneiden konserttien ohella myös lapsille ja nuorille kohdennetut valistuskonsertit ovat olleet menestyksiä. Ne ovat osoittaneet, ettei puhallinorkesteri ole mikään dinosaurius, vaan loistava työkalu poliisin ennaltaehkäisevään työhön ja yhteiskuntasuhteiden ylläpitämiseen", kertoo Ikäheimo. Hän jatkaa: "On kiva tulla palvelemaan soittajistoa, poliisilaitoksen johtoa ja kapellimestareita tavoitteissamme yhteiskuntamme parhaaksi".

Lassi Ikäheimo on pitkän linjan puhallinmusiikkikonkari, joka näkee puhallinmusiikin tulevaisuuden erittäin valoisana. Hänen musiikin tekemiseen liittyvästä työhistoriastaan löytyvät muun muassa trumpetistin ja apulaiskapellimestarin tehtävät Kaartin soittokunnassa vuosina 1984-2016. Erityisenä intohimona Kaartissa Ikäheimolla oli suomalaisen vaskiseitsikkokulttuurin nostaminen uudelleen eloon. Kaartin seitsikko levyttikin hänen kaudellaan kuusi albumillista musiikkia ja teki kaksi laajaa Japanin kiertuetta sekä lukuisia muita konsertteja.

Vuosina 2013-2023 Ikäheimo toimi *Hamina Tattoo* festivaalin taiteellisena johtajana. *Hamina Tattoo* on muotoutunut suuri kaupunkifestivaali puhallinmusiikin ympärille. Vuonna 2022 tapahtumassa vieraili jo 130.000 vierasta ja festivaaliviikko toi tutkimuksen mukaan Haminan seudulle tuloja 11 miljoonaa euroa. Aiemmin Lassi Ikäheimo tunnettiin myös Jean S. -orkesterin trumpetistina. Tässä iloisessa showseurueessa hän kiersi Suomea vuosina 1992-2005. Harrastajapuhallinmusiikkiin saralla Lassin sydän on sykkinyt Korson soittokunnalle, jonka kapellimestarina hän toimi vuosina 1991-1997.

"Helsingissä eletään juuri nyt erityistä aikaa. Kaartin soittokunta muutti Helsinkiin jo jouluaattona 1824 ja Helsingin poliisisoittokunta perustettiin jo 1947. Nyt vuonna 2023 eletään ensimmäistä kertaa ajanjaksoa, jolloin kaksi ammattipuhallinorkesteria antaa säännöllisesti taidemusiikin konsertteja keskellä Helsinkiä, Töölössä. Taidemusiikin konsertit ovat myös löytäneet säännöllisesti konserteissa käyvän runsaan yleisön", iloitsee Ikäheimo.

Nuutisia/Yhter

Helsingin poliisisoittokunta konsertoi 2.11. Temppeliaukion kirkossa

Helsingin poliisisoittokunta konsertoi 2.11. Temppeliaukion kirkossa. Klassinen III-ohjelmassa kuultiin Gustav Holstin *Hammersmith*, **Juha Piston** *Konsertto pianolle* ja sinfoniselle puhallinorkesterille sekä James Barnesin 3. *sinfonia*. Piston teoksen maailmankantaesityksen tulkkina esiintyi pianisti **Laura Mikkola**.

Ihana Temppeliaukion kirkko - soittajan paratiisi, fantastinen akustiikka ja inspiroiva arkkitehtuuri! Pääsimme suureksi iloksemme jo edellisessä päivänä kirkkoon treenaamaan.

Ylikapellimestari **Sami Ruusuvuoren** suunnittelema upea ohjelma maailmankantaesityksineen houkutti paikalle runsaslukuisen yleisön, jolle oli ennen konserttia tarjolla säveltäjä Juha Piston ajatuksia ja mielenkiintoista kerrontaa. On aina hienoa ja kohottavaa tavata harvinainen olento - elävä säveltäjä avaamassa teostaan ja osallistumassa harjoitusprosessiin. Sellainenhan ei onnistu Beethovenin ja kumppaneiden kanssa. Konsertin alussa, Holstin tummien vesien äärellä, tarjosivat erityisesti matalat vasket taianomaisia sävyjä ja sointeja. Juha Piston tyyli ulottuu modernista sävelkerronnasta jopa romanttisiin sfääreihin, unohtamatta iloa ja leikkisyyttä. Wellamon henki heräsi ja vesi pärskähteli Laura Mikkolan taiturillisessa soitossa. Barnesin traagisessa kolmannessa sinfoniassa kuultiin unohtumattomia melodioita ja toinen toistaan jännittävämpiä käänteitä lyömäsoitinten hulluttelusta englannintorven kaihoisan väkevään sooloon. Jokaiselle soitinryhmälle kirjoitetut vaativat palkitsevat solistiset osuudet innostivat soittajia antamaan aivan parastaan ja kannustamaan toisiaan - musiikki itsessään kohotti hengen korkealle! Kiitos arvon soittajakollegat! Kiitos Sami Ruusuvuori! Kiitos hyvä yleisö! ", kuvaili oboisti **Sole Terästö** tunnelmia konsertin jälkeen.

Teksti: Sole Terästö / Helsingin poliisisoittokunta, kuva: Mika Turunen

Uudistaja Donald Hunsberger on poissa

2.8.1932 – 5.11.2023

Yksi maailman tunnetuimmista puhallinorkesterivaikuttajista on poissa. **Donald Hunsberger** tunnettiin etenkin maineikkaan yhdysvaltalaisen Eastman school of music-yliopiston pitkäaikaisena kapellimestarina, kouluttajana ja sovittajana. Yliopiston puhallinorkesteri Eastman Wind Ensemble perustettiin vuonna 1952. Donald Hunsberger valittiin orkesterin kapellimestariksi vuonna 1965 ja hän johti sitä aina vuoteen 2002 asti. Kokoonpanosta kehittyi Hunsbergerin luotsaamana yksi merkittävimmistä nykymuotoisten sinfonisten puhallinorkesterien esikuvista maailmassa.

Donald Hunsbergerin sovituksista myös Suomessa tunnetuimpia ovat Dmitri Šostakovitšin *Juhla-alkusoitto*, Aram Hatšaturjanin balettisarja *Spartacus*, Dmitri Kabalevskin *Colas Breugnon* sekä John Williamsin *Tähtien sota* trilogia. Eastman Wind Ensemblen kuuluisin äänite toteutettiin yhdessä trumpettitaituri Wynton Marsaloksen kanssa. Klassikoksi muodostunut levy tunnetaan nimellä *Carnaval* ja se julkaistiin vuonna 1987.

Vetäydyttyään eläkkeelle vuonna 2002 Hunsberger jatkoi musiikin parissa aina kuolemaansa asti. Viimeisinä vuosinaan hän esiintyi vierailevana kapellimestarina ympäri Yhdysvaltoja ja saatettiin häntä kuulla vaikkapa mykkäelokuvien säveltäjänä. Vuonna 2015 antamassaan haastattelussa Donald Hunsberger osoitti arvostustaan kaikille oppilailleen. "Vaikkei kaikille musiikinteosta elämäntyötä tulisikaan, heidän merkityksensä eri alueiden ja yhteisöjen elämän rikastuttajana on erittäin tärkeää."

Donald Hunsbergerin näkemykset sinfonisesta puhallinmusiikista vaikuttivat myös 1990-luvulla Suomessa alkaneeseen kehitykseen, jossa puhallinorkesterin sointiin alettiin hakea monipuolisempia värejä sekä uusia sovituseriaa.

Vahvaa puhallinmusiikin uudistajaa kunnioittaen,
Raine Ampuja
Suomen puhallinorkesteriliiton kunniapuheenjohtaja

Kvartaalin kantaesityksiä - Juha Pisto: *Wellamo ja Fête*

Wellamo, konsertto pianolle ja sinfoniselle puhallinorkesterille

Teos on kolmiosainen (attacca) ja sen nimi viittaa kansalliseepos Kalevalassa esiintyvään veden emoseen, Wellamoon. Osien nimet 1. *Pyörre*, 2. *Väre* ja 3. *Pärske* kuvaavat ilmiöitä, joita tuuli tai jokin muu tekijä voi muodostaa veden pinnalle.

Teos kantaesitettiin 2.11.2023 Tempeliaukion kirkossa. Solistina loisti valovoimainen **Laura Mikkola** ja Helsingin Poliisisoittokuntaa johti **Sami Ruusuvuori**. Konsertto on syntynyt Sami Ruusuvuoren aloitteesta ja sen valmistumista ovat tukeneet Helsingin Poliisisoittokunnan lisäksi myös Taiteen edistämiskeskus ja Musiikin edistämisseätiö.

Fête – Konsertto baritonitorvelle ja sinfoniselle puhallinorkesterille

Teoksen nimi *Fête* - Juhlat viittaa yhteisöllisyyteen sekä ihmisen tarpeeseen solmia ja ylläpitää sosiaalisia suhteita. Se viittaa myös perinteiden vaalimiseen ja niiden kunnioittamiseen. *Fête* on matka, jossa baritonitorvisolisti johdattelee kuulijaa kertojan roolissa halki tunturimaiseman kohti pitkään odotettua juhlatapahtumaa. Matkalla pysähdytään kuuntelemaan luontoa ja ihailemaan korkealle kohoavien tunturien laelta aukeavia huikeita näkymiä. Määränpäässä juhliitaan, seurustellaan ja kisaillaan.

Sävellys kantaesitettiin Rovaniemellä Korundissa 10.11.2023. Solistina toimi itseoikeutetusti **Tuomas Kurki** ja Lapin sotilassoittokuntaa johti **Jarkko Aaltonen**. Teos on Lapin sotilassoittokunnan ja Tuomas Kurjen tilausteos. Sen valmistumista on tukenut myös Suomen Kulttuurirahaston Lapin rahasto.

Juha Pisto on oululainen säveltäjä ja taustaltaan vaskisoihtonopettaja. Sävellystuotanto käsittää laaja-alaisesti orkesteri-, kamari- ja vokaalimusiikkia. Puhallinmusiikki on tuotannossa vahvasti edustettuna. www.juhapisto.fi

Kuvat: Ville Vimpuri ja
Puolustusvoimat /Lari Tolonen

Full Score in C

Fête

Concerto for Euphonium & Wind Orchestra

1. Journey
MODERATO assai (♩=130)

Juha Pisto 2023

Euphonium Solo

Fête

Concerto for Euphonium & Wind Orchestra

1. Journey MODERATO assai (♩=116)

Juha Pisto 2023

Tuomas Kurki

Kvartaalin kantaesityksiä - Kari Pappinen: *Juhla-alkusoitto KNS 50 vuotta "KLI-C in Bb"*

Kari Pappinen: – Kokkolan Nuorisosoittokunnan 50-vuotisjuhlaan sävelletty tilausteos *Juhla-alkusoitto 2023* on uusi aluevaltaus sinfonisen puhallin-orkesterin maailmaan. Seuraava iso kantaesitys on *"Museomestarin Yö"* - musiikkidraama Kokkolan Renlundin museossa huhtikuussa 2024. Kapellimestari **Pasi Ojalan** Kokkolan nuorisosoittokunnalle tilaama noin 8 minuutin mittainen *Juhla-alkusoitto* on kirjoitettu suurelle puhallinorkesterille sekä kommentoivalle vaskivintetille. Teoksen lisänimi *"KLI – C in Bb"* kertoo teoksen moniulotteisuudesta vieno hymy suunpielissä. Saattaapa siellä vilahtaa erinäisiä lainoja laulumusiikin puoleltakin.

Musiikillinen matka sisältää laulun, marssin sekä tanssin karaktäärejä saman teeman ympärillä, pientä huutokuoroa unohtamatta. Kappaleen ison orkesterin tuttuus on kirjoitettu suurelle harrastaja/nuoriso-orkesterille, kun taas sooloryhmän osuus vaatii ketteriä muusikkoja. Teos sai kantaesityksensä Kokkolassa 11.11.2023 Kampus-hallissa juhlakonsertissa **Sami Ruusuvuoren** johdolla. Solistikvintetissä soittivat **Kaj Skrabb** ja **Ilari Koskinen**, trumpetti, **Iiro Koskinen** käyrätorvi, **Pasi Ojala**, pasuuna sekä **Jimi Ojakoski**, tuuba.

Musiikin maisteri, dir.mus. Kari Pappinen (s.1960) toimi Keski-Pohjanmaan konservatorion trumpetinsoiton lehtorina, kuoronjohdon opettajana ja apulaisrehtorina 37-vuotisen rupeaman musiikkipedagogiikan, kuorojen, orkesterien, teatterin sekä harraste- ja järjestötoiminnan parissa. Laajamuotoisimpia teoksia runsaan a cappella kuoromusiikin lisäksi ovat mm. *"Kiipesin vuorille – Requiem"* Keski-Pohjanmaan Kamarikuoron tilauksesta sekä näyttämöteokset *"12 paitaa"* ja *"Olli Outolintu"* sekä tuoreimpina kuorodraama *"Muistot eivät pala"* Ylivieskan kirkon palosta 2019 sekä Keski-Pohjanmaan kamarioopperayhdistyksen tilausteos *"Vieras Laji"* – ooppera 2021 yhdessä dramaturgi-ohjaaja **Jukka-Pekka Rotkon** kanssa.

Kuva: Karen Hagqvist

Trumpet in B $\flat$ solo

Juhla-alkusoitto KNS 50 vuotta "KLI-C in Bb"

Trumpet in B $\flat$ solo

Juhla-alkusoitto KNS 50 vuotta "KLI-C in Bb"

Kari Pappinen

Juhla-alkusoitto KNS 50 vuotta "KLI-C in Bb"

Kari Pappinen

Marssi seitsemään ihmeeseen – nuorisopuhallinmusiikin napakymppi Puolustusvoimilta

Puolustusvoimien *Marssi Seitsemään Ihmeeseen* oli valtakunnallinen musiikkikasvatusteko. Tämä kuviomarssia, musikaalia ja puhallinmusiikkia yhdistelevä oivallus toimii samalla esimerkkinä siitä, miten ammatti-orkesterit voivat tukea nuorison taidekasvatusta monella eri tavalla. Neljällä paikkakunnalla itse tarinassa oli mukana kuviomarssia harrastaneita nuorisopuhallin-orkestereita. Yksi kutsutuista oli Kotkan ja Haminan Nuoriso-orkesteri, joka sai ainutlaatuisen kokemuksen soittajilleen!

Orkesterin taustalla toimiva Kotkan nuoriso-orkesteriyhdistys päätti heti olla mukana projektissa. Tämän myötä käynnistyi uskomaton vapaaehtoisten työryhmä, joka rupesi hankkimaan rahoitusta, järjestämään leirimatkoja, harjoituksia ja hankkimaan esiintymiseen tarvittavia välineitä. Tukiyhdistyksen roolia tässä hankkeessa ei voi liikaa korostaa! Organisaatio toimi kuin hyvin rasvattu kellokoneisto, käyttövoimana rakkaus nuorisopuhallinmusiikkiin.

"Soittajat saivat jättipotin taiteellista ja henkistä voimavaraa, mikä kantaa pitkälle. Nuoret ovat nyt rohkeampia ja ottavat enemmän toisiaan huomioon. He tarttuvat uusiin haasteisiin uteliaisuudella ja innolla. Puolustusvoimiin luotu side on arvokas. Uskon, että tämän jälkeen moni haaveileekin sotilassoittajan urasta. Vastaanotto ammattisoittajien ja kapellimestarien puolelta oli todella lämmintä ja avointa. Nuoret saivat tuntea itsensä tärkeiksi ja arvostetuiksi. Ketään ei syrjitä ja jokainen yksilö on tärkeä.", summaa **Anne Kankare**. Kankare on luotsannut Kotkan ja Haminan Nuoriso-orkesteria lähes sen perustamisesta lähtien, yli kolmen vuosikymmenen ajan.

Pikkolisti **Aada Laakso** kertoo: "Kuviomarssin harjoittelu oli hauskaa, ensin toki hieman haastavaa mutta jo muutamien harjoituskertojen jälkeen alkoi sujumaan ja sen muistaminen oli aika helppoa. Esitykseen valmistauduttiin harjoittelemalla kuviomarssia ja biisejä yhdessä sekä erikseen. Käytiin myös Raumalla harjoittelemassa muiden esiintyjien kanssa. Esityspäivinä oli jännitystä ja ryhmähenki oli katossa. Kaikki tsemppasivat toisiaan. Tauoilla pelailtiin yhdessä ja katseltiin muiden esityksiä. Oli todella hienoa päästä esiintymään niin isoille yleisöille, opettelemaan uutta, näkemään kaikkien muidenkin soittajien esitykset ja ihaillemaan sitä kokonaisuutta."

Kotkan ja Haminan Nuoriso-orkesterin osallistumista *Marssi Seitsemään Ihmeeseen* kiertueelle on ollut tukemassa Suomen Kulttuurirahaston Kymenlaakson Rahasto kärkihankkeena, Kotkan seudun musiikkiopisto, Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiö, SPOL sekä Kansalaisfoorumi.

**Teksti: Anne ja Vesa Kankare,
Henna Kervinen ja Aada Laakso
Kuvat: Miia Kurttila ja Henna Kervinen**

Kvartaalin kantaesityksiä - Timo Forsström: *Marssi seitsemään ihmeeseen -teokset*

Timo Forsström: – Sotilasmusiikkialan ex-intendentti **Marjo Riihimäki** otti pari vuotta sitten yhteyttä minuun. Ylikapellimestari **Pasi-Heikki Mikkolan** johdolla oli suunnitteilla mega-luokan kuviomarssishow, joka tulisi yhdistämään pelimaailman, musiikallista ja perinteisen kuviomarssin. Marssibändien lisäksi lavalla nähtäisiin kuusi seikkailijaa ja show etenisi pelimaailmasta tutulla tavalla tasosta toiseen, eli level ykkösestä level kuutoseen. Jokainen level olisi yhden sotilassoittokunnan esittämä kuviomarssikokonaisuus. Minulta kysyttiin halukkuutta säveltää spehtaakkeliin juhlava aloituskappale, jossa nämä seikkailijat esiteltäisiin ja että jokaisella olisi oma, luonteensa mukainen teema. Projektin työnimenä oli aluksi Megashow. Kun **Samuel Harjanne** ja **Jack Johansson** kehittivät käsikirjoitusta valmiimmaksi, nimeksi muotoutui *Marssi seitsemään ihmeeseen*.

Melko pian alkupalaverien jälkeen keskustelu eteni siihen suuntaan, että käsikirjoittajien ja ohjaajien olisi helpompi rakentaa kokonaisuutta, jos kaikki showssa oleva musiikki olisi tähän projektiin tehtyä ja eri levelien tunnelmia mukailevaa. Seikkailijoita esittelevä alkuosoitto todettiin tarpeettomaksi. Sain tehtäväksi tehdä työryhmälle demoja eri levelien musiikeista ja niiden ohjeiksi sain tunnelmakuvauskuviot tyyliin: Level 1: Vaara, draama, stressi, suuruus, tuli, pakeneminen tulesta. Käsikirjoituksen muotoutuessa alkoi varsinainen sävellystyö, ei vielä lopullisesti sovitettuina, vaan sovituksellista suuntaa antavina kuunteludemoina. Niitä muokattiin toiseksi ohjaajaksi ja käsikirjoittajaksi mukaan tulleen **Petrus Kähkösen** kanssa partituurin ääressä demoja kuunnellen, niin että draaman kulku pysyi musiikin kanssa synkassa ja dialogille jäi tilaa viedä tarinaa eteenpäin. Oli myös varmistettava, että musiikin mukana pystyy marssimaan tai ainakin liikkumaan rytmisissä. Jokaisen levelin kestoksi oli sovittu keskimäärin 8 minuuttia. Kun demot tulivat valmiiksi, ne lähetettiin pianopartituurien kanssa soittokuntien kuviomarssien suunnittelijoille. Samuel Harjanteen haaveena oli jo alusta alkaen, että tarina sisältäisi myös lauluja. Ryhmään otettiin mukaan **Onni Lonka**, jolta tiesin syntyvän tunnelmaan kuin tunnelmaan sopivan tekstin ja sävellyksen. Laulujen säestykset tulisi hoitamaan lavabändinä toimiva Ilmavoimien Big Band vahvistettuna varusmiessoittokunnan jousiryhmällä. Sovitukset lupautui tekemään Pasi-Heikki Mikkola.

Sävellettävän musiikin määrästä johtuen haasteeksi alkoi muodostua aikataulu, josta intendentin pestiin kesken suunnitteluvaiheen hypännyt **Ruusa Hilakari** joutui aika ajoin muistuttamaan. Soittokuntien oli saatava tarpeeksi ajoissa valmiiksi sovitettu musiikki, jotta se opittaisiin ulkoa samalla, kun kuviomarssia harjoitellaan. Lisähaastetta soitusvaiheeseen toivat myös nuorisoorkesterit, joille räätälöinti eri tasoisia easy-stemmoja. Tavoite oli että jokainen mukaan lähtijä sai mielekästä oman tasosta soitettavaa, niin että esityksestä muodostuisi mahdollisimman mukava kokemus. Tämän toiveen Marjo esitti jo aivan projektin alussa. Haastetta toi myös se, että jokainen soittokunta nauhoitti oman osuutensa **Raine Kasperin** ja **Samuel Metsäsen** toimiessa äänitys- ja tuottajatiiminä. En ehtinyt nauhoituksiin mukaan ja unettomia öitä lisäsi pelko siitä, että lopullisissa sovituksissa olisi huonoja ratkaisuja tai vääriä ääniä. No, ainakin yksi tiedossa oleva väärä ääni klarinetille jäi.

Kun vihdoinkin Raumalla pidetyissä kenraaliharjoituksissa nähtiin kokonaisuudesta läpimeno valojen, videoiden ja pukujen kanssa, tuli usko siihen, että tämä ihme saatiin kasaan. Oli hienoa nähdä miten suurella innolla nuorisoorkesterit olivat projektissa mukana ja kuinka tinkimättömällä ammattitaidolla ja luovalla panoksella kuviomarssien suunnittelijat ja sotilassoittokunnat osuutensa hoitivat.

Esitykseen syntyneet sävellykset puhallinorkesterille:
(Yhteiskesto n. 42 minuuttia)

Marssi seitsemään ihmeeseen avausmarssi
Marssi seitsemään ihmeeseen fanfaarit
Artemiin temppeli

Halikarnassoksen mausoleumi
Colossus of Rhodes

Babylonin riippuvat puutarhat
Faroksen majakka
Faroksen majakalta kohti Egyptiä
Gizan pyramidit

Lisäksi Onnin säveltämät ja Pasi-Heikin sovittamat laulut,
joiden pohjalta Pasi-Heikki sovitti
loppujuhlan musiikin.

Alto Sax
Easy

Moderato March (♩ = c. 116)

Opening number

2 A

Faroksen majakalta kohti Egyptiä

Fanfaaritorvet

Moderato (♩ = c. 102)

M71

Tampuhallus 2023 oli menestys!

Tampu-band, ksylofonisolisti Tiia Roth ja ruorissa Sauli Saarinen.

Tampereen puhallinorkesteriyhdistys Tampun viikonloppuleiri Tampuhallus 2023 oli menestys! Tyttölyseo Tyllillä lauantaina 7.10.2023 harjoittelleet kaksi kokoonpanoa (Tampu-Band kapunaan **Sauli Saarinen** ja pienempien Puhti johtattarina **Päivi Pöyhönen** ja **Anu Pihl**, yhteensä yli 120 musikanttia!) soittivat tyylikkään päätöskonsertin täpötäydelle Pyynikki-salille sunnuntaina 8.10.2023.

Tampun tuore puheenjohtaja Anu Pihl kertoi, että tapahtuma oli kerännyt soittajia Mansen ja Pirkkanmaan lisäksi myös eri puolilta Suomea. Tampuhallus oli saanut tukea joltain Kansalaisfoorumi SKAF:lta sekä Teoston tilaussävellysrahastolta.

Puhti pamautti heti kärkeen minulle pikku yllätyksenä Käärijän euroviisun *Cha-cha-cha*, joka toimi Anna-Leena Lumpeen sovituksena yllättävän rivakasti. Solisti **Hilja Penttinen** oli kovasti asialla, mutta en oikein erottanut sovellettuja puhallinaiheisia sanoja.

Anu Pihl johti konsertin ensimmäisen kantaesityksen, joka oli **Jukka Viitasaaren** haikaa *Viimeinen dinosaur* (joka muuten ylsi amerikkalaisen sävellyskilvan finaaliin). Päivi "Pöyhöskä" Pöyhönen johti puolestaan "Viitasauruksen" reippaamman *Tetrix the Robot Dogin*,

jota tuli vahtikoirailemaan tuhdin Puhdin cornosektion äänenjohtaja **Sissi Viitasaaren** arvokas japanilainen robottikoira Tetris.

Sauli Saarinen oli ottanut monipuolisen Tampu-bandin ohjelmiston suvereenisti haltuun, ja hyvin soikin Viitasaaren overtyyri *Broadsides!*, jonka muistan kuulleen Turun puhallinpäivilläkin. *Tampu-sampan* (Jukka Viitasaari) kantaesitys höyrysi kuin Tapolan makkarakone, ja lyömäsoittajat pääsivät suureen ääneen. Heidän kouluttajansa **Timo Hakalan** nimen haluan tuoda esiin, hienoa työtä. Hyvin osui myös nuori ksylofonisolisti **Tiia Roth** vikkelen veikeässä *Steppin Aroundissa!*

Konsertoivampaa Tampua edusti elokuvallinen *Aladdin*, lampunhenkevästi meni. Sauli Saarisen oma hulvaton *Muistoja Pohjolasta* -mukaelma *Muhjola* konserttisambaili virevästi joskin vaativasti. Kaiken kaikkiaan tosi hieno puhallintapahtuma, jolle soisi lisäsointia jatkossakin. Siksi laitoin otsikkoon provosoivasti Tampuhallus 2023. Hallussa oli hommat ja ensi kerralla treenatkaa sitten vielä encorekin!

Teksti ja kuvat: Kauko Radila

Puhti, Anu Pihl ja Hilja Penttisen hääriijöinä.

**Kvartaalin kantaesityksiä - Jukka Viitasaari:
Tampun Tampuhallus-tilausteokset *Last of the
Dinosaurs, Tetrix, the Robot Dog ja Tampu-sampa***

olivat populaarisia *Tetris*, *the Robot Dog* (grade 2+) ja haikaa *Last of the Dinosaurs* (grade 1,5). Se pääsi yhdysvaltalaisen Grand Mesa Musicin sävellyskilpailun finaaliin. *Somebody put Samba in my Band* on tätä kirjoittaessani yksi walesilaisen brass band -sävellyskilpailun neljästä finalistista. Sitä juhlistin tekemällä biisistä sovituksen big bandille.

Jukka Viitasari: – Tampereen puhallinorkesteriyhdistys Tampu sai apurahan Teoston tilaussävellysrahastolta syksyistä Tampuhallusta varten, ja minut oli valittu teemasäveltäjäksi. Tieto tuli keväällä sopivasti ennen jokakeväistä Lapuanjoen tulvabongausmatkaani, ja säveliä tulvikin niin, että kolme teosta oli valmiina parin viikon sisään. Tampun esiaiti, kunnianarvoisa **Päivi Pyymäki** piti grade kolmosen tietämille sijoittuvaa *Somebody put Samba in my Bandia (Sam pani kai sambaa bändiini)* hieman liian haastavana, joten kaivoin takaraivosta muinaisen Earth, Wind & etukuormaaja -puhallinrockyhtyeelle säveltämäni riffin. Siitä sai alkunsa perkussiosoololla kuorutettu *Tampu-sampa*. Muut teokset

Horn in F

Last of the Dinosaurs

Vuimeinen dinosaurus
-for Youth Band-

Jukka Viltasari

Sadly ♩ = 88

7 8 Soli 9 10 11 12 13 14 15

16 17 18 19 20 21 22 23 24

25 26 27 28 29 30 31 32

33 34 35 36 37 38 39 40

Trumpet 1 in B $\flat$

Tampopo
Samba for
-puha!! inokes terillie

Kesto/Duration: 2'40''

Quasi Latin $\text{♩} = 108$

2

Soli

Flutes 1/2

Oboe

Bassoon

Clarinet 1 in B $\flat$

Clarinet 2/3 in B $\flat$

Bass Clarinet
in B $\flat$

Alto Saxophones 1/2

Tenor Saxophone

Baritone Saxophone

Trumpet 1 in B $\flat$

Hn. 1/2/Tbn. 1/2

Trumpets 2/3 in B $\flat$

Horns 1/2 in F

Trombones 1/2

Bass Trombone

27

31

4

35

Tetriv, the Robot Dog

mf

♩ = 108

2

Soli

f

Soli

f

Soli

f

a2 Soli

f

Soli

f

Soli

f

33

34

39

40

41

p

Trumpet 1 in B $\flat$

Joyfully ♩ = 116

Tetrix, the Robot Dog

for Wind Band

Soli

mf

3

6

7

2

9

11

Soli

mf

12

13

10

15

2

17

14

21

mf

24

18

19

p

4

27

28

25

31

4

35

36

37

2023 © 7th Grade - Antanas E. Juk

35

Puhallus 2023

Tampereella

Puhkupillit iltakonsertissa

Suomen opiskelijapuhallinorkestereiden perinteinen kokoontuminen eli *Puhallus* järjestettiin Tampereella 15.-17. syyskuuta. Tavallisesti joka toinen vuosi järjestettävä tapahtuma pidettiin nyt toista vuotta peräkkäin, sillä Jyväskylässä järjestetty *Puhallus-festivaali* oli siirtynyt vuoteen 2022 koronarajoitusten vuoksi.

Puhallukseen ottivat osaa lukuisat opiskelijaorkesterit ympäri maan: Tampereelta Torvikopla, Puhallinorkesteri Akateeminen Henkäys (PAH) sekä Tampereen Teknilliset Ylioppilastorvet (TTY), Turusta Sohon Torwet ja Axelbandet, Helsingin seudulta Retuperän WBK ja Humpsvakar, Jyväskylästä Puhkupillit, Joensuusta Rytmihäiriköt sekä Oulusta Teekkaritorvet. Osallistujia oli kaikkiaan yli 250. Tampereella 12 vuoden tauon jälkeen jälleen pidetyn tapahtuman järjestäjinä toimivat Torvikopla ja PAH; kolmas tamperelaisorkesteri TTY otti tapahtumaan osaa ensi kertaa.

Viikonlopun kestänyt *Puhallus* alkoi perjantai-iltana, jolloin vierailevat orkesterit saapuivat kukin vuorollaan Tampereelle, majoitus- sekä juhlapaikkana toimineelle Tampereen lyseon lukiolle. Ilta aloitettiin Oktoberfest-henkisellä makkaratarjoilulla, jonka jälkeen siirryttiin katsomaan orkesterien juuri *Puhallusta* varten itsestään tekemät esittelyvideot. Helsingiläinen Savolaisen Osakunnan Soitannollinen Seura (SOSSu) ei valitettavasti päässyt tänä vuonna osallistumaan *Puhallukseen* päällekkäisen keikan vuoksi, mutta onneksi heidän edustajistonsa pääsi perjantaiksi paikalle näyttämään oman *Puhallus*-videonsa ja luovuttamaan perinteiseen tapaan lahjan järjestäjille. Ilta huipentui baarijatkoille, jossa kuulin illan saksalaishenkiseen teemaan sopivaa tamperelaisen Sauerkraut7:n "humba tätärää" -tyylistä torvimusiikkia.

Lauantai aloitettiin Tampereen Keskustorin tuntumassa Laikunlavalla järjestetyillä päiväkonserteilla. Aamukymmenestä pitkälle iltapäivään jatkuneissa konserteissa kukin orkesteri esiintyi vuorollaan, alkaen Torvikoplasta ja päättyen PAH:iin. Konsertteihin oli yleisöllä vapaa pääsy ja lukuisat tamperelaiset löysivätkin puhallinmusiikin sulosävelten houkuttelemana paikalle. Lauantai-illan päätäpähtymänä oli iltakonsertti Tampereen yliopiston Hervannan kampuksen (ent. TTY, ei tule sekoittaa edellä mainittuun TTY:hyn) Festia-rakennuksen salissa. Konsertissa jokainen orkesteri pääsi näyttämään parastaan innokkaan yleisön edessä. Hervannassa nautitun illallisen jälkeen siirryttiin takaisin majoituslukiolle, jossa illan juhlallisuudet aloitettiin vierailevien orkestereiden lahjanluovutustilaisuudella.

Humpsvakar iltakonsertissa

Lahjaksi saimmekin yhtä ja toista enemmän tai vähemmän tarpeellista, kuten esimerkiksi mielenkiintoisia omavalmisteisia puhallinsoittimia sekä betoniin valetun *Oulun Puhalluksen* peruskiven. Lahjojen luovutuksen jälkeen iltajuhlaa jatkettiin pitkälle yöhön tamperelais-orkesterien jäsenistä muodostetun Puhallus-bilebändin sävelten tahdittamana.

Sunnuntaiaamuna hiljalleen uuteen päivään heräilevät soittajat pääsivät nauttimaan majoituskoululla järjestetystä herkullisesta brunssista. Tässä vaiheessa *Puhalluksen* perinteikäs symboli ja "kiertopalkinto", Puhalluslamppu, luovutettiin Oulun Teekkaritorville merkinä seuraavan *Puhalluksen* järjestämisvastuun siirtymisestä tamperelaisilta oululaisille. Jäähvyäisten jälkeen vierailevien orkesterien olikin aika suunnata kotimatalle, järjestäjien ryhtyessä järjestely- ja siivoustöihin.

Järjestäjän puolesta voimme sanoa *Puhallus*-viikonlopun olleen erittäin onnistunut ja toivomme, että se oli sitä myös osallistujille. Tällaista opiskelijapuhallinorkesterien kirjoa ei oikeastaan juuri muualla kuin *Puhalluksessa* pääse näkemään ja siksi olikin erityisen hienoa päästä todistamaan sitä peräti kahtena peräkkäisenä vuonna. Lopuksi haluamme kiittää kaikkia Tampereen *Puhallukseen* osallistuneita huikeasta viikonlopusta ja lähettää terveisemme Oulun Teekkaritorville. Järjestäjätahon puolesta toivotamme heille myös onnea tulevaan koitokseen. Toivottavasti kahden vuoden päästä *Oulun Puhalluksessa* näemme jälleen sankoin joukoin niin vanhoja kuin uusiakin soittajia nauttimassa tunnelmasta ja torvimusiikista!

Teksti: Daniel Koskikunnas

Kuvat: Juho Nuottimäki ja Aleksi Vuorenmaa

Ykspihlajan Työvään Soittajat 100 vuotta – juhlat jatkuu!

Ykspihlajan Työvään Soittajien 100-vuotisjuhlia on juhlittu pitkin vuotta 2023. Ensimmäinen juhlakonsertti pidettiin 11.2., kesällä juhlittiin kaupungintorilla Kokkolan kesänavauksessa sekä Ykspihlajan Kulttuuriviikoilla kolmessa konsertissa, joissa oli eri ohjelmisto sekä viimein lokakuun lopussa 28.10. koittaneessa Elokuvamusiikkikonsertissa. Ykspihlajan Toimitalo oli jälleen viimeistä tuolia myöten täynnä innokkaita kuulijoita. Konsertin johtivat **Timo Tikkakoski** sekä **Anette Strandenius**. Konsertin juontajana toimi Kokkolan Vanha Kalle, elokuvatietäjä **Martti Nykänen**.

Ykspihlajan Työvään Soittajat perustettiin loppuvuodesta 1923. Se toimi alkuun nimellä Sataman Ammattiosaston Soittokunta, josta tuli myöhemmin Ykspihlajan Torvisoittokunta ja vuonna 1947 Ykspihlajan Työvään Soittajat. Soittokunnan taival ei aina ole ollut kovin helppo. On ollut aikoja, jolloin Ykspihlajan Toimitalon ovet ovat olleet naulattuina kiinni ja kappaleet kiellettyjä, mutta silloin soittokunnan väki matkasi veneellä saareen ja harjoitteli salaa – kappaleiden nimet muutettuina.

Elokuvamusiikkikonsertin ohjelmisto oli koottu hyvin erilaisista elokuvista vuosien varrelta. Ohjelmistossa oli tuttuja sävelmiä aina *Kesäillan valssista* *Les Misérables*:iin ja *Imperial Marchista* *Exodukseen*. Konsertissa kuullut solistit löytyivät orkesterin omista riveistä; sooloja soittivat trumpetisti **Ilkka Ekdahl**, käyrätorvistit **Anette Strandenius** ja **Ari-Pekka Mäki** sekä baritonitorvisti **Tomi Rintala**. ”Vierailevana kapellimestarina” toimi Darth Vader valomiekkoineen. Yleisö oli innoissaan konsertista, eikä olisi halunnut päästää soittajia pois lavalta. Ylimääräisenä numerona kuultiin Säkkijärven polkka, jossa tuubasoolon soitti kukas muukaan kuin orkesterin kapellimestari Timo Tikkakoski.

Harjoitukset jatkuvat tästä eteenkinpäin torstaisin klo 18.30 ja seuraavana on vuorossa joulupäivän tanssit. Keväälle on myös kaikenlaisia suunnitelmia, mutta palataan niihin myöhemmin. Ykspihlajan Työvään Soittajia voi seurata myös Facebookissa tai käydä katsomassa konsertissa (puhelimella) kuvattuja videoita Youtubesta. YTS 100 vuotta t-paitoja on edelleen

hajakokoja jäljellä, joten jos haluat itsellesi sellaisen, laita sähköpostia osoitteeseen ykspihlajantyovaensoittajat@gmail.com

Youtube: <https://www.youtube.com/@ykspihlajantyovaensoittajat>

Facebook: <https://facebook.com/yts1923>

Teksti: Tytti Tikkakoski, kuva: Kauko Erkkilä

Soittokunnan harjoittaminen ja johtaminen:
Timo Tikkakoski, Anette Strandenius
YTS 100 vuotta logo: Tuomas Häli
Konserttijuliste ja käsiohjelma: Tytti Tikkakoski

YKSPIHLAJAN TYÖVÄEN SOITTAJAT ESITTÄÄ:	
ELOKUVAMUSIIKKIA	
Les Misérables säv. Claude-Michel Schönberg	Addams Family säv. Victor Mizzy
Leijonakuningas säv. Elton John	West Side Story säv. Leonard Bernstein
Das Lied vom Tod säv. Ennio Morricone	Exodus säv. Ernest Gold
A Day in the Life of a Fool säv. Luiz Bonfá	Idän ja lännen tiet säv. Lionel Bart
Balladi säv. Anssi Tikanmäki	Star Wars – the Imperial March säv. John Williams
Kuollet lehdet säv. Joseph Kosma	Summertime säv. George Gershwin
Kesäillan valssi säv. Oskar Merikanto	Muppet Show säv. Samuel H. Pottle
Kwai-joen silta säv. Malcolm Arnold	
YTS 100 vuotta	

Bluesin ja jazzin juhlaa!

Tällä nimellä kruunattu Mikkelin musiikkiopiston Big Bandin juhlakonsertti soitettiin opiston salissa su 20.11.2023 klo 14.00 nykyisen kapellimestarin **Juho Puikkosen** ja perustajakapellimestari **Markku Rengon** luotsauksessa. Mukaan juhlimaan olivat saapuneet myös kapellimestarit **Mikko Suhonen** ja **Heikki Sillanpää**. Orkesterin riveissä musisoi harrastajien kanssa yhteistuumin myös useita entisiä orkesterilaisia, nykyisiä ammattimuusikoita. Solistinumeroista vastasivat **Arttu Sipilä**, trumpetti ja Mikko Suhonen, saksofoni.

Orkesterin nimi "Wind Jazz Orchestra" juontaa juurensa alkuperäiseen kokoonpanoon, jossa puhaltimisto oli koottu puhallinorkesteri Mikkeli Windsin soittajista huiluineen, fagotteineen ja käyrätorvineen. Orkesteri perustettiin rehtori **Ilmo Pokkisen** pyynnöstä ja Markku Rengon toimesta joulun alla vuonna 2003 tarkoituksena esiintyä nuorten Big Band -festivaaleilla Saksassa Neubrandenburgissa keväällä 2004. Festivaaleille ei kuitenkaan lähdetty, mutta orkesteri jäi elämään.

Musiikkiopistolla toteutettiin kesällä 2023 isohko puhallinorkesteri- ja bigband-nuotiston siivousurakka ja tässä yhteydessä WJO:n kulkema 20-vuotinen matka alkoi konkretisoitua, kun nuottikerrostumat kertoivat omaa tarinaansa. Alkuaikoina soitettiin paljon Markku Rengon omia sovituksia ja näissä kappaleissa oli mukana laajempi puhaltimisto. Vähitellen mukaan alkoi tulla Mikko Suhosen arreja. Sovituksia on räätälöity aina kulloisenkin tilanteen mukaan sektioiden koolle ja taitotasolle sopivaksi. Tämä työ on ollut äärimmäisen arvokasta, jotta kaikki soittajat ovat saaneet motivoivaa soitettavaa orkesterin riveissä.

Myöhemmin bändin vetäjiksi vaihtuivat **Kalle Keränen**, **Juho Puikkonen** ja **Heikki Sillanpää**. Jokainen kapellimestari on tuonut oman mausteensa keitokseen ohjelmistovalintojen ja sovituksen myötä. Juho Puikkonen kertoo, että hänen ensimmäisellä johtamiskaudellaan mukaan tulivat muun muassa Suomen Big Band -yhdistyksen kautta saadut suomalaiset biisit ja lisäksi soitettiin paljon lattarimusiikkia. Tokihan aina on aika ajoin palattu bluesin ja jazzin juurille, kuten juhlakonsertissakin tehtiin. Kapellimestarien työ on pitänyt soittajat motivoituneena ja orkesterin toiminnan elävänä.

Tärkeänä osana toiminnassa on ollut vuonna 2006 puhallinorkestereille ja WJO:lle perustettu tukiyhdistys

Tööttää ry. Yhdistys on hoitanut siitä lähtien esiintymisiin ja konserttimatkoihin liittyviä järjestelyjä sekä varainkeruuta yhdessä musiikkiopiston väen ja kulloisenkin kapellimestarin kanssa. Varoilla on tuettu myös nuottihankintoja ja soittajien leirityksiä kotimaassa ja ulkomailla. Tukiyhdistys on myös aktiivisesti puolustanut puhallin- ja rytmimusiikin asiaa niin opistossa kuin laajemminkin. Tukiyhdistyksen ja kaikkien talkoolaisten panos orkesterin toimintaan on ollut merkittävä.

Ja kyllä sinne ulkomaillekin lopulta päästiin, sillä WJO konsertoi vuonna 2008 Puolan Varsovassa Markun johdolla ja 2015 Slovenian Velenjessä Mikon luotsaamana. Lisäksi soittajia on ollut muillakin reissuilla mukana toisten kokoonpanojen riveissä. Matkoihin liittyi aina myös vastavierailut Suomeen ja tämä olikin merkittävää kansainvälisyyskasvatusta kotimajoituksineen ja kulttuurikohteineen.

Orkesterilla on ollut eri aikoina erilaisia esiintymisiä, välillä runsaammin ja välillä harvakseltaan. Orkestereille tyypilliseen tapaan on ollut myös sukupolvenvaihdoksia ja välillä on "kasvateltu" uutta soittajaporukkaa keikkakuntoon. Osa porukasta on löytänyt tiensä ammattimuusikoksi, osa jatkaa harrastusta ja osa on siirtynyt katsomon puolelle.

Kun lukee vanhoja toimintakertomuksia, korostuu niissä yhdessä tekemisen riemu. Tämä on ollut kantava voima vuosien varrella. Yhdessä tekeminen on ulottunut myös oman kokoonpanon ulkopuolelle ja rikastuttanut toimintaa erilaisin solistein ja kuoroyhteistyön muodossa. Savon Sotilassoittokunnan rooli on ollut merkittävä niin WJO:n kuin koko musiikkiopiston puhallinkoulutuksen näkökulmasta.

Ja sitten vielä itse juhlakonserttiin ja miten se laitettiin kasaan. Syksyllä 2022 bändin kapellimestari Heikki Sillanpää otti yhteyttä Markku Renkoon ja he suunnittelivat marraskuulle 2023 konsertin ja sen yhteyteen pienimuotoisen harjoitusleirin. Syksyllä 2023 orkesterin eteen kapun tehtäviin palasi Juho Puikkonen ja koulutusviikonlopun kuviot alkoivat tarkentua: improvisaatiokoulutusta sekä Big Bandin omille soittajille että muille musiikkiopistolaisille, ja loppuhuipennukseksi 20-vuotisjuhlakonsertti, jossa saataisiin nauttia myös orkesterin entisten jäsenten soloiluista.

Lopulta koitti kauan odotettu marraskuinen viikonloppu ja orkesterin nykyiset soittajat saivat kohdata entisiä muusikoita orkesterin historian varrelta. Yleisö löysi paikalle ja loi juhlaan lämpimän tunnelman. Yhteistyöllä valitussa ohjelmistossa kuuluivat monipuoliset rytmit ja nykyisen orkesterin riveistä nousi runsaasti uusia solisteja. Myös lähestyvä joulukuoli oli huomioitu ohjelmistossa: *Easy Street, Billy's Blues, Charlie Brown's Christmas, A Child is Born, The Green Hornet Theme, Happy People, En Voi Unhoittaa Sua*

Mielestäni Poies, Bye, Bye Blackbird ja American Patrol kaikuivat musiikkiopiston salissa komeasti!

Niin kuin aina ennenkin Tööttää ry loihti herkulliset väliaikatarjoilut juhlan kunniaksi! Seuraavan kerran Mikkeliissä juhlitaan puhallinmusiikin parissa keuhällä 1.5.2024, Mikkeli Winds -puhallinorkesteri täyttää silloin 40 vuotta.

Teksti ja kuvat: Marja Ikonen

Letkeän meiningin Kymi Brass osallistujaennätykseensä

Jo 22. kertaa järjestetty vaskitapahtuma kokosi Kouvolaan toistasataa kurssilaista, jotka jaettiin perinteisesti kolmeen brass bandiin. Niiden kapuina toimivat **Sauli Saarinen, Ari Heinonen ja Ville Koponen**. Opettajina Kymi Brassissa toimivat järjestävän tahon, eli Pohjois-Kymen musiikkiopiston oman väen lisäksi vaskiseitsikko Novuksen **Ilari Pälli, Tuomas Salo, Onni Pietilä, Matias Parikka, Lauri Kilpinen, Joel Wendelin ja Ilkka Marttila**.

Edellämainittujen puhallintaiteen ohella konserteissa kuultiin myös **Arttu Takalon** Arttu's Dark Jazz -yhtyettä, **Visa Haaralan** ja **Fabio de Oliveiran** duoa sekä SibaBonesia. Tervetuloa letkeän meiningin pariin jälleen ensi vuonna!

Teksti: Aleksi Saraskari
Kuvat: Lotta Veijola

OHJELMA

Jan Utbult	Bad Weather	
Mikkel Fabricius Smitt sov. K. Viponen	Subway Surfers	Kymi Brass Band III joht. Ville Koponen
Martti Lammikko	A Portrait Of Petri	Tuubaoktetti Mikko Marttila, Aleksi Saraskari, Joel Wendelin, Ilkka Marttila
John Stewens	Power	Tuubaoktetti Mikko Marttila, Aleksi Saraskari, Joel Wendelin, Ilkka Marttila Einari Järvinen, Vili Peltonen, Aleksi Ikonen, Myrsky Saraskari

Haim Saban ja Shuki Levy
Antonín Dvořák

The Legend Of Zelda
Largo
Sinfonia No. 9 "Uudesta maailmasta"
solisti Charlotta Eklund

Kymi Brass Band II
joht. Ari Heinonen

Varkauden soittokunta 110 vuotta

Lauantaina 11.11.2023 klo 16 oli Varkaus-salissa suuren juhlan paikka. Varkauden soittokunta täytti 110 vuotta, ollen neljä vuotta vanhempi kuin Suomi itse. Juhlakonserttia *Varkauden soittokunta – 110 vuotta puhallinmusiikkia* Varkaudessa soiteltiin reilun kahdenkymmenen esiintyjän big band -kokoonpanolla, joka koostui Varkauden soittokunnan ja Pieksämäen puhaltajien Vt23 Jatsiorkesterista. Kapellimestarina toimi **Janne Juutilainen** ja solisteina oli kaksi upeaa laulajaa, **Maria Lopenen** ja **Markus Petsalo**. Juhlakonsertissa kuultiin 14 kappaletta osana varsinaista ohjelmaa ja kaksi ylimääräistä numeroa.

Työ juhlakonserttia varten oli alkanut jo syksyllä, kuten usein on tapana. Bändi hioi kappaleita kuntoon sitoutuneesti joka maanantai, pitämättä edes syyslomataukoa. Sen aika koitti konsertin jälkeen. Soittokunnan alkuperäisjäseniä ei sattuneista syistä ollut enää mukana konsertissa, mutta kauimmin mukana ollut nykysoittaja on tullut soittokuntaan 80-luvulla. Uusimmat soittajat puolestaan liittyivät riveihin syksyn alussa. On valtava rikkaus, kun mukana on niin pitkän linjan konkareita kuin uusia tuulia tuovia soittajia.

Konsertin kattaus oli monipuolinen otos kevyempää musiikkia vahvalla jatsipainotuksella. Isossa osassa oli varkautelaislähtöisten Jukka Itkosen, Petri Juutilaisen ja Esa-Markku Juutilaisen tekemä kantaatti runoineen ja lauluineen. Kantaatin runot ovat Jukka Itkosen käsialaa. Kyseinen kantaatti, *Vuodet ne vierivät vaan – soittokunta 100 vuotta*, on tehty Varkauden soittokunnan 100-vuotisjuhlan kunniaksi ja se on esitetty kokonaisuudessaan vain kerran, osana soittokunnan 100-vuotisjuhlallisuuksia. Teoksen laulut kertovat vahvasti Varkaudesta ja soittokunnan historiasta. Konsertissa kantaatin lauluja kuultiin neljä ja loput teoksen runot luki Janne Juutilainen osana juontoja. Paikallisuus, jota kantaatti toi konserttiin, puhutteli varmasti yleisössä olleita kaupunkilaisia.

Kantaatin lisäksi kuultiin niin swing-klassikoita kuin kummallisempiakin teoksia, kuten hämmästyttävä ja hilpeyttä mielenkiintoisuudellaan herättänyt tappajatomaaattien hyökkäys *Attack of the Killer Tomatoes*. Muita erityisen mieleen jääviä teoksia olivat *Four monine* loistavine soitinsooloineen ja Marian vahva tulkinta *Blue moon* -klassikosta.

Suomenkielistä lauluista loistivat erityisesti Markuksen veto herkästä *Tähdillä napitan kuutakin* -kappaleesta ja pullonkolinoilla sekä snapsilaseilla höystetty hauska duetto *Kieltolaki kumotaan*. Kunniamainintoja voisi antaa vaikka kuinka monelle konsertin kappaleelle, mutta jätettäköön ne tähän.

Konsertin muista tähtihetkistä mainittakoon vielä kapellimestari Janne Juutilaisen ansaittu palkitseminen Suomen Puhallinorkesteriliiton erikoisansiomerkillä ja yleisön raikuvat aplodit monessa kohtaa konserttia. Konsertin lopussa suosiosoitukset palkittiin ja kokoonpano soitti vielä kaksi ylimääräistä, jouluisaa kappaletta, asianmukaisesti tonttulakit päässä.

Konsertti oli kaikinensa upea kokemus! Laulajat heittäytyivät ja nostivat taituruudellaan tunnelman kattoon niin duetoissa kuin sooloissakin. Löytyipä heiltä muutamia tanssiliikkeitäkin ilahduttamaan konserttiyleisöä. Orkesteri oli selkeästi harjoitellut osuutensa; kappaleet sujuivat varmuudella ja sooloissa osaaminen näkyi. Janne puolestaan piti kapellimestarina ja juontajana konsertin kokonaisuutena ja ilahdutti kaikkia viihdyttävillä välipuheillaan. Siis suuri kiitos ja kunnia kaikille osallisille: yleisölle, äänelle, valoille, Varkauden kaupungille, Soisalo-opistolle ja kaikille, jotka ovat toiminnallaan soittokuntaa ylläpitäneet. Eikun seuraavaa täyttä kymmentä kohti!

Teksti: Iiona Vehmas, soittokunnan huilisti
Kuva: Vesa Moilanen

Varkauden soittokunnan historiaa

Varkauden soittokunnan edeltäjä, Warkauden tehtaan soittokunta, perustettiin 1913 **Walter Ahlströmin** käskystä. Vuosi 1913 oli monella tapaa merkittävä Varkaudessa. Silloin aloitti toimintansa mm. Varkauden teatteri ja Puurtilan Martat ja monia rakennuksia valmistui. Näistä mainittakoon esimerkkeinä Kansankeittiö eli nykyinen Ravintola Kaks Ruusua ja Taidekeskus Väinölän rakennus. Tuolloin myös ensimmäinen juna saapui Varkauteen.

Tehtaan soittokunnan ensimmäiseksi kapellimestariksi valittiin **Ilmari Kivisalo** Viipurista. Hän oli innokas ja taitava, joskin ankara musiikkimies. Soittokunnan taso nousikin nopeasti. 1920-ja -30 luvuilla järjestetyillä *Kansanvalistusseuran valtakunnallisilla soitto- ja laulujuhlilla* Varkauteen tuli useita voittoja. Ilmari Kivisalo toimi myös kuorojen johtajana ja perusti Varkauteen Jouhikko-orkesterin 1930-luvulla. Nykyisin tällaisesta kokoonpanosta käytettäisiin ennemmin salonki- tai jousiorkesteri nimitystä. Varkauden tehtaan soittokunta lakkautettiin 1968, jolloin nykyinen Varkauden soittokunta jatkoi sen toimintaa uudella nimellä. Tehdas lahjoitti nuotit ja soittimet uuden soittokunnan käyttöön, joten toiminta jatkui siis katkeamatta.

Soittokunnan historiassa uusien soittajien opetus on kuulunut alusta alkaen toimintaan, olipa kyseessä sitten nuori tai jo aikuinen soittaja. Nykyisin Varkauden soittokunta toimii Soisalo-opiston kurssina, jolloin myös Soisalo-musiikkiopiston puhallinoppilaat voivat suorittaa yhteismusisointia puhallinorkesterissa.

Vappukulkue 1924.

Tiivis yhteistyö lähialueen muiden puhallinorkestereiden kanssa on ollut antoisaa ja tuonut Varkauteen myös 2011-2020 järjestetyn *Hankihönkäys* -puhallinleirin, jossa oli vuosittain 150-200 innokasta puhallinmusiikin ystävää. Korona katkaisi tämän perinteen, mutta nykyisin *Syyshönkäys - seniorit* on jatkanut leiriperinnettä Varkaudessa. Kummankaan leirin ei olisi ollut mahdollista toimia ilman Varkauden kaupungin sekä Soisalo-opiston myötämielistä suhtautumista asiaan.

Varkauden soittokunta valittiin Vuoden Puhallinorkesteriksi Suomessa 2016. Nykyisin Varkauden soittokunta esiintyy useasti Vt23-Jatsiorkesteri kokoonpanolla, jossa on soittajia Varkauden soittokunnan lisäksi Pieksämäen Puhaltajista. Ovatpa muutamat leppävirralaiset sekä joroislaiset myös löytäneet tiensä yhteiseen kokoonpanoon. Puhaltajien lisäksi mukana on basso- ja sähkökitara. Soittokuntaa on vuodesta 2006 johtanut **Janne Juutilainen**.

Teksti: Janne Juutilainen
Kuvat: Jukka Tuohino ja soittokunnan arkisto

On vuosi 1985...

Kurikan Soittokunnan 125-vuotisjuhlakonsertti 4.11.2023 Kurikan Monnarilla

Kurikan Soittokunnan lyhyt historia

Kurikan soittokunnan historia alkaa vuonna 1898, jolloin perustetaan Panttilan poikasoittokunta. Toiminta alkaa lähinnä seitsikkotoimintana ja esiintymisinä erilaisissa tapahtumissa ja iltamissa. Ajan saatossa toiminta kehittyi ja kokoonpano kasvaa. Apteekkari **Boisman** oli alkuaikoina merkittävä tekijä soittokunnan toiminnassa. Boisman oli aktiivinen toimija ja kehitti yhteistyötä eri tahojen kanssa.

Yhtenä merkittävänä yhteistyötahona toimi suojeluskunta. Koko soittokunnan toiminnan ajan on johtoajatuksena ollut, että toiminta yhdistää eri ikäisiä soittajia. Tälläkin hetkellä soittokunnan riveissä on soittajia yläastelaisista noin 80-vuotiaisiin asti. Kurikan Soittokunnan pitkäikäisyydestä ja soittajien aktiivisuudesta kertoo paljon se, että ansiomerkkien saajia oli runsaslukuinen joukko.

Konsertin suunnittelu

Konsertin suunnittelu alkoi hyvissä ajoin, noin vuosi sitten. Ensimmäisinä varattiin konserttitila ja suunniteltiin ajankohta. Marraskuun alku vaikutti sopivalta ajankohdalta, koska silloin ei vielä joulukonsertit ja joulukiireet ole alkaneet. Suunnittelun tärkeimpiä ajatuksia oli, että Kurikan Soittokunnalle tilataan jälleen varta vasten sävelletty teos. Kaukaa ei tällä kertaa tarvinnut säveltäjää etsiä. Teoksen säveltäjäksi valittiin yksimielisesti soittokunnan kanssa paljon yhteistyötä tehnyt ja soittokunnan kapellimestarina toiminut **Albert Lenkiewicz**.

Tilauksen johtoajatuksena oli, että saadaan käytettävä ja yllättävä, muttei liian pitkä teos. Seuraava tärkeä pohdinnan kohde oli solistin valinta. Sitäkään ei tarvinnut pitkään pohtia. **Heini Ikonen** osoittautui soittokunnan Movietime -elokuvamusiikki-konsertin solistina upeaksi solistiksi ja yhteistyö sujui saumattomasti pitkästä, yli 300 kilometrin välimatkasta huolimatta. Ohjelmiston suunnittelu ja toteutus oli mielenkiintoista ja haastavaa. 125-vuotistaipaleeseen riittää paljon ohjelmistoa, nuotteja ja muistoja. Kuitenkin eteenpäin menevä orkesteri haluaa joka konsertissa uudistaa ohjelmistoaan. Ohjelmistossa pyrittiin yhdistämään menneisyys, nykyisyys ja miksei myös tulevaisuus. Tulevaisuutta tulisi edustamaan konsertissa parhaiten Kurikan Nuorisopuhku.

Konsertin ohjelmisto

Konsertin ohjelmisto rakennettiin monipuoliseksi ja mukaansatempaavaksi kokonaisuudeksi, joka esitteli soittokunnan taitoa ja monipuolisuutta sekä yhdisti perinteet ja nykyisyyden.

Konsertin aloitti Georg Malmsténin *Sinitakkien marssi*, perinteinen hyvänmielen marssi, joka sai yleisön hyvälle tuulelle. Seuraavana kuultiin *Tetris* -videopelin tunnusmusiikki, jonka soittokunta esitti viime syksyisessä *Game on!* -pelimusiikkitapahtumassa. Aamu lakeuksilla on aina sykähdyttävä teos ja herättää aina tunteita ja sopii marraskuiseen maisemaan Pohjanmaan lakeuksilla esitettäväksi. *Diamond's Are a Girls Best Friend*, *Summertime*, *Sway* sekä *Money Money Money* esitettiin upean solistimme Heini Ikonen kanssa. Sovitukset saimme yhteistyöllä Varkauden Soittokunnalta ja **Janne Juutilaiselta**, kiitos niistä!

Heini Ikonen

Kurikan Soittokunnan 125-vuotisjuhlakonsertti 4.11.2023 Kurikan Monnarilla

Ensimmäisen puoliajan solistikappaleet olivat letkeän meneviä ja menivät mukavasti jalan alle. *Mesikämmen - Ursus arctos* on tunnelmallinen ja viipyilevä teos, joka herättää kuulijassaan ajatuksia karhun elämästä. Ennen ensimmäisen puoliajan viimeistä kappaletta jaettiin Suomen Puhallinorkesteriliiton ansiomerkit, jakajina liiton toiminnanjohtaja **Mari Kaasinen** ja Alajärven musiikkiopiston rehtori **Ari-Matti Tuomisto**. Ensimmäisen puoliajan päätti supersankarielokuvamainen *Festival Music*.

Toinen puoliaika käynnistyi Kurikan Nuorisopuhkun esittämällä *The Avengers* -elokuvan tunnusmusiikilla. Yhdessä esitettiin *Taru sormusten herrasta* ensimmäisen osan kohokohtia. *Majakkasaarella* päästiin tunnelmoimaan **Janne Hartikaisen** upealla baritonitorvisoololla. Perinteitä kunnioitettiin *Washington Post Marchilla*, mikä lienee yksi kaikkien aikojen tunnetuimmista Sousan marsseista.

Kantaesityksensä sai tilausteos *Transsiinkutsu vol 1.*, josta myöhemmin lisää. Toinen *Game On!* -pelimusiikkitapahtuman teoksista oli *The Elder Scrolls V: Skyrim*, seikkailupelin tunnelmallinen ja mahtipontinen tunnusteos. Toisen puoliajan päätti solistimme kanssa esitetty popmusiikkimara: *Don't You Worry 'bout a Thing*, *Circle of Life*, *Hallelujah* *I Love Her So* ja *Beat It*. Tunnelma nousi kattoon ja yleisö viihtyi. Encorena kuultu *Don't You Worry 'bout a Thing* saatteli iloisen ja tyytyväisen yli 200 henkisen yleisön pyhäinpäivän viettoon ja huojentuneen soittokunnan kohti seuraavia seikkailuja.

Konsertin juonsi Jalasjärveltä saapunut **Joose Tammelin**, joka viihdyttävällä tavalla kertoi teoksista ja soittokunnasta konsertin edetessä. Joose on musiikin monitoimimies, jonka meriittilista on monipuolinen. Solisti Heini Ikonen on Helsingissä asuva musiikin ammattilainen, jonka laulua kuullaan monessa yhteydessä. Tunnetuin kokoonpano lienee Vesterinen yhteineen. Ikosen laulua kuullaan myös Sami Saaren levytyksissä ja monessa muussa kokoonpanossa.

Soittokuntalaiset Ikonen vakuutti rautaisella ammattilaisuudella, mahtavalla esiintymiskarismalla ja sanavalmiudella.

Kiitos Kurikan kaupungille, joka kohdeavustuksellaan mahdollisti tilausteoksen ja solistin konserttiin. Ilman kaupungin merkittävää tukea olisi näin monipuolisen konsertin toteuttaminen ollut hankalaa, ellei lähes mahdotonta.

Tulevaisuus

Kurikan Soittokunnan tulevaisuus vaikuttaa valoisalta ja monipuoliselta. Konsertista palauduttuamme menemme soittamaan joululauluja palvelutaloon ja osallistumme Kurikan kaupungin itsenäisyyspäivän juhlaan. Lisäksi ensi keväänä yhdistämme pitkästä aikaa voimamme Wasa Sinfonietan kanssa. Pidämme maaliskuussa Vaasassa ja Kurikassa Bond elokuvien tunnusmusiikkikonsertin.

Teksti: Niilo Rinta-Harri/puheenjohtaja ja Pekka Väättäinen/kapellimestari

Kuvat: Aapeli Autio/Autio Visuals

Kvartaalin kantaesityksiä - Albert Lenkiewicz: Transsiinkutsu vol 1. / Invitation to trance vol 1.

Jalasjärveläislähtöinen Albert Lenkiewicz (s. 1988) on valmistunut musiikin maisteriksi Sibelius-Akatemiasta vuonna 2018, pääaineenaan sävellys. Huilunsoitosta hän on suorittanut maisteritason A-tutkinnon. Sävellys- ja soittotoimintansa ohella Lenkiewicz on johtanut orkestereita, sekä opettanut musiikinteoreettisia aineita, sävellystä ja sovittamista.

Tilasimme Kurikan soittokunnan 125-vuotisjuhlaan sävellyksen orkesterin entiseltä kapellimestarilta Albert Lenkiewicziltä. Saimme käsiimme mielenkiintoisen teoksen, josta löytyy esitysohjeiden mukaisesti fanfaarimaisuutta, eksoottisuutta ja tanssillisuutta. Teoksen tasoluokitus on noin grade 4 luokkaa.

Teos alkaa neljän tahdin fanfaarimaisella introlla, jossa kahdeksasosatrioli pohjainen motiivi vie melodiaa soitinryhmältä toiselle. Pienen nosteen jälkeen alkaa kahdeksasosa sykkeinen poljento saksofonien toimesta, jonka toistuva poljento tuo mieleen jopa teknomusiikin. Tämän poljennon päälle puupuhaltajat esittelevät itämaalaissävyisen teeman, jota toistetaan useita kertoja peräjälkeen. Toistot luovat teokseen, jopa staattista tunnelmaa, josta kappaleen nimi "Transsiinkutsu" osuvasti kertoo. Kappaleen sointupohjasta puuttuvat perinteiset kadenssit ja melodioissa esiintyvät moodit tuovat osaltaan teokseen transsintunnon. Kappaleen keskiosassa setin soittaja saa soitettavaksi alkukantaisen rytmiaiheen, joka tuo mieleen afrikkalaiset rytmit. Kappaleessa on lisäksi muitakin teemoja, jotka lopulta soivat kappaleessa loppuksi yhtä aikaa eri soitinryhmien soittamana. Teemojen kerroksellisuus tuo kappaleeseen vahvan polyfonisen otteen.

Kiitos Albertille tästä teoksesta, joka rytmiseltä ja harmoniselta otteeltaan on uudenlaista suomalaisessa puhalliorkesterimusiikissa. Toivomme, että tämä teos soi jatkossakin eri puhallinorkestereiden ohjelmistoissa!

Alto Saxophone 1

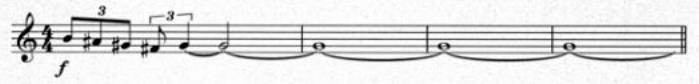
Kurikan Soittokunnan 125-vuotisjuhlaan

Transsiinkutsu Vol. 1

Invitation to the Trance Vol. 1

Albert Lenkiewicz
2023

$\text{♩} = 120$ Fanfaarimaisesti

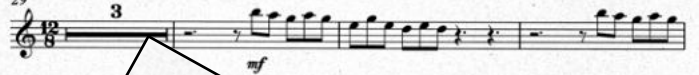
5 [A] Eksoottisesti ja tanssillisesti

Fanfaarimaisesti

29 [B] $\text{♩} = 120$ Fanfaarimaisesti ja tanssillisesti

Tuba

$\text{♩} = 120$ Fanfaarimaisesti

Kurikan Soittokunnan 125-vuotisjuhlaan
Transsiinkutsu Vol. 1
Invitation to the Trance Vol. 1

Albert Lenkiewicz
2023

[A] Eksoottisesti ja tanssillisesti

Albert Lenkiewicz
2023

$\text{♩} = 120$ Fanfaarimaisesti

Piccolo

Flute 1

Flute 2

Clarinet in B $\flat$ 1

Clarinet in B $\flat$ 2

Clarinet in B $\flat$ 3

Alto Saxophone 1

Alto Saxophone 2

Orkesteri tai yhtye: vaikuta oman arjen tekijänoikeusasioissa!

Vaikka joskus ehkä tuntuu, että tekijänoikeusasiat ovat yhtä yhdistystä tai toimijaa suurempia, yksittäinen orkesteri ja yhtye voi vaikuttaa tekijänoikeuskentällä monella tavalla. Nappaa tästä käyttöön arkiset Puhtaasti-vaikuttamisvinkit!

- VAIKUTA syntyvään ja nuotteina julkaistavaan musiikkiin antamalla musiikintekijöille ja kustantajille palautetta siitä, millaisella musiikilla on kysyntää ja millaisia teoksia niin esiintyjät kuin yleisökin rakastavat.
 - **Tee esitysilmoitus** Teostoon kaikista julkisista esiintymisistänne. Tiedot teosten käytöstä tavoittavat tekijät ja kustantajat Teosto-raporttien ja -tilitysten kautta.
 - **Osta jokaiselle esiintyjälle aina luvalliset nuotit.** Tieto siitä, millainen musiikki kiinnostaa, kulkee tekijöille nuottimyynti- ja tilitysten yhteydessä. Kustantajalle myyntiraportti on tärkeä työkalu, joka ohjaa valintoja jatkossa kustannettavista teoksista.
- VAIKUTA mahdollisuuksiinne kunnioittaa tekijänoikeuksia budjetoidulla kaikilla tekijänoikeuskulunne.
 - **Huomioi nuotti- ja lupakustannukset vuosi-, konsertti- ja projektibudjettienne kulupuolella** ja varmista, että tulopuoli vastaa kuluja. Karsi tarvittaessa muista kuluista, muokkaa ohjelmistovalintoja, muuta musiikkikäyttöä tai lisää tuloja. *Tekijänoikeuskulut perustuvat lakiin eli jos käytät musiikkia tavalla tai toisella, rahanpuute ei ole koskaan peruste jättää maksamatta käytöstä.*
- VAIKUTA oman tekijänoikeusarkesi helppouteen ottamalla asioista selvää ja kouluttamalla itseäsi.
 - Katso toimintaohjeet tilannekohtaisesti Puhtaasti-tieto- ja ohjepankista (www.sulasol.fi/puhtaasti) ja kartuta omaa tietopohjaasi osallistumalla Puhtaasti-koulutuksiin tai katsomalla niistä tehtyjä tallenteita (sulasol.fi/puhtaasti/koulutukset-ja-aineistot/).

- VAIKUTA kuoro- ja orkesteriyhteisön tekijänoikeustietoisuuteen ja tekijänoikeusasioiden hoitamisen sujuvuuteen jakamalla hyvät käytännöt muidenkin avuksi.
 - Kerro osoitteeseen info@sulasol.fi, miten teillä huolehditaan tekijänoikeusasioiden toteutumisesta tai vaikkapa budjetoinnista ja nuottien rahoittamisesta. Lisääme idean Puhtaasti-vinkkipankkiin. Ota parhaat vinkit käyttöönne osoitteesta www.sulasol.fi/puhtaasti/vinkkipankki/!
- VAIKUTA yhteisötoiminnan kulttuuriin olemalla omalla toiminnallanne mukana tekemässä tekijänoikeuksien kunnioittamisesta itsestään selvää osaa musiikkiharrastustamme.
 - **Kerro jäsenillesi, mitä harrastaminen oikeasti maksaa ja että harrastusvälineistänne – siis nuoteista ja luvista – maksetaan, jotta tekijät saavat heille kuuluvan korvauksen tekemästään työstä.**
 - Anna jokaiselle mahdollisuus toimia oikein maksamalla harrastusvälineistään niiden todellinen hinta. Sisällytä luvallisten nuottien ja käyttöluoppien hinnat jäsenmaksuun tai peri erillinen vuosittainen nuottimaksu.
- VAIKUTA suuren yleisön tekijänoikeustietoisuuteen tekemällä tekijänoikeudet näkyväksi.
 - **Käytä Puhtaasti-logoa ja valmiita Puhtaasti-tekstejä käsi- ja ääniohjelmassa ja muissa materiaaleissanne** (sulasol.fi/puhtaasti/materiaalipankki/). Koulutat kuulijoita tekijänoikeuksien merkityksestä sekä oikeudenhaltijoiden oikeudesta saada korvaus tekemästään työstä kertomalla, että esim. osa lipputuloista menee musiikintekijöille ja kustantajille.
- VAIKUTA tulevaisuuden musiikkikulttuuriin ja uuden musiikin syntyminen turvaamalla musiikintekijöiden työskentelyedellytykset.
 - **Maksa musiikin käyttöön liittyvät korvaukset aina**, kun hyödynnät toisen luovan työn tuloksia, oli kyse sitten nuottien hankkimisesta, musiikin julkisesta esittämisestä tai musiikin taltioimisesta ja jakamisesta yleisölle tallenteella, livestriimaten tai sosiaalisessa mediassa.
- VAIKUTA omaan mielenrauhaasi sekä jäsentenne mielenrauhaan toimimalla aina tekijänoikeuslain ja YK:n ihmisoikeuksien julistuksen 27.2 artiklan mukaisesti.
 - **Tee näin, koska se on yksinkertaisesti oikein.** Tekijänoikeuksien noudattaminen ei ole valintakysymys.

Tärkein palvelu, jonka asiakkaanamme saat, on tilitys. Tilityksiin liittyviä asioita ja omien tietojesi päivittämistä voit hoitaa helppokäyttöisessä verkkopalvelussamme, joka on käytössäsi 24 /7.

teosto.fi

Verkkopalvelussa voit itse mm.

- Tehdä teosilmoitukset eli rekisteröidä omat uudet teokset kansainväliseen teostietokantaan
- Tehdä muutoksia kustantamattomien teosten teosilmoituksiin
- Katsoa erittelyt tilityksesi sisällöstä: kuinka paljon ja milloin olet saanut korvauksia
- Selata yleisessä teoshaussa omia ja muiden teoksia ja niiden tekijätietoja
- Ottaa teoksiasi itsehallinnointiin
- Tehdä reklamaation, jos huomaat virheen sinulle maksetussa tilityksessä
- Lisätä verokortit tilitysten ennakonpidätyksiä varten
- Tehdä osoitteenmuutoksen
- Muuttaa tarvittaessa tilinumeroa
- Tehdä esitysilmoitukset live-esiintymisistäsi ja livestriimuista esiintymisistäsi Suomessa ja ulkomailla (keikat, konsertit, muut tapahtumat)

Näin saat tunnukset verkkopalveluun

Näin kirjautut verkkopalveluun

Lotte Mirjam Helena Nyberg (1978–2023) - ilon ja valon lähettäjä

*Viimeinen auringonsäde
helähtää järvenpintaan.
Jostain kaukaa
nousee usva
ja yhtäkkiä koko maisema
on musiikkia täysi.*

(Johanna Suominen)

Nyt jo päättäneen kesän vehreimmällä hetkellä, juhannuksena, saavuitti suruviesti meidät, Loten ystävät, työtoverit ja kollegat. Loten kamppailu aggressiivista sairautta vastaan oli päättynyt. Niin kovin toivoimme, että kesä olisi jatkunut hänelle pidempään, mutta niin ei käynyt.

Kasvuvuodet

Nybergin perheeseen Tampereen Takahuhdissa kuului äidin, isän ja Loten lisäksi kaksi isoveljeä. Vanhemmilla itsellään ei ollut soittoharrastusta, mutta lapset laitettiin soittotunneille ensin viulun ja myöhemmin trumpetin kanssa. Seurakunnan soittokunnassa soittivat vuorollaan kaikki sisarukset; musiikin lisäksi Lotte harrasti myös jalkapalloa.

Lotte oli nuoresta asti kiinnostunut musiikin lisäksi muistakin taidemuodoista, niinpä lukion jälkeen hän suuntaisi ensiksi opiskelemaan sanataidetta ja kirjallisuutta Oriveden Opistoon.

Oriveden vuoden jälkeen Lotte pääsi Jyväskylän yliopistoon opiskelemaan yleistä kirjallisuustiedettä ja

hungarologiaa, siis unkarin kieltä ja kulttuuria. Opinnot veivät Loten opiskelijavaihtoon Debrecenin yliopistoon; kirjallisuudesta Lotte suoritti aineopinnot ennen kuin musiikki vei voiton. Kirjallisuuden proseminaarityön aiheeksi Lotte valitsi runouden kokemuksen välittämisen kuurosokeille, joiden parissa hän teki vapaaehtoistyötä noina samoina vuosina.

Jyväskylän vuosina Lotte jakoi aikaansa musiikin, kirjallisuuden sekä kielten opiskelun välillä, sillä hän aloitti myös trumpetinsoiton opinnot Jyväskylän konservatoriossa opettajanaan Jorma Räsänen. Päiviin mahtui niin soittotunteja, orkestereita ja bändejä kuin akateemista ponnisteluakin, luovasti limittäin ja päällekkäin. Aika usein oli lopulta kiire, ja esimerkiksi kirjallisia tehtäviä piti urakoida yön tunteina tanssimusiikki tai salsa stereoisissa raikuen. Siitä huolimatta – tai ehkä juuri siitä johtuen – aikaa riitti myös lukemattomiin teekupillisiin, polveileviin keskusteluihin tai vaikka runollisen reklamaation laatimiseen hajonneesta ketsuppipullostasta (hyvityksenä opiskelijakämppään saapui suuri laadikollinen Felix-tuotteita).

Maailma ja sen asiat kiinnostivat Lottea laajasti, lisäksi hän oli ihmisenä hyvin inklusiivinen sulkien niin ihmiset kuin eläimet lämpimään ja hyväksyvään taikapiriinsä. Parasta oli Loten aina herkästi syttyvä nauru. Kuinka paljon Loten seurassa saikaan nauraa! Syystä ja syyttä, myös täysin epäkorrektisti ja väärään aikaan, mutta ennen kaikkea täysin palkein. Elämän absurdius jaksoi aina naurattaa Lottea, joten naurunaiheista ei ollut koskaan pulaa.

Ainutlaatuinen osaaja trumpetinsoiton opettajana

Kun uravalinnan vaaka kallistui trumpetinsoiton puoleen, opinnot siirtyivät Tampereen ammattikorkeakouluun Aki Välimäen luokalle. Luokan yhteishenki oli vahva, eikä vähiten Loten ansiosta. Toisia tuettiin kaikissa opintojen vaiheissa, ja myöhemmin myös työelämässä. Lotella oli aina aikaa käydä auttamassa kollegoita erilaisissa orkesteriprojekteissa, vaikka hän oli omien töiden ohella monessa muussakin mukana.

Ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon opinnäytetyönään Lotte toteutti *Soiton iloa - Neiti Rauha Pandan trumpettikoulu*-oppaan, joka oli tarkoitettu 3–6 -vuotiaiden trumpettistintaimien opetukseen. Toiveissa on, että Lotelta kesken jäänyt oppikirja näkee päivänvalon tulevaisuudessa.

Opettajan uransa Lotte aloitti Pirkanmaan musiikkiopistossa aluksi tuntiopettajana vuonna 2004. Sitten hän oli yhteispäätoiminen tuntiopettaja PMO:ssa ja Tampereen konservatoriossa, kunnes sai trumpetinsoiton lehtoraatin PMO:sta vuonna 2013.

Lotte oli työssään asioihin paneutuva ja taitava pedagogi, jonka trumpettiluokalle oli aina varsinainen ryntäys. Hakijoita oli yleensä enemmän kuin mitä voitiin ottaa. Lotesta huokui hyväntuulisuus ja oppilaiden tilanteisiin syveneminen. Hän osasi motivoida oppilaita monin eri keinoin: ryhmäyttämällä, tarinoilla – ja olemalla oma, lämmin itsensä. Hän suhtautui lempeästi lasten ja nuorten opetukseen ja kannatteli jokaisen oppilaan opinpolkua, mutta myös ohjeisti sopivalla tiukkuudella ja tarkkuudella, kun oppilasta ohjattiin eteenpäin musiikin opinnoissa.

Lotte Mirjam Helena Nyberg (1978–2023) - ilon ja valon lähettäjä

Erityistä tukea tarvitsevien soitonopetus oli Loten kiinnostuksen kohteista suurin. Sen parissa hän kiersi luennoimassa useissa musiikkioppilaitoksissa, seminaareissa ja koulutustapahtumissa. Lotte kirjoitti *Saavutettavuus taiteen perusopetuksessa* -julkaisussa (2020) näin:

“Erityisyys ja toisin näkeminen ja kokeminen ovat taiteessa arvokkaita luomisen ja ilmaisuvoiman lähteitä. Taidekulttuurimme monipuolisuus, ilmaisuvapaus ja -riikkaus toteutuvat parhaiten tukemalla jokaisen yksilön tasavertaisia mahdollisuuksia taideopintoihin myös taiteen perusopetuksessa.”

Lotte puolusti suorastaan tulisesti kaikenlaisten oppijoiden oikeutta oppia ja osallistua.

Kollegat saivat Lotelta aina neuvoja ja toimintaehdotuksia pulmatilanteissa erityisoppilaiden opetukseen liittyvissä pulmissa. Hän toteutti tehokkaasti oppimiaan asioita myös käytännössä ja auttoi kollegoita. Lotte trumpettiluokkineen tuli tunnetuksi myös isoista tarinallisista *Trumpettipanda*-produktioista, joissa oli oman talon trumpetistien lisäksi mukana usein myös Turun konservatorion trumpettiluokka. Näitä spektaakkeleita koettiin mm. Helsingin musiikkitalossa ja viimeksi valtakunnallisilla Musiikkikasvatuspäivillä Tampere-talossa marraskuussa 2021. Materiaalit, eli tarinan ja musiikin, näihin musiikkisatuihin oli tehnyt Lotte, toteutuksesta hän vastasi yhdessä kollegojensa kanssa. Ikähaitari soittajistossa saattoi olla 5–25 vuotta. Sellaisen kokonaisuuden rakentaminen, jonka tekeminen on näille kaikille mielekästä, motivoivaa ja hauskaa, vaatii paljon luovuutta ja taitoa aivan suunnitteluvaiheesta alkaen. Näissä Lotte onnistui aivan loistavasti.

Lotte oli myös erittäin pidetty musiikkileirin opettaja. Hän ehti olla Keuruun musiikkileirillä trumpetinsoiton opettajana 19 kertaa. Hän oli innostava, positiivinen ja hyvin luova opettaja, jonka pedagoginen ajattelu oli aina lempeän oppilaslähtöistä. Lotte inspiroi myös leirin muita opettajia perustamassaan Torvikarhut-ryhmässä, johon saattoi tulla hyvin matalalla kynnyksellä tutustumaan vaskisoiton alkeisiin.

Muusikkona Lotte oli avoin eri tyylilajeille ja esiintyi mitä moninaisimmissa kokoonpanoissa sinfoniaorkesterista salsabändiin. Hänellä oli myös erikoisosaamisena renessanssi-aikakauden soitin sinkki, jonka erikoinen sointiväri ja yhteissoiton mahdollisuudet olivat kiehtovia.

Loten tekemisiä leimasi intohimoinen omistautuminen ja innostus, mikä tietysti onkin välttämätöntä, mikäli jonkin instrumentin tahtoo saada hallintaansa. Monipuolisuus muusikkona oli näkyvissä ja kuultavissa myös opetustyössä; eri musiikkityylien kirjo oli käytössä sielläkin, kuten myös muut taidemuodot.

Ainutkertainen ystävä

Ystävänä ja ihmisenä Lotte oli ainutkertainen. Hän jätti useasti mainitsematta oman yksityiselämänsä käännteistä koska oli aina kiinnostuneempi siitä mitä muille kuuluu. Tätä muistokirjoitusta tehdessä ei ole voinut olla hämmästelemättä sen sosiaalisen verkoston laajuutta, joka Loten ympärillä oli.

Oman perheen, puolison ja sukulaisten lisäksi oli Lotella lukuisa määrä kummilapsia, joita hän aina muisti aivan huomioita – samoin hän muisti oppilaitaan ja heidän

perheitään, muusikkovereitaan ja kulloistakin työyhteisöään.

Me kaikki eri elämänvaiheista mukaan tarttuneet ystävät saimme Loten jakamattoman huomion juuri siinä hetkessä, joka kulloinkin oli yhteinen. Lotte hyväksyi ja otti vastaan jokaisen ihmisen sellaisena kuin tämä oli. Loten seurassa kenenkään ei tarvinnut jännittää tai esittää mitään. Hankaliltakin tuntuneet tilanteet muuttuivat vähintäänkin siedettäväksi Loten kanssa jutellessa. Ja vaikka tapaamisten välissä olisi ollut vuosia, se ei haitannut: juttu jatkui aina siitä, mihin se viimeksi jäi. Hänessä asui ainutlaatuinen ilo ja valo, jonka varmasti jokainen hänet tavannut tulee muistamaan aina.

Lottea jäivät kaipaamaan tytär Lumi, äiti, veljet, puoliso Mikko, sukulaiset, ystävät ja työtoverit.

Jenni Ahonen

Jouni Auramo

Anni Jääskeläinen

Johanna Laakso

Anna-Leena Lumme

Hanna Nelimarkka

Eija Särkimäki

Johanna Suominen

Kirjoittajat ovat Loten ystäviä ja kollegoita

Kuvat: Hanna Nelimarkka

**Suomalainen klarinettiyyhtye Lauttasaaren kirkossa Helsingissä syksyllä 2022.
Kapellimestari Erle Kont ylärivissä ensimmäinen vasemmalta.**

Syyskuun 28. päivän iltana vuonna 1980 heilahti ravintola Davy'sin ovi Helsingin Fredrikinkadulla kymmenen kertaa. Sisään asteli yksi nainen ja yhdeksän miestä, mielessään vakaa tuuma perustaa suomalaisten klarinetistien oma seura. Nämä kymmenen urhoollista olivat perustamiskirjan järjestyksessä **Lauri Tammivuori, Reino Simola, Reijo Peuravaara, Risto Pensola, Marja Haapamäki (nyk. Kopakkala), Kullervo Kojo, Pekka Ahonen, Timo Mahlamäki, Yrjö Sahinvaara ja Ilkka Teerijoki**.

Nyt, vuonna 2023 Suomen Klarinettiseura on virkeä valtakunnallinen puhallinyhdistys, jonka tehtävänä on toimia suomalaisten klarinetistien yhdyssiteenä ja edistää soittimen tuntemusta. Seuran jäseniin kuuluu klarinettiarteilijoita, orkesterimuusikoita, sotilassoittajia, soitonopettajia sekä kasvava joukko klarinetinsoittoa harrastavia lapsia, nuoria ja aikuisia. Toimintaan kuuluu muun muassa klarinetinsoittoon liittyvistä asioista uutisoiminen, kotimaisista klarinettikonserteista informoiminen ja erilaisten klarinettiapahtumien järjestäminen.

Klarinettiseuran tärkeimmiksi toimintamuodoiksi ovat vakiintuneet *Vuosikokousviikonloppu, Pedagogipäivä ja mestarikurssit* vaihtuvien aiheiden. *Vuosikokousviikonlopun* järjestämme joka syksy, mahdollisuuksien mukaan aina eri kaupungissa paikallisen musiikkioppilaitoksen toimiessa tapahtuman isäntänä. Tapahtuman ohjelmassa on (seuran vuosikokouksen lisäksi) *Suomalaisen klarinettiyyhtyeen konsertti*, vapaamuotoista yhdessäoloa ja joinakin vuosina myös mestarikurssi ja soitinesittelyjä. Mainittakoon, että klarinettiseura on järjestänyt

Vuosikokoustapahtuman joka ikinen vuosi seuran perustamisesta lähtien pahinta Covid-syksyä 2020 lukuun ottamatta. Yksipäiväisen Pedagogipäivän järjestämme kerran vuodessa keskellä talvea. Sen tavoite on tarjota klarinetinsoiton opettajille ajantasaista tietoa ja virikkeitä sekä mahdollisuus vaihtaa ideoita kollegojen kesken. Helmikuussa 2023 pedagogipäivän teemana oli ryhmäopetus ja kouluttajana **Päivi Kiljala**.

Mestarikursseja järjestämme kysynnän ja resurssien puitteissa. Perinteisten mestarikurssien ohella ohjelmassa on ollut myös johonkin tiettyyn klarinetismin osa-alueeseen keskittyneitä erikoiskursseja. Aiheita vuosien varrella ovat olleet mm. nykymusiikin erikoistekniikat, historialliset soittimet, bassoklarinetti, Es-klarinetti ja klezmer.

Näkyvin osa Klarinettiseuran toimintaa on alusta lähtien ollut Suomalainen klarinettiyyhtye, klarinettikuoro, johon kuuluu kaikki klarinettiperheen jäsenet Es-klarinetista kontrabassoklarinettiin. Yhtyeemme kokoontuu vaihtuvalla kokoonpanolla kerran vuodessa vuosikokousviikonlopun yhteydessä harjoitusperiodiin ja konserttiin. Tänä vuonna esiinnyimme Vantaan musiikkiopiston Lummesalissa **Okko Kivikatajan** johdolla, solistina **Olli Leppäniemi**. Syksyllä 2024 Kuopion musiikkikeskuksessa klarinettikuoroa tulee johtamaan **Rauno Tikkanen**.

Suomalainen klarinettiyyhtye on tehnyt vuosien varrella kaksi levyä. Ensimmäisellä, vuonna 1990 julkaistulla levyllä yhtyettä johtaa **Osmo Vänskä** ja solistina laulaa **Soile Isokoski**. Tämä levy on kuunneltavissa suoratoistopalveluissa. Toinen levy ilmestyi 1999 kapellimestarina **Jyri Nissilä** ja solistina **Kari Kriikku** ja sitä voi tilata seuramme kautta.

Suomalainen klarinettiyyhtye on rikastuttanut kansainvälistä klarinettikuoro-ohjelmistoa tilaamalla runsaasti uusia teoksia suomalaisilta säveltäjiltä. Esimerkiksi Jukka Tiensuun *Vento* ja Jukka Linkolan *Chalumeaux Suite* ovat saaneet vuosien varrella uusia esityksiä myös ulkomailla, etenkin Yhdysvalloissa.

Suomalaisen klarinettiyyhtyeen viimeisimmässä konsertissa Vantaalla lavalla esiintymässä oli peräti viitisenkymmentä soittajaa. Varsinainen klarinettikuoro, noin 30 henkeä, soitti koko ohjelman ja muutamassa kappaleessa mukana oli parikymmentä eri musiikkiopistojen nuorta oppilasta. Pääsimme siis kaikki, ammattilaisista vasta-alkajiin, soittamaan yhdessä. Konsertin tunnelma oli harvinaisen lämmin ja kokemus varmasti mieleenpainuva niin soittajille kuin runsaslukuiselle yleisöllekin.

Jos olet kiinnostunut Suomen klarinettiseuran toiminnasta, ota rohkeasti yhteyttä vaikkapa sähköpostitse osoitteeseen suomenklarinetiseura@gmail.com. Löydät meidät myös Facebookista ja Instagramista. Kotisivuillamme osoitteessa suomenklarinetiseura.com on hallituksemme jäsenten yhteystiedot ja muuta kiinnostavaa infoa.

**Teksti: Mikko Raasakka, puheenjohtaja,
Suomen klarinettiseura, kuva: Martina Jalonen**

Viisi kultamessinkistä vuosikymmentä - Suomen käyrätorviklubi ry. 50 vuotta

Käyrätorvensoittajien yhteishenki on kautta aikojen ja maailmanlaajuisesti ollut hyvä. Suomessa siihen on ilmeisenä syynä ollut koulukunnan yhtenäisyys, koska lähes kaikkien suomalaisten torvistien esi-isä on Holger Fransman (1909-1997). Hänen esimerkkinsä ja hänen henkilökohtainen panoksensa suomalaisen käyrätorvensoiton hyväksi on valtava. Hän opetti väsymättömästi korvauksetta ja oppilaitaan mitenkään valitsematta. Hänellä oli suuri palo välittää Wienin Filharmonikkojen soolosoittaja Karl Stiegleriltä omaksumiaan oppeja nostaakseen suomalaisen käyrätorvensoiton tasoa. Nuottimateriaalin vähäisyyden hän korvasi sovittamalla ja tekemällä sävellystilauksia.

Fransmanin oppilas, RSO:n käyrätorvisti Mikko Hynninen esitti ensimmäisenä ajatuksen oman yhdistyksen perustamisesta jo 1960-luvun lopulla. Hän tiesi vastaavista yhdistyksistä maailmalla ja oli sitä mieltä, että Suomeenkin on perustettava oma yhdistys käyrätorvensoittajille. Kansainvälisesti tunnetuimmat vastaavat seurukset olivat silloin Wienin käyrätorvivyhteisö, Wiener Valdhornverein (perustettu 1883) ja studiomuusikoiden 1951 perustama Los Angelesin käyrätorviklubi. Suomen käyrätorviklubi ry. perustettiin vuonna 1973 ja se on Suomen toiseksi vanhin soitinyhdistys. Urkureiden Organum- seura perustettiin 1964. Yhdistyksemme on toiminut esikuvana monelle sisarjärjestölle ja toimintaamme ihaillaan myös Suomen rajojen ulkopuolella. Myöhemmin on perustettu vastaavat käyrätorvivyhteisöt muihin Pohjoismaihin: Norsk Hornklubb, Svenska Hornssällskapet ja Den Danske Valthornklubb.

Suomen käyrätorviklubi aloitti *Pohjoismaisen Käyrätorviseminaari* -tradition. Ensimmäinen varsinainen Pohjoismainen seminaari pidettiin 1975 Limingassa. Tästä alkoi pohjoismaissa kiertävä seminaarien sarja ja juhluvuoden kunniaksi kesällä 2023 järjestettiin Rovaniemellä 22. *Pohjoismainen käyrätorviseminaari*. Klubi on järjestänyt yhteensä 6 seminaaria. Suurin tapahtuma, jonka klubi on järjestänyt, on International Horn Society:n 34. konferenssi. *International Horn Symposium* järjestettiin Lahdessa 4. – 11.8.2002. Suomi sai kunnian toimia ensimmäisenä pohjoismaisena järjestäjämäana.

Ominaista käyrätorviklubin toiminnalle on aina ollut se, mitä tällainen yhteisö voi saada aikaan. Klubin toiminta on aina nähty tarpeellisenä ja siksi sen hallitukseen on ollut helppo löytää innovatiivisia ja aktiivisia toimeen tarttujia. Hallituksessa on edustettuna niin orkesterimuusikoita ja pedagogeja kuin ammatti-opiskelijoita ja harrastajia. Klubi ylläpitää laajaa nuotistoa, myöntää matka-apurahoja ja tukee myös käyrätorvimusiikin sävellys- ja sovitustyötä.

Yhdistys julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää Postitorvi - jäsenlehteä. Uusin perinne on SPR:n joulukeräyssoitto, johon klubi on osallistunut vuodesta 2018 alkaen.

Klubilla on tärkeä rooli Suomen käyrätorvistien koulutuksessa. Yhdistys järjestää vähintään kaksi kertaa vuodessa koulutustapahtumia eri puolilla Suomea. Kevään tapahtuma on yleensä laajempi tarjonnaltaan mestarikursseineen ja lastentapahtumineen. Syksyllä pienimuotoisempi tarjoten esimerkiksi aikuisille harrastajille mahdollisuuden soittotunteihin ja yhteissoittoon.

Minulle piirrettiin jo pikkutyttönä sukupuoli, jossa olin minä, opettajani ja käyrätorvi-isoisänäni Holger Fransman. Siksi tämä hetki on minulle juhla, kun olen saanut luotsata yhdistystämme nämä viimeiset vuodet kohti tätä juhluvuotta. Oma klubi- taipaleeni alkoi rytinällä, kun aloitin opiskelun Sibelius-Akatemiassa ja minut tempaistiin mukaan hallituksen jäseneksi. Olin mukana työryhmässä järjestämässä Lahden kansainvälistä symposiumia 2002 ja pohjoismaista seminaaria Turkuun vuonna 2010. Toimitin mieheni kanssa Postitorvi -lehteä muutaman vuoden vuoteen 2010 saakka ja nyt olen toiminut yhdistyksen puheenjohtajana vuodesta 2018. Olen päässyt jatkamaan työtä suomalaisen käyrätorvensoiton hyväksi ja näin saan lyhennettyä velkaani klubille, joka on antanut minulle paljon. Tältä näköalapaikalta ihailen 50-vuotisen klubin huikeaa historiaa, inspiroidun nykyisyydestä ja nyt katse on jo horisontissa tähyillen tulevaisuuteen.

Viisi vuosikymmentä on huikea saavutus näinä lyhytjännitteisyyden aikoina. Juhlavuosi huipentuu lauantaina 16.12. Helsingissä juhlaillalliseen ja Kunnon Pirskeisiin jäsenistön kesken, mutta juhlahumuun voi tulla mukaan klo 16.00 Keskustakirjasto Oodissa. Siellä esiintyy suuri käyrätorvivyhtye, johon saavat kaikki käyrätorvistit tulla mukaan!

Teksti: Tanja Nisonen, kuvat Jukka Harju ja Noora-Kaisa Salo-Peltokoski

Kirjoittajan titteleihin kuuluu käyrätorvi monessa muodossa: Suomen käyrätorviklubin puheenjohtaja, käyrätorven varaäänentohtori, käyrätorvensoitonopettaja (Turku AMK ja Vaskiakatemia) ja tohtorikoulutettava aiheenaan Käyrätorvelle säveltäneet naiset

Lähteenä Kari Lampelan Postitorven juhlanumeroon kirjoittama artikkeli Välähdyksiä Klubin 50-vuotisesta toiminnasta.

LIITTOLAISUUS TUO TOIVOA VAIKEINA AIKOINA

KANSALAI-
FOORUMI

KANSALAISSFOORUMI.FI

Leo ja Maria herättävät toivoa vaikeina aikoina olemalla liittolaisia. He työستävät vähemmistöihin liittyviä kysymyksiä, käyttävät ääntään, ja antavat tilaa.

ENSIMMÄINEN ASKEL ON ASIOIDEN TYÖSTÄMINEN

Ensimmäinen askel kohti liittolaisuutta on sitä, että itse työstät asioita aktiivisesti. Liittolaisuus tarkoittaa, että tunnistat valtasi ja etuoikeutesi ja edistät niillä yhdenvertaisuutta. Se ei kuitenkaan tarkoita, että sinun pitäisi ”pelastaa” ketään. Älä myöskään odota, että vähemmistöt valistavat sinua. Liittolaisena opit aktiivisesti vähemmistöjen asioista, osoitat tukesi ja haastat oletuksesi. Asetat syrjäytyneiden äänet ja tarpeet keskiöön, etkä tavoittele sankaruutta.

TEE KANTASI TIETTÄVÄKSI

Kun käytät ääntäsi vähemmistöjen puolesta käytät samalla valtaasi ja etuoikeuksiasi heidän asioidensa edistämiseksi.

Leo Kaipiainen työskentelee Sirkus Magentassa, jossa sirkusta käytetään erilaisen vähemmistöyhteisöjen osallisuuden lisäämisen välineenä. ”Eräässä työpajassa mies kysyi ärsyyntyneenä, miksi on miljoona erilaista lippua – trans, homo, ei-binäärinen, mitä lie... Mihin niitä kaikkia eri lippuja tarvitaan?” Vastasin: ”kuvittele, että matkustaisit kaukana, olisit täysin eksyksissä, etkä osaisi paikallista kieltä. Näet jossain Suomen lipun – miltä sinusta tuntuisi? Ehkä siellä on kaltaisiasi ihmisiä, jotka osaavat puhua kieltäsi ja voivat auttaa sinua. Minusta tuntuu, että hän oivalsi jotain siinä hetkessä.”

Leo on keski-ikäinen, korkeasti koulutettu, CIS-sukupuolinen, valkoinen mies. Hän käyttää valtaansa ja etuoikeuksiaan puhuakseen sateenkaari-ihmisten asioista. ”Nuorella ja vähemmistöön kuuluvalla on usein vähemmän valtaa ja etuoikeuksia. Hänen ei pitäisi joutua valistamaan ihmisiä.”

ANNA TILAA TODELLISELLE EDUSTUKSELLE

Maria Baric Companyn ja Kulttuurimyllyn kautta Maria tekee tilaa, jotta vähemmistöjen ääni tulisi kuulluksi ja edustetuksi. ”Viemme kulttuuria paikkoihin, joissa taide ja kulttuuri eivät ole helposti saatavilla – esimerkiksi sairaaloihin, esikouluihin ja vanhainkoteihin. Seurueessamme on vammaisia tai

NIKLAS NYSTRÖM

Maria Baric Company vie kulttuuria paikkoihin, joissa taide ja kulttuuri eivät ole helposti saatavilla.

teilijoita, monia etnisiä ryhmiä ja pakolais-taiteilijoita. Erityisesti pakolaisten kohdalla pidämme huolen siitä, että kutsumme heidän koko perheensä esityksiin.”

Ihmiset, joilla on enemmän valtaa ja etuoikeuksia, pystyvät paremmin osallistumaan taide-elämään. Tekemällä tilaa ja asettumalla taka-alalle Maria rikkoo vallitsevaa tilanetta, jotta rodullistetut vähemmistöt, vammaiset, köyhät, paperittomat, nuoret ja vanhuksset pääsevät keskiöön. Hän tekee tämän käyttämällä valtaansa ja etuoikeuksiaan keski-ikäisenä, valkoihoisena, vammattomana kansalaisena.

LIITTOLAISUUS LUO TOIVOA PAREMMASTA TULEVAISUUDESTA

”Monet ihmiset saattavat vahingoittaa tahattomasti läheisiään, jotka piilottavat osan itsestään. Käyttämällä ääntämme voimme pyrkiä lieventämään tätä vahinkoa ja luo-

maan toivoa tulevaisuudesta, jossa jokainen voi näyttäytyä aitona itsenään ja odottaa saavansa yhdenvertaista kohtelua,” sanoo Leo.

”Olin ruokakaupassa,” kertoo Maria, ”ja eräs nuori poika tuijotti minua. Sitten hän juoksi halaamaan minua lämpimästi ja huudahti: ’Sinä olet Maria! Olin esiintymässä teatterisi kanssa!’ Hän kertoi, miten suuri vaikutus nukketeatteriesityksellä oli ollut häneen ja hänen perheeseensä vuosia sitten pakolaiskeskuksessa, kun kaikki lapset kutsuttiin esiintymään. Mielestäni erityisesti maahanmuuttajanuorille on tärkeää nähdä, että hekin voivat olla pääroolissa esityksessä. Se antaa heille toivoa siitä, että he pääsevät tulevaisuudessakin osallistumaan.”

Liittolaisuus on yksinkertainen tapa luoda toivoa vaikeina ja synkinä aikoina. Sinäkin voit olla liittolainen!

Fon Krairiksh

koulutussuunnittelija, Kansalaisfoorumi

Puhallinorkesteriliitto sosiaalisessa mediassa

Puhallinorkesteriliitto

SPOL

Puhallinmusiikki

Yhteystiedot

+ Suomi

Uudet nettisivut: puhallinmusiikki.fi

Sinun ei tarvitse puhalttaa yksin

Suomen Puhallinorkesteriliitto ry on maamme suurin ja kaunein puhallinmusiikin järjestö, johon kuuluu orkesteri-, yhteisö- ja henkilöjäseniä. Jäseneksi voi hakea henkilö, järjestö, oppilaitos tai muu toimija, joka hyväksyy liiton säännöt ja on kiinnostunut suomalaisesta puhallinmusiikista ja koulutuksesta. Jäsenistöössämme on noin 270 orkesteria sekä joukko henkilöjäseniä ja yhteisöjäseniä. Henkilöinä jäsenistöömme kuuluu noin 6500 ihmistä. Tule mukaan!

270

Orkestereita

10

Yhteisöjä

40

Henkilöjäseniä

3

Kunniajäseniä

X @puhallinmus

Seuraa X:ssä

12.29

SPOL

@puhallinmus

Suomen Puhallinorkesteriliitto ry

📍 Suomi Finland 🌐 spolli.com 📅 Liittyi syyskuu 2023

16 seurattua 68 Seuraajaa

Seuraajana Lieksa Brass Week

Julkaisut

Vastaukset

Media

SPOL @puhallinmus · 3.10.2023

Toimintansa 1.1.2024 aloittavaan hallitukseen valittiin kaudelle 2024-2025 Jukka Viitasaari, Lassi Takanen, Ville Karjalainen, Hanna-Mari Lehtonen, v. 2023 Anniina Peltonen. Kokous valitsi Sami Ruusuvuoren jatkamaan puheenjohtajana [#syyskokous](#) [#spol](#) [#hallitus](#) [#pj](#)

🗨️ 🔄 ❤️ 1 📊 59 📌

SPOL @puhallinmus · 5.9.2023

Tervetuloa Suomen Puhallinorkesteriliitto ry:n sääntömääräiseen syyskokoukseen.

Instagram

Kirjaudu

puhallinmusiikki

Seuraa

Lähetä viesti

...

40 julkaisua

331 seuraajaa

314 seurannassa

Suomen Puhallinorkesteriliitto

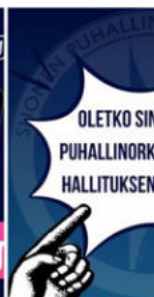
Finnish Wind Band Association

Puhallinmusiikin tapahtumat ja liput

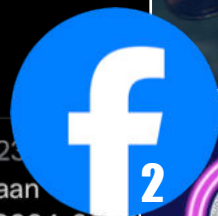
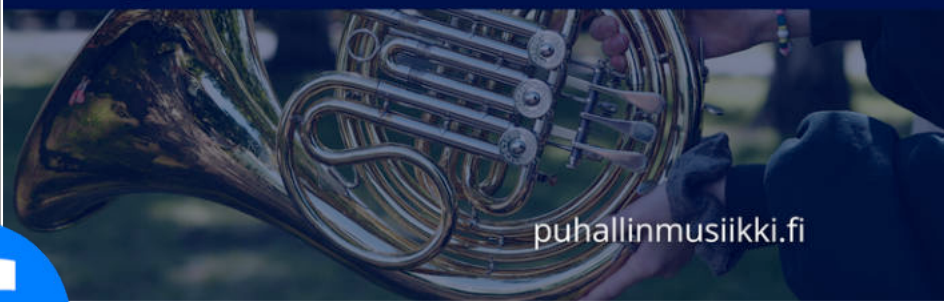
📍 puhapp.fi + 1

JULKAISUT

MERKITYT

SUOMEN PUHALLINORKESTERILIITTO

MITÄ?

MISSÄ?

MILLÖIN?

ILMOITA PUHALLINMUSIIKITAPAHTUMASI

SPOL

PUHALLINMUSIIKKIA

Alttosaksofoni

Vauhti kiihtyy

Matti Ruuhonen / sov. Antti Nissilä

$\text{♩} = 97$

© Suomen Puhallinorkesteriliitto 2023 / Teosto

Eskelinen, Lumme, Männikkö, Pihl:

PUHALLINPOSSUT

1. Possumarssi
2. Susilaulu
3. Maailmallelähtölaulu
4. Veli Huilu rakentaa talon (cowboylaulu)
5. Veli Klarinetti rakentaa talon (ragtime)
6. Veli Trumpetti rakentaa talon (swing)
7. Aamunkoitto
8. Susi hyökkää
9. Possumarssi uusiksi!

Kesto 15:20 (grade 2), jäsenhintaa 80 € (muut 100).

www.puhallinmusiikki.fi

Matti Ruuhonen, sov. Antti Nissilä:
Vauhti kiihtyy UUTUUS!
SPOL:n tilaussovitus: korvamato
puhallinorkesterisovituksena (grade 2,5)

Anita Lehto: **Hurjat tulee! UUTUUS!**
SPOL:n tilausteos: seitsikko/pieni puhallinorkesteri ja
myös nuorisopuhallinorkesteri
(grade 2)

Rasmus Soini: **Pieni Tanhu UUTUUS!**
Ruskatrööttä 2022 tilausteos
(grade 3+)

Rasmus Soini: **Roskamarssi UUTUUS!**
Ruskatrööttä 2022 tilausteos
(grade 2)

Sauli Saarinen: **Festival Music**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan voittaja
(grade 4,5)

Jussi Lampela: **If we must die**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kakkonen
(grade 4)

Markku Viitasaari: **Global Winds**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kolmonen
(grade 4)

Anne Kankare: **Urhea orkka**
Riemastuttava junnumarssi
(grade 1,5)

Anne Kankare: **Konstaapeli Hantti-Fantti**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 1,5)

Anni Hautala: **Mesikämmen**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 3)

Aki Knaappila: **Vaellus**
Raikkaat sävyt ja harmoniat, Tampun tilausteos
(grade 2)

Aki Knaappila: **Häikäisevä läpinäkyvyys**
Tyylikästä konserttimusiikkia, Tampun tilausteos
(grade 3)

Aksel Törnudd, sov. Raine Ampuja:
Sailor's Rap (grade 3,5) UUSI EDITOI!

Tero Lanu: **Fantasy Overture**
Puhallinorkesterien SM-kisojen 2022
B-sarjan pakollinen teos (grade 3,5)

Janne Laine:
Alkeiset 1-5 ja 6-10
Testattuja alkeisteoksia
puhallin- ja lyömäsoittajille (grade 1,5)

Jorma Hirvelä:
Parthenia (grade 4-)
Kunnon konserttimusiikkia!

Jyrki Koskinen:
From Karelia with Love (grade 4)
Upea konserttiteos

TILAUKSET:

spol.toiminnanjohtaja@gmail.com
(myös paperitilaukset ja PDF)